

REPUBLIKA SRBIJA
NARODNA SKUPŠTINA
DRUGA SEDNICA
PRVOG REDOVNOG ZASEDANJA
Sedmi dan rada
4. april 2018. godine

(Sednica je počela u 10.05 časova. Predsedava Veroljub Arsić, potpredsednik Narodne skupštine.)

*
* *

PRESEDAVAJUĆI: Poštovane dame i gospodo narodni poslanici, nastavljamo rad Druge sednice Prvog redovnog zasedanja Narodne skupštine Republike Srbije u 2018. godini.

Na osnovu službene evidencije o prisutnosti narodnih poslanika konstatujem da sednici prisustvuje 76 narodnih poslanika.

Radi utvrđivanja broja narodnih poslanika prisutnih u sali, molim narodne poslanike da ubace svoje identifikacione kartice u poslaničke jedinice elektronskog sistema za glasanje.

Konstatujem da je primenom elektronskog sistema za glasanje utvrđeno da su u sali prisutna 84 narodna poslanika, odnosno da su prisutna najmanje 84 narodna poslanika i da postoje uslovi za rad Narodne skupštine.

Obaveštavam vas da su sednici sprečeni da prisustvuju sledeći narodni poslanici: Žarko Obradović i Dejan Radenković.

Prelazimo na 1. tačku dnevnog reda – **PREDLOG ZAKONA O NACIONALNOM OKVIRU KVALIFIKACIJA REPUBLIKE SRBIJE** (nastavak pretresa u pojedinostima).

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Milena Turk.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Dragan Veljković.

Da li neko želi reč? (Da.)

Kolega Veljkoviću, izvolite.

DRAGAN VELJKOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Uvaženi ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, odredbom člana 3. taksativno su nabrojani ciljevi koji se žele postići usvajanjem predloženog zakona, za šta nemam nikakve sumnje da će se u narednom periodu realizovati.

Predloženi amandman odnosi se na dopunu člana 3. dodavanjem tačke 10. kojom se proklamuje još jedan cilj koji se odnosi na obezbeđivanje razvoja Republike Srbije, s posebnim aspektom na prava raseljenih lica.

Polazeći od činjenice da su raseljena lica jedna od najugroženijih kategorija stanovništva, čiji se problemi manifestuju u svim sferama života, Vlada Republike Srbije svojim aktivnim merama potvrđuje čvrstu rešenost i političku volju da zajedno sa ostalim državnim organima na celovit i transparentan način svim izbeglim i raseljenim licima ponudi pomoć i konkretna rešenja da bi mogli samostalno i na najbolji način da donesu odluku o svojoj budućnosti.

U cilju rešavanja ogromnih problema ove osetljive kategorije ljudi, Republika Srbija je uložila velike napore i sredstva kako bi uz pomoć međunarodne zajednice obezbedila prihvatanje, zbrinjavanje i integraciju izbeglica i raseljenih lica.

Prema postojećem zakonskom okviru, izbeglicama i raseljenim licima obezbeđen je prihvatanje, privremeni smeštaj i pomoć u ishrani najugroženijim licima koji ne mogu samostalno da obezbede sredstva za život. Obezbeđena je odgovarajuća zdravstvena zaštita, određena prava iz oblasti socijalne zaštite i oblasti zaštite dece i porodice, kao i pravo na školovanje i zapošljavanje.

U kontekstu potvrde napora relevantnih državnih organa, ukazujem da je iz budžetskih sredstava Srbije omogućeno da se u 171 jedinici lokalne samouprave, uključujući i opštine na KiM, stambeno zbrine više od 5.700 porodica izbeglica i interno raseljenih lica, i to dodelom blizu 5.000 paketa građevinskog materijala i oko 1.000 seoskih kuća sa okućnicom.

(Predsedavajući: Kolega Veljkoviću, privedite kraju.)

Takođe, ovim sredstvima omogućeno je da se ekonomski osnaži više od 4.700 porodica i interno raseljenih lica.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Vera Jovanović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Koleginice Jovanović, izvolite.

VERA JOVANOVIĆ: Uvaženi predsedavajući, pomoćnici ministra, kolege poslanici, poštovani građani Srbije, u skladu sa argumentima koje sam već istakla u nekim mojim prethodnim izlaganjima, ovim amandmanom bih kao jedan od ciljeva Predloga zakona želela da uvrstim i obezbeđivanje sveukupnog razvoja Republike Srbije.

Uvođenjem nacionalnog okvira kvalifikacija pre svega je važno da znamo šta je potrebno našoj privredi. Mnoge zemlje su se, pa i Srbija, okrenule digitalnoj ekonomiji kao ključnom elementu za ubrzanje razvoja produktivnosti, ali i samog privrednog rasta.

Zakon o nacionalnom okviru kvalifikacija Republike Srbije rešiće problem preklapanja kvalifikacija, zatim, kao što sam navela, uvodi koncept

celoživotnog učenja gde će pojedinci nevezano za godine, pol, nacionalnu ili versku orijentaciju biti na raspolaganju privredi.

Pored formalnog, prepoznaje i neformalno obrazovanje kao bitan izvor obrazovanja i veština. Na taj način privredni subjekti jednostavnim uvidom u jedinstven sistem kvalifikacija biće u mogućnosti da prepoznaju i angažuju pojedince potrebne za unapređenje svog poslovanja.

Reformom i ulaganjem u obrazovanje ulažemo u budućnost, jer 21. vek je vek znanja i informacija i to je jedini put kojim možemo ostvariti željeni ekonomski privredni rast. Ekonomskom fiskalnom politikom u prethodnom periodu Vlada je uspostavila stabilnost javnih finansija i celokupnog makroekonomskog ambijenta. Primetan je trend rasta privredne aktivnosti koji dovodi do ubrzanog ekonomskog oporavka, uz drastične smanjenje...

(Predsedavajući: Privedite kraju, kolegice Jovanović.)

... Fiskalnog deficita. Stoga pozivam kolege da podrže napore Vlade Srbije i daju svoju podršku predloženim zakonima, kao i mom amandmanu.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Jelena Žarić Kovačević.

Da li neko želi reč? (Da.)

Koleginice Kovačević, izvolite.

JELENA ŽARIĆ KOVAČEVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Dame i gospodo narodni poslanici, u Nišu su ovih dana protesti organizovani od strane poslanika koji je podneo ostavku na poslaničku funkciju da bi duvao u pištaljku i od strane nekadašnjeg premijera koji samo želi da ponovo Nišlije dovede u zabludu. Imam potrebu da govorim o tome i da podsetim na neke stvari.

Godine 2003, kada je premijer bio Zoran Živković, aerodrom u Nišu je bio u vlasništvu države. Zašto se on tada nije borio da taj aerodrom bude u vlasništvu grada? Međutim, 2010. godine on zaista prelazi u vlasništvo grada, kada se zaključuje ugovor za koji se znalo da je nemoguće ispuniti ga. Tadašnju tzv. demokratsku vlast nije bilo briga što se te obaveze mere milijardama dinara.

Toliko o tome ko je zaslužan za dovođenje grada u bankrot, jer Niš i danas mora da pomaže Vlada Republike Srbije.

Od 2012. godine Vlada Republike Srbije pomaže niški aerodrom i ulaže velika sredstva, pa tako taj aerodrom danas može da se pohvali sa više od 330.000 putnika. Sada su potrebe Aerodroma porasle i Grad Niš nema 20 miliona evra da uloži do 2021. godine u toranj, novu opremu i proširenje terminalne zgrade. Za dalji razvoj Aerodroma je važno da pređe u vlasništvo države, koja će pripremiti sredstva u budžetu i direktno ulagati. Ostaje da se odupremo manipulacijama opozicije u Nišu, da se setimo kakve su nam laži plasirali za vreme vlasti Demokratske stranke i da im ne dozvolimo da nam oduzmu

mogućnost da se dalje razvijamo kao veliki grad. Jer, dosta su nam već uzeli kad su bili na vlasti u Nišu. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Goran Kovačević.

Da li neko želi reč? (Da.)

Kolega Kovačeviću, izvolite.

GORAN KOVAČEVIĆ: Dame i gospodo, gospodo iz Ministarstva, podneo sam amandman na član 3. zakona o nacionalnom okviru kvalifikacija Republike Srbije, gde se definišu ciljevi ovog zakona.

Grad Kragujevac je poslednjih meseci s pažnjom pratio sve vaše izjave, ministre. Grad Kragujevac u oblasti prosvete poslednjih meseci ima negativnu pažnju Republike Srbije. Ministarstvo prosvete nije samo tu da školuje i obrazuje, već je istovremeno tu kao veliki poslodavac i učestvuje na tržištu rada. Kada imate narušene principe funkcionisanja u jednom delu, odnosno segmentu visokoškolskog obrazovanja, onda ni tržište rada ne funkcioniše. To je u potpunosti u suprotnosti sa interesima društva.

Naravno da jesmo bili u žiži interesovanja, i danas smo, i nekako po strani ostaju informacije koje su ključne za funkcionisanje vašeg ministarstva. Kada u gradu Kragujevcu uložite četiri miliona evra u prethodnih nekoliko godina, zahvaljujući Vladi Srbije i lokalnoj upravi, u rekonstrukciju svih škola, onda je to ono što ova Vlada, ova Skupština treba da ističe.

U gradu Kragujevcu u delu grada koji se naslanja na put prema Kraljevu, 50.000 građana nije imalo nijednu sportsku salu u osnovnim školama; desetak osnovnih škola u četvrtom po veličini gradu u Srbiji nije imalo gde da obavlja fiskulturu za vreme kišnih i zimskih dana. Vlada Republike Srbije je, i tu bih pohvalio ministra Kneževića, subvencijama i aktivnostima lokalne vlade, donela odluku da se svake godine napravi po jedna sportska sala. Tako smo 2017. godine završili jednu salu, 2018. godine počeli novu, a 2019. godine gradićemo još jednu.

Kada slušam svoje kolege koliko se investira, onda ne mogu da ne konstatujem da će budućnost Srbije u oblasti obrazovanja biti svetla.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Sandra Božić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Nenad Mitrović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Kolega Mitroviću, izvolite.

NENAD MITROVIĆ: Poštovani predsedavajući, ja sam u članu 3. Predloga zakona predložio da se doda tačka 10, koja glasi – obezbeđivanje sveukupnog razvoja Republike Srbije s posebnim osvrtom na stabilnost kursa dinara.

Politička i finansijska stabilnost su ključ za stabilnost kursa dinara, a sve se to dalje odnosi na privredni razvoj – dolazak stranih investitora, otvaranje novih radnih mesta, ali i podrška domaćoj privredi koja radi i funkcioniše. Podrška domaćoj privredi sa nivoa Vlade Republike Srbije svakako ne izostaje, ali lokalne samouprave treba da uzmu učešće u ovome, da praktično lokalne samouprave budu partner Vladi Srbije u podršci privredi.

Imamo primer lokalne samouprave u Bujanovcu, koja čini sve kako bi se privreda ugušila i ugasila, a tu radi određeni broj ljudi i redovno primaju platu. Imamo primer Bujanovačke banje, koja ima problem sa lokalnom samoupravom u smislu plaćanja usluga Javno-komunalnom preduzeću koje na mesečnom nivou iznose oko 200.000 dinara. Javno-komunalno preduzeće fakturiše ovaj iznos na osnovu površine, a ne na osnovu količine pruženih usluga. Imaćemo situaciju da ćemo po ovom osnovu imati blokiran žiro račun Specijalne bolnice za rehabilitaciju negde u iznosu od 20 miliona dinara.

Formirana je radna grupa od strane Opštinskog veća opštine Bujanovac, koja bi imala zadatak da sagleda ovaj problem i da predloži rešenje problema. Radnu grupu čini jedan predstavnik lokalne samouprave, jedna predstavnik JKP i jedan predstavnik Bujanovačke banje, ali od novembra, kako je formirana, radna grupa se do današnjeg dana nije sastala. Hoću ovo da navedem kao jedan primer kako i na koji način lokalna samouprava u Bujanovcu podržava privredu i privredni razvoj jedne od najnerazvijenijih opština u Srbiji. Hvala.

(Nemanja Šarović: Poslovnik.)

PRESEDAVAJUĆI: Po kom osnovu, kolega Šaroviću?

Po Poslovniku? Izvolite.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Dakle, gospodine Arsiću, vi ste prekršili član 27. i član 107. i mi smo, kada vi predsedavate, svedoci toga da je moguće i ono što nije moguće i svedoci smo da se u zavisnosti od doba dana, vašeg raspoloženja, govornika, menjaju aršini po kojima vi postupate.

Podsetiću vas koja je tačka dnevnog reda trenutno. Ta tačka dnevnog reda nema apsolutno nikakve veze ni sa stabilnošću kursa dinara, nema veze sa Bujanovačkom banjom, nema nikakve veze sa iznošenjem smeća tamo i sa javnim preduzećima i jednostavno je skandalozno da puštate da se na taj način troši vreme, da se na taj način diskutuje i da nikoga od prethodnih govornika nijednog trenutka niste opomenuli. I to ne bi bio problem kada biste vi taj aršin imali za sve, kada bi bio isti, kada bi i poslanici opozicije mogli na taj način da troše svoje vreme, kako oni misle da treba.

Ovi amandmani, po mom mišljenju, a posebno imajući u vidu mišljenje Vlade, nisu u logičkoj vezi sa članovima na koje su podneti. Morali su biti odbačeni. Uveli ste nov princip da se može podneti bilo kakav amandman na bilo koji član zakona. Sve može. Nekada su se, dok je, mislim, ipak više vođeno računa, ovakvi amandmani odbacivali.

(Isključen mikrofoni.)

PREDSEDAVAJUĆI: Kolega Šaroviću, drago mi je da vas ponovo vidim u Skupštini, pošto niste bili juče i dobar deo prekjučerašnjeg dana – dobro došli – jer da ste bili tu, znali biste da su svi poslanici mogli da pričaju isto kao i kolege iz SNS, iz svakog poslaničkog kluba.

Mislim da priča oko političkog dijaloga koji se vodi ovde u Narodnoj skupštini ne sme da bude opterećena samo ličnim uvredama i povredom dostojanstva narodnih poslanika. To je moje mišljenje, formirano još pre 10, 12, 15 godina.

(Nemanja Šarović: Još dok si bio radikal.)

Tačno tako, eto.

Znači, po tome narodni poslanici imaju pravo da imaju određenu slobodu prilikom obrazlaganja svog amandmana.

Isto tako, nemojte mene da opterećujete time da li amandmani treba da budu odbačeni ili ne. To nije stvar predsedavajućeg, ni predsednika Narodne skupštine. Postoje radna tela koja o tome vode računa; imate predstavnike u tim radnim telima i neka se oni izjašnjavaju.

Treća stvar, isto tako ni vašoj poslaničkoj grupi ne prebacujem, smatram da je to potpuno legitimno i podržaću svaku poslaničku grupu. Podnosili ste amandmane i na naslov i na nadnaslov zakona itd. To je vaše pravo i to nikada neću da vam osporim. Bar ja neću nikada da vam osporim.

Da li želite da se Narodna skupština u danu za glasanje izjasni? (Da.)
Hvala.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Igor Bečić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Jelena Mijatović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Borka Grubor.

Da li neko želi reč? (Da.)

Koleginice Grubor, izvolite.

BORKA GRUBOR: Poštovani predsedavajući, poštovani predstavnici Ministarstva, dame i gospodo narodni poslanici, da bi država opstala i razvijala se, narod mora da bude zdrav i obrazovan. Kako obrazovanje počinje od malih nogu, učenjem maternjeg jezika i svog pisma, moramo se potruditi da sačuvamo i jedno i drugo.

Ponosna sam što delim zavičaj sa velikanima naše pismenosti, nauke, umetnosti, istorije, počev od Vuka Karadžića, Jovana Cvijića, Miće Popovića i mnogih drugih.

Lokalna samouprava grada Loznice je prepoznala značaj očuvanja i promocije maternjeg jezika i ćirilicnog pisma, kulturne istorije našeg naroda i programske saradnje sa drugim relevantnim organizacijama u našoj državi, a i u dijaspori. U čast tvorca naše azbuke, u rodnom mestu Vuka Karadžića, u Tršiću izgrađen je velelepni obrazovno-kulturni centar površine 3.100 metara kvadratnih

sa 40 smeštajnih jedinica i 144 kreveta, dve kongresne sale sa najsavremenijom opremom, internet sala sa šest računara. Poseban značaj ovog centra je u tome što je planirano organizovanje mnogobrojnih manifestacija za učenike osnovnih i srednjih škola iz cele naše republike, kao što su letnja škola kreativnog pisanja, lepog govora, glume, muzeologije, medijske i digitalne pismenosti, likovne kolonije, seminari za prosvetne radnike, skupovi slavista, boravak studenata iz svih krajeva sveta.

Ukupna uložena sredstva su 320 miliona dinara, od čega je lokalna samouprava uložila 60% sredstava, a ostalo Vlada Republike Srbije, na čelu sa Ministarstvom prosvete i kulture. Zahvaljujem se gospodinu ministru Šarčeviću i ministru Vukosavljeviću, koji su otvorili ovaj prelepi objekat u septembru prošle godine na 84. Vukovom saboru i uverili se u opravdanost uloženi sredstava.

(Predsedavajući: Privodite kraju, kolegice Grubor.)

To je naša Petnica broj dva, rekao je tada ministar Šarčević.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima ministar, gospodin Šarčević.

Izvolite.

MLADEN ŠARČEVIĆ: Imam potrebu samo da vam se obratim, pošto sam bio odsutan, da pozdravimo studente. Danas je 4. april, Dan studenata, te sam bio u prilici da im se u Maloj sali obratim u svoje ime i da ih pozdravim. (Aplauz.)

Da dopunim kolegicu, mi radimo i treću stanicu izvrsnosti, znači posle Petnice i Tršića, a to je Avala, znači centar za ekološka istraživanja, projektovanje je završeno za Belu Crkvu, tamo će krenuti gradnja za geonauke i imamo ceo projekat za narednu godinu. Time Srbija ulazi u red retkih evropskih zemalja koje posvećuju veliku pažnju naučnoj misli i podmlatku. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Branimir Rančić.

Da li neko želi reč?

Kolega Rančiću, izvolite.

BRANIMIR RANČIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovani ministre gospodine Šarčeviću, poštovani gosti iz Ministarstva, dame i gospodo narodni poslanici, član 3. definiše ciljeve nacionalnog okvira kvalifikacija Republike Srbije i u članu 3. Predloga zakona NOKS-a dodaje se tačka 10, koja glasi – obezbeđivanje sveukupnog razvoja Republike Srbije s posebnim osvrtom na unapređenje zdravstvenih uslova.

Uspostavljanjem nacionalnog okvira kvalifikacija Republike Srbije definiše se milje, odnosno prostor kvalifikacija, koji, kao što znamo, obuhvata svrhu, ciljeve, principe, nivo i vrstu kvalifikacija, način sticanja kvalifikacija, utvrđivanje deskriptorija nivoa kvalifikacija, tela i organizacije, kao i obezbeđivanje kvaliteta NOKS-a.

Kako bi domaće kvalifikacije lakše bile prepoznate i priznate u evropskim okvirima, potrebno je pre svega uspostaviti nacionalni okvir kvalifikacija Republike Srbije, a zatim upoređivanje sa Evropskim okvirom kvalifikacija. Povezivanjem nacionalnog okvira kvalifikacija sa Evropskim okvirom kvalifikacija dolazi do lakšeg razumevanja i tumačenja kvalifikacija među različitim državama u obrazovnom i zdravstvenom sistemu Evrope. Zbog toga je okvir kvalifikacija u evropskom prostoru visokog obrazovanja sadržan u Bolonjskom procesu, po kome se odvija nastava na medicinskim fakultetima u Srbiji. Bolonjski proces je, kao što znamo, jedna zajednička deklaracija evropskih ministara; obrazovana je i potpisana u Bolonji aprila 1999. godine i odnosi se na reformu visokog obrazovanja, što podrazumeva i sticanje znanja iz oblasti medicine po svim standardima.

(Predsedavajući: Privodite kraju, kolega Rančiću.)

Iz tih razloga i ne čudi da se Srbija pridružila članstvu u organizaciji Evrotransplant.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Dragan Šormaz.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Zoran Milekić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Studenka Kovačević.

Da li neko želi reč?

Koleginice Kovačević, izvolite.

STUDENKA KOVAČEVIĆ: Zahvaljujem, gospodine predsedavajući.

Dame i gospodo narodni poslanici, poštovani ministre, u osnovi mojih obraćanja tokom ove rasprave ističu se projekti koje ste pokrenuli, među kojima je i projekat „Škola za 21. vek“. Ovaj projekat podrazumeva inovativnost, kreativnost i primenljivo znanje. To je jedan novi vid nastave, za koju su potrebne nove tehnologije. Po ovom principu nastave đaci konačno mogu nešto da stvore; ne samo da uče, već da teorijsko znanje upotrebe i pokažu sopstvenu inovativnost. Sami đaci pokazuju veliki entuzijazam i kažu da na ovaj način vežbaju koncentraciju, strpljenje i preciznost.

Kada kod dece podstaknemo želju za stvaranjem, možemo očekivati da će jednog dana biti uspešna u ma kojoj oblasti za koju se budu opredelila. Svi uspešni poslovni ljudi su i radne navike i želju za uspehom stekli u ranom detinjstvu. Naša je obaveza da, pored kvalitetnog okruženja u smislu dobro opremljenih školskih objekata i dobrog privrednog ambijenta u zemlji, đake osposobimo za rad.

Predugo smo deci govorili da će ih posao čekati u javnom i državnom sektoru. Moramo insistirati na privatnom sektoru, zarad sopstvene budućnosti i zarad budućnosti ove zemlje. Naravno, to nije samo obaveza prosvete, to je obaveza svih nas. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Srbislav Filipović.

Da li neko želi reč?

Kolega Filipoviću, izvolite.

SRBISLAV FILIPOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Gospodine ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, mi smo pokušali da svojim amandmanima damo doprinos kako bi i ovaj zakon bio bolji, kako bi diskusija bila bolja, sadržajnije i kako bismo pokazali šta je program SNS-a kada je obrazovanje u pitanju, kada je budućnost Srbije i naših građana u pitanju. Nadam se da su građani tokom diskusije u načelu i u pojedinostima imali priliku da vide i ono što smo uradili u prethodnom periodu i ono što imamo nameru da radimo kao SNS u periodu koji je pred nama.

Da stvari idu dobro po građane i po Srbiju govore i naslovne strane naših medija ovih dana i prethodnih četiri-pet godina, a to je – otvara se jedna fabrika, druga, treća, dolaze investitori iz Nemačke, iz Austrije. Evo, videli ste i pre neki dan da će IMT da pokrene svoju proizvodnju, pa je „Meita“ počela gradnju druge fabrike, posao za još 1.100 ljudi. To su sve rezultati koje je postigla SNS u prethodnom periodu – preko 70 fabrika za nepune četiri godine. Upravo te fabrike i ti investitori ne bi dolazili da nema kvalifikovane radne snage, a kvalifikovana radna snaga znači da su ti ljudi, ti mladi ljudi koji se zapošljavaju došli iz kvalitetnih obrazovnih institucija, iz boljih nego što je to bilo u prethodnom periodu.

Srpska napredna stranka upravo na taj način, otvarajući fabrike, modernizujući obrazovanje i školstvo, pripremajući mlade za one izazove koji ih čekaju u 21. veku ima nameru tako da nastavi da radi i u budućnosti, a sve zarad interesa naših građana. Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Filipoviću.

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Snežana Petrović.

Da li neko želi reč?

Koleginice Petrović, izvolite.

SNEŽANA R. PETROVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvaženi ministre, poštovane kolege narodni poslanici, na Predlog zakona o nacionalnom okviru kvalifikacija podnela sam amandman kojim se u članu 3. dodaje tačka 10, koja glasi – obezbeđivanje sveukupnog razvoja Republike Srbije, s posebnim osvrtom na poresku odgovornost.

Predloženim amandmanom se dodatno definišu ciljevi nacionalnog okvira kvalifikacija. Kako bi se postigao sveobuhvatni razvoj zemlje, neophodno je veću pažnju posvetiti razvoju inovacionog preduzetništva, malih i srednjih preduzeća, porodičnog biznisa, ali i samozapošljavanja i osnivanja novog biznisa.

Svi koji osnivaju novi biznis mogu da računaju na oslobađanje od plaćanja doprinosa za obavezno socijalno osiguranje i poreza na zarade u prve

dve godine svog poslovanja. Oslobođanje od plaćanja poreza na zarade odnosi se na samog preduzetnika i na maksimum devet novozaposlenih u njegovoj firmi. Time se daje značajan podsticaj razvoju preduzetništva Srbije i pomaže početnicima u poslovanju da uspešno prebrode prve dve godine svoga rada, a cilj je svakako i da se motivišu da odmah krenu sa poslovanjem u legalnim tokovima, što nekada sada i nije slučaj.

Takođe, jednokratne subvencije za samozapošljavanje u iznosu 180–220 hiljada dinara, u skladu sa kategorijom zainteresovanih lica, značajne su podsticajne mere koje država usmerava na motivisanje nezaposlenih da otpočnu sopstveni biznis i time doprinesu sveobuhvatnom razvoju zemlje. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Radmilo Kostić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Radoslav Cokić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Ognjen Pantović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Kolega Pantoviću, izvolite.

OGNJEN PANTOVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, kada je u pitanju član 3. ovog zakona, tj. ciljevi nacionalnog okvira kvalifikacija Republike Srbije, zaista je značajno da se jedan od ovih ciljeva posebno osvrne na povećanje infrastrukturnih kapaciteta naše zemlje.

Sa kolegama iz Odbora za saobraćaj imao sam priliku da obidem radove na Koridoru 10 i da se lično uverim o kakvim se zahtevima radi kada je u pitanju teren, kada je u pitanju intenzitet radova i zaista je ova poseta na mene ostavila snažan utisak. Ovako veliki projekti naravno da zavise od kvalifikacija onih koji rade na njima.

O pravcima koji nas povezuju sa zemljama u okruženju imao sam priliku da govorim u prethodnim diskusijama, a sada bih hteo da pomenem i deonice koje se tiču unutrašnjeg saobraćaja Republike Srbije.

Sva merenja saobraćaja pokazuju da je trougao Beograd–Čačak–Pojate–Beograd jedan od najopterećenijih u našoj zemlji i zaista me raduje što postoji već sada projekat za izgradnju tzv. moravskog koridora koji bi povezao Čačak i Pojate. Na tom predelu živi oko 500.000 stanovnika naše zemlje, posluje 21.000 malih i srednjih preduzeća, imamo 20 manastira, 10 popularnih destinacija banjskog turizma i zaista je bitno da se izgradi ovaj koridor i da se na taj način poboljšaju i promovišu potencijali ovog dela naše zemlje. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Žarko Bogatinović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Kolega Bogatinoviću, izvolite.

ŽARKO BOGATINOVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, poštovani ministre sa saradnicima, grad Leskovac je primer dobre prakse u više oblasti. Prvi je grad u Srbiji koji je svoj plan odbrane usaglasio sa planom odbrane Republike Srbije. Drugi je grad po uspešnosti popisa nelegalno izgrađenih objekata. Grad je dobio i pohvalu Zaštitnika građana za doprinos razvoja svih oblika pristupačnosti na teritoriji grada, a od Saveza slepih Srbije zahvalnicu za izuzetan doprinos i unapređenje uslova za život slepih i slabovidih osoba.

Leskovac je primer dobre prakse i kada je u pitanju socijalna zaštita, zbog čega smo drugi grad u Srbiji po visini namenskih sredstava koje je Ministarstvo za rad opredelilo lokalnim samoupravama za unapređenje i razvoj usluga socijalne zaštite.

Leskovac je jedini grad van područja Vojvodine koji je dobio priznanje „Zlatni ključ“ na Petom dunavskom biznis forumu kao lokalna samouprava koja iza sebe ima odlične rezultate u ekonomskoj, privrednoj i kulturnoj promociji svoga grada.

Gradonačelnik Leskovca Goran Cvetanović po drugi put je izabran za člana Upravnog odbora Nacionalne alijanse za lokalni ekonomski razvoj, kao i za predsednika Skupštine Centra za razvoj Jablaničkog i Pčinjskog okruga.

Leskovac po treći put zauzima važno mesto u predstavnštvu Stalne konferencije gradova i opština.

Grad Leskovac je krajem 2016. godine ostvario još jedan veliki uspeh, kada je obnovio regionalni sertifikat o povoljnom posebnom okruženju, sa dosada najvećim procentom ispunjenosti kriterijuma, od 91,4%, što povećava šanse za dolazak novih investitora.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Marko Zeljug.

Da li neko želi reč? (Da.)

Kolega Zeljug, izvolite.

MARKO ZELJUG: Zahvaljujem, predsedavajući.

Na član 3. Predloga zakona o nacionalnom okviru kvalifikacija kao tačku 10 predložio sam amandman – koji obezbeđuje sveukupan razvoj Republike Srbije, s posebnim osvrtom na državnu upravu.

Dolaskom SNS na vlast i formiranjem Vlade pod vođstvom Aleksandra Vučića nastala je prva vlada koja je počela ozbiljno da se bavi višegodišnjim nagomilanim problemima koji su ostali od svih prethodnih režima. Poseban zadatak koji je ta vlada odradila jeste fiskalna konsolidacija i uvođenje reda u javne finansije i izvođenje iz višegodišnje dubioze i iz deficita u kome smo se nalazili do tada. Vlada je prešla u suficit i stvoren je okvir za ulaganje sredstava u obrazovanje, kao i u vezivanje obrazovanja i privrede kroz dualno obrazovanje.

Produkcija znanja mora da ima za efekat njeno opredmećivanje u nešto materijalno, konkretan proizvod, koji jeste glavni eksportni resurs naše države. Takva vrsta proizvodnje, u pravcu znanje–proizvod–eksport, obezbeđuje novac.

Dosadašnja politika, koja se bavila izvozom konkretnog znanja unepovrat, nije mogla da obezbedi razvoj niti privrede niti društva u celini. Upravo politika koju vodi sadašnja vlada obezbeđuje da se proces odliva znanja preokrene u priliv i upotrebi ga u proizvodne svrhe.

Nacionalnim okvirom kvalifikacija se postiže ambijent pronalaženja mladih ljudi sa znanjem koje treba da se upotrebi kao najvažniji resurs za produkciju stvari u Republici Srbiji, a koje će se dalje izvoziti i obezbediće se sredstva za sveukupan razvoj Republike Srbije u celini. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Ljiljana Malušić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Koleginice Malušić, izvolite.

LjILJANA MALUŠIĆ: Hvala. predsedavajući.

Uvaženi ministre sa saradnicima iz Ministarstva, dame i gospodo narodni poslanici, moj amandman se odnosi na član 3, kojem dodajem tačku 10, koja glasi – obezbeđivanje sveukupnog razvoja Republike Srbije, s posebnim osvrtom na smanjenje socijalnih razlika.

Zahvaljujući odgovornoj ekonomskoj politici Vlade Republike Srbije u prethodnom periodu, ekonomija je postavljena na zdrave noge i osiguran je stabilan dugoročni rast BDP-a. U narednom periodu očekujemo održivi rast BDP-a zasnovan na rastu investicija pre svega, povećanju izvoza roba i usluga, kao i smanjenju udela javnih rashoda i deficita tekućih transakcija u BDP-u.

Važno je istaći da je promenjen model privrednog rasta. Umesto zaduživanja i potrošnje, koji su nekada bili osnovni pokretači srpske ekonomije, sada se rast zasniva na održivim izvorima, prvenstveno na izvozu i investicijama.

Kad smo kod investicija, u prethodnih šest godina, zahvaljujući dobroj vladi i našem predsedniku, gospodinu Aleksandru Vučiću, otvoreno je 60 fabrika, a zaposleno preko 170.000 ljudi. Smanjili smo procenat nezaposlenosti sa 27% na 13%, sa tendencijom da za par godina taj procenat bude pet, što je evropski prosek.

Što se tiče socijalne pravde, u Ustavu Republike Srbije socijalna pravda predstavlja jedno od osnovnih načela. Dobra socijalna politika može istovremeno da da doprinos privrednom rastu, da zaštiti ljude od siromaštva, da služi kao ekonomski stabilizator.

Cilj Vlade Republike Srbije je prosperitet za sve građane Republike Srbije, a to znači kombinacija ekonomične socijalne zaštite, kvalitetnog obrazovanja, koje svima pruža jednake šanse za život. Hvala na pažnji.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Stanislava Janošević.

Da li neko želi reč? (Da.)

Koleginice Janošević, izvolite.

STANISLAVA JANOŠEVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Ono što je mene oduvek hrabrilo jeste kad vidim da se dobar i temeljan plan ostvaruje, kada primetim sinergiju u radu ministarstava i kada ne ostane sve mrtvo slovo na papiru već se dobri predlozi primenjuju u praksi. Zaista dobar sistem uspeha vidi se u radu ministarstva poljoprivrede i privrede. Predlozi ministra Nedimovića i gospodina ministra Kneževića svakako su osetni i приметni na teritoriji grada Zrenjanina.

Nedavno su u Zrenjaninu čelnici grada potpisali ugovor o saradnji sa našom domaćom kompanijom MPZ „Agrar“, koja će nastaviti poslovanje u severozapadnoj industrijskoj zoni Elemir i tamo će formirati veliku hladnjaču, najveću na Balkanu, kapaciteta 15.000 tona i zaposliti 200 ljudi. Ova investicija je u vrednosti 20 miliona evra.

Zaista mi je drago kada vidim da domaća preduzeća razmišljaju o ulaganju, ne samo u industriji već i u poljoprivredi, i imaju ambiciju da zasnuju svoj zasad voća, da otkupljuju voće i povrće od manjih proizvođača i gazdinstava, na kvalitetan način ih skladište i zatim izvoze.

Stoga podnosim ovaj amandman koji će svakako doprineti sveobuhvatnom razvoju privrede Republike Srbije. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Goran Nikolić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Zvonimir Đokić.

Reč ima narodni poslanik Zvonimir Đokić.

ZVONIMIR ĐOKIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovani ministre sa saradnicima, poštovani narodni poslanici, povezivanjem NOKS-a sa Evropskim okvirom kvalifikacija, ili EOK-om, stvaraju se uslovi i za povezivanje i saradnju po pitanju bezbednosti i odbrane.

Bezbednost je najznačajniji segment planiranja politike i sveukupnog razvoja jedne zemlje. Zato je važno sagledati sve aspekte situacije u kojoj se Srbija danas nalazi.

Republika Srbija ostvaruje visok stepen saradnje sa državama članicama i institucijama EU u okviru zajedničke bezbednosne i odbrambene politike EU. Aktivno učestvuje u skoro svim njenim oblastima. Na taj način potvrđuje svoje strateško opredeljenje za članstvo u EU i pokazuje da je pouzdan i odgovoran partner koji svoj doprinos miru i bezbednosti želi da pruži upravo kroz saradnju sa EU. Saradnjom se istovremeno unapređuju naši operativni kapaciteti i jača interoperabilnost sa članicama EU i pruža podrška domaćoj namenskoj industriji i istraživačkim potencijalima.

Zajednička bezbednosna i odbrambena politika EU uspostavljena je u cilju afirmacije uloge EU kao važnog globalnog faktora sa prepoznatljivom spoljnom politikom i civilno-vojnim resursima u upravljanju krizama, prevenciji konflikata i održavanja međunarodnog mira i bezbednosti. Ona je integralni deo sveobuhvatnog pristupa EU u upravljanju krizama, koji pored civilnih i vojnih

kapaciteta uključuje i političke, diplomatske, pravne, razvojne, trgovinske i ekonomske instrumente. Ovako širok spektar instrumenata i sredstava neophodnih za efikasno upravljanje krizama stavlja EU u jedinstvenu poziciju u odnosu na ostale međunarodne aktere.

Na kraju ću samo citirati predsednika Republike Srbije Aleksandra Vučića, koji je rekao – Srbija u sektoru odbrane i bezbednosti, ali i školovanju oficirskog kadra, želi da preuzme leadersku poziciju u regionu imajući u vidu njen geografski položaj, osposobljenost, obučenost armije i ugled vojnog školstva u svetu. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Radoslav Jović.

Reč ima narodni poslanik Radoslav Jović.

RADOSLAV JOVIĆ: Dame i gospodo, u članu 3. Predloga zakona predložio sam da se doda i tačka 10, koja glasi – obezbeđivanje sveukupnog razvoja Republike Srbije, s posebnim osvrtom na unapređenje javnog zdravlja.

Činjenica je da suštinu sistema zdravstvene zaštite, temelj sistema zdravstvene zaštite čine kadrovi, oprema i prostor. Nažalost, kroz sve ono kroz šta je prošla naša država unazad nekoliko decenija, a posebno mislim na strašne sankcije i ratove kroz koje smo prošli, sistem zdravstvene zaštite je prošao golgotu. Sva tri ova segmenta o kojima sam govorio bila su zapuštena do krajnje granice.

Želeo bih da istaknem da unazad nekoliko godina Vlada Republike Srbije čini ogroman napor da u sva tri ova segmenta znatno popravi stanje. Neću govoriti samo o onoj opremi koju smo nabavili unazad dve-tri godine, koja je najsavremenija generacija nove opreme, neću govoriti o novim bolnicama i klinikama koje se, čega smo svedoci, otvaraju u Srbiji, ali ću govoriti o kadrovima.

Samo u prošloj godini 2.000 mladih lekara, tehničara i sestara dobilo je šansu da iskaže svoje znanje. Bogu hvala da je tako, jer smo imali strašan statistički podatak, da je prosečan životni vek ljudi zaposlenih u zdravstvu bio oko 55 godina. Da nismo prošle godine povukli ovaj potez kao država, pitanje je do kakvih posledica bismo došli već u narednim godinama. Zato maksimalno podržavam ovaj zakon, jer će uvesti red u kadrovsku politiku u Srbiji.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik prof. dr Marko Atlagić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima prof. dr Marko Atlagić.

MARKO ATLAGIĆ: Poštovani potpredsedniče Narodne skupštine, bez kvalitetnog vaspitanja i obrazovanja nema ubrzane modernizacije Republike Srbije, koju je trasirao naš predsednik Vučić 2014. godine. Građani Republike Srbije dobro se sećaju da su upravo predsednik Vučić i bivši ministar Verbić bili

prvi inicijatori uvođenja dualnog obrazovanja u naš vaspitnoobrazovni sistem, iako je stranka bivšeg režima bila protiv, a naš ministar Šarčević duboko zakoračio u njegovu realizaciju.

Da je bivši predsednik Vlade Zoran Živković imao bar formalne kvalifikacije i stečena znanja iz medicinskih nauka, ne bi sam proizvodio vakcinu od jogurta i vode, vakcinisao kokoške u selu Pukovac; kokoške uginule, a on uzeo pare i pobjegao.

Poštovani poslanici, posebno u našem sistemu vaspitanja i obrazovanja moramo posvetiti pažnju pedagogiji patriotizma, mira i regionalne stabilnosti, što su alfa i omega ubrzane modernizacije naše Republike Srbije. Ovom prilikom dajemo punu podršku državnom rukovodstvu Republike Srbije, na čelu sa predsednikom, u vođenju politike mira i regionalne stabilnosti kao osnovnog preduslova našeg ekonomskog razvoja. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik dr Darko Laketić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Zoran Bojanić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Kolega Bojaniću, izvolite.

ZORAN BOJANIĆ: Zahvaljujem, uvaženi predsedavajući.

Kao i svi moji prethodni amandmani na ovaj zakon, i amandman na član 3, koji definiše ciljeve zakona, odnosi se na održivi razvoj. To je još jedan moj pokušaj da, i kroz ovaj zakon, podržim napore Vlade Republike Srbije u ekonomskom održivom razvoju.

Da to jeste tako govore upravo i ciljevi iz Agende 2030 UN, koju ja više puta u toku ovog višednevnog izlaganja pominjem. Šta su ciljevi? Ciljevi su industrija, inovacije i infrastruktura, podržati razvoj domaće tehnologije, zatim istraživanje i inovacije, uključujući i osiguranje pogodnog okruženja u pogledu politika za industrijsku diversifikaciju i dodatnu vrednost robe, upravo što čini Vlada Republike Srbije u prethodnom i u ovom mandatu i ovaj zakon govori da smo na pravom putu i ja sam upravo kroz moj amandman želeo i to da podržim. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Tijana Davidovac.

Da li neko želi reč? (Da.)

Koleginice Davidovac, izvolite.

TIJANA DAVIDOVAC: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvaženi ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, razvoj obrazovanja i povezanost sa potrebama tržišta i industrije ključni su faktori za napredak ekonomije jedne zemlje. Investiranje u stručno obrazovanje i obuku ubrzava ekonomski razvoj. Naša vlada i ministarstva intenzivno rade na unapređenju obrazovanja u Srbiji, a jedan od načina jeste i uvođenje dualnog

obrazovanja, putem koga se škole povezuju sa poslodavcima, jedinicama lokalnih samouprava, privrednim komorama, Nacionalnom službom za zapošljavanje i drugim institucijama.

Regionalna saradnja prevazišla je početni cilj stabilizacije konfliktnih područja i prerasla u konstruktivnu saradnju, koja se ogleda u radu na zajedničkim ciljevima na raznim nivoima i u raznim oblicima.

Srbija je u proteklom periodu uradila mnogo kako bi privukla strane investitore, što potvrđuje i naša pozicija na Duing biznis listi Svetske banke. Važno je da zemlje u regionu uče jedne od drugih i da se zajednički suočavaju sa izazovima, jer je zajednički strateški cilj regiona da se privuče više investicija u svrhu regionalnog razvoja.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Veroljub Arsić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Tanja Tomašević Damnjanović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Tanja Tomašević Damnjanović.

TANJA TOMAŠEVIĆ DAMNJANOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Poštovana gospodo ministri sa saradnicima, kolege i kolegice narodni poslanici, amandmanom na član 3. koji sam podnela dodatno se definišu ciljevi nacionalnog okvira kvalifikacije Republike Srbije, s posebnim osvrtom na unapređenje pravosudnih institucija.

Država Srbija ozbiljno radi na unapređenju efikasnosti pravosuđa i pravosudnih institucija. U prilog tome govori i činjenica da je kroz projekat unapređenja efikasnosti pravosuđa prepolovljen broj predmeta u srpskim sudovima.

Kada je projekat pokrenut, u sudovima je bilo oko 1,4 miliona predmeta starijih od dve godine. Novi zakon o izvršenju i obezbeđenju, koji je usvojen 2015. godine a počeo da se primenjuje od 1. jula 2016. godine, bio je prilika da se znatan broj ovih predmeta privede kraju, ali je pre toga bilo neophodno kvalifikovati ih i dalje procesuirati.

Projektni tim je uspeo da za 18 meseci smanji broj izvršnih predmeta sa 1,4 miliona na 655.000 u 30 pilot-sudova širom zemlje. Tokom projekta ispravljeno je preko 130.000 netačnih i nepotpunih podataka u 20 sudova, dok je preko 1.900 sudija, sudijskih pomoćnika i sudskog osoblja tokom projekta prošlo obuku.

Projekat je doneo poboljšanje u oblasti alternativnog rešavanja sporova i omogućio elektronsku razmenu podataka između više od deset pravosudnih i drugih institucija.

Ovaj projekat je rešio jedan od značajnih aspekata pravosudne reforme, a to je unapređenje efikasnosti pravosudnog sistema. Ostvarena su dva cilja –

sistem je postao efikasniji i veliki broj građana Srbije je dobio priliku da reši svoje predmete. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Desanka Repac.

Da li neko želi reč? (Da.)

Izvolite, koleginice Repac.

DESANKA REPAC: Zahvaljujem, gospodine predsedavajući.

Pozdravljam gospodina ministra sa njegovim saradnicima i sve drage kolege. Moj amandman se odnosi na unapređenje zdravstvene zaštite u okviru obezbeđivanja sveukupnog razvoja Republike Srbije.

Cilj nacionalnog okvira kvalifikacija je da obezbedi standard kvalifikacija koji je zasnovan na potrebama tržišta rada i društva u celini. Takozvani NOKS treba da reši problem neusklađenosti ponude i potražnje na tržištu radne snage i da reši taj neuređen sistem kvalifikacija. Treba da se napravi spona između sveta obrazovanja i tržišta rada.

Plan razvoja društva ide sa razvojem zdravstvenog sistema. Zdravi građani su temelj razvoja svake zemlje. Zdravlje je nacionalni kapital. Država je dužna da obezbedi zdravstvenu zaštitu svim građanima na svakom nivou.

Vlada Aleksandra Vučića je zatekla sledeće zdravstvene resurse – ljudske resurse koji su bili obespravljeni, nisu mogli da se usavršavaju, a ti ljudski resursi treba stalno da se razvijaju u Republici Srbiji. Ministarstvo zdravlja je za vreme vlade Aleksandra Vučića dalo 4.000 specijalizacija. Ljudski faktor, koji je najbitniji u okviru zdravstvene zaštite i uopšte zdravstva, jeste usavršavanje zdravstvenih radnika.

Druga stavka koju je Vlada zatekla su zdravstvene ustanove koje su bile u jezivom stanju, to su zgrade i oprema. Moram samo nešto da kažem, da su se ne skoro, 2012. godine, u subotičkoj bolnici na grudnom odeljenju pacijenti pokrivali konjskom ćebadi.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Maja Mačuzić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Koleginice Mačuzić, izvolite.

MAJA MAČUŽIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovani ministre sa saradnicima, kolege poslanici, poštovani građani, podnela sam amandman na ovaj zakon, koji glasi – u članu 3. dodaje se tačka 10, koja glasi – obezbeđivanje sveobuhvatnog razvoja Republike Srbije, s posebnim osvrtom na međunarodnu saradnju.

Smatram da međunarodni aspekt ovog zakona svakako zaslužuje da bude naveden kao jedan od ciljeva ovog zakona. Isto tako, smatram da bez obzira na zlurade komentare koje smo mogli da čujemo ovih dana u Skupštini, predsednik Srbije Aleksandar Vučić i Vlada Republike Srbije svakako zaslužuju sve pohvale

za unapređenje sistema obrazovanja, a ne kritike kao što su to neki ovde govorili ovih dana.

U gradu Kraljevu, odakle dolazim, u naselju Ribnica, gde gotovo 20.000 stanovnika živi, uskoro počinje sa izgradnjom nova škola, Osnovna škola „Sveti Sava“, na mestu stare montažne škole koja je izgrađena 60-ih godina prošlog veka i kojoj je upotrebna dozvola, moram da naglasim, istekla pre više decenija.

Niko se dosada nije usudio ni setio da izgradi tu školu, kao i mnoge druge, naravno, da ih ne navodim, tako da ja u ime građana Kraljeva i Ribnice, ali i u ime građana Srbije dugujem veliku zahvalnost predsedniku Republike Aleksandru Vučiću, Vladi Republike Srbije i vama, ministre, odnosno vašem ministarstvu, što ste uvideli značaj jednog takvog objekta i takve škole i ušli u izgradnju svega toga, pored toga što ste širom Srbije izvršili rekonstrukcije i sanacije mnogih škola, u kojima deca danas mogu, naravno, mnogo lepše da uče.

Pozivam kolege poslanike da u danu za glasanje podrže moj predlog.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na naslov iznad člana 4. amandman je podneo narodni poslanik Nikola Savić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Kolega Saviću, izvolite.

NIKOLA SAVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, podneo sam amandman na naslov iznad člana 4. Predloga zakona o NOKS. Međutim, moram da podsetim da mi imamo još dva zakona iz oblasti prosvete i, kako sada stvari stoje, nećemo stići ni reč da kažemo o njima. Znači, cela ova diskusija, objedinjena rasprava završava se sa ovim zakonom o NOKS.

To što mi ceo dan i ovih svih dana ove rasprave slušamo hvalospeve od poslanika vladajuće većine na račun ove vlade i na račun ministara nije dokaz da je stanje u obrazovanju onakvo kakvo bi trebalo da bude. Svakako, stanje u obrazovanju je još uvek na nezadovoljavajućem nivou i treba mnogo toga da se uradi da bi ono bilo onakvo kakvo treba.

To što mi imamo veliki broj škola, veliki broj univerziteta, veliki broj fakulteta, veliki broj učenika i studenata koji imaju visoke ocene nije obavezan dokaz da oni poseduju i veliko znanje. Ilustrovaću to jednim primerom. U pitanju je Elektrotehnički fakultet u Beogradu, a svi dobro znamo da je to jedan od naših najprestižnijih fakulteta.

Pre dve godine, čini mi se, organizovan je prijemni ispit na tom fakultetu i komisija za sastavljanje zadataka kod prijemnog ispita svesno je dala malo teže zadatke nego inače. Prijavilo se oko 1.200 kandidata, otprilike dva kandidata na jedno mesto, i od 1.200 kandidata, koliko je polagalo prijemni, samo jedan kandidat je uspeo da ostvari svih sto poena, odnosno uradi kompletne zadatke iz prijemnog ispita, što je manje od jednog promila. Zamislite, taj jedan kandidat nije bio vukovac. Na rang-listi među prvih 20 takođe nije bilo nijednog vukovca,

što znači da ocene i nagrade apsolutno ne moraju da znače da iza toga stoji odgovarajuće znanje. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Dubravko Bojić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Kolega Bojiću, izvolite.

DUBRAVKO BOJIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, ne znam da li delim osećaj bespomoćnosti što sam deo izgubljenog vremena i pričam praznu priču u meri u kojoj se pridržavam amandmana na jedan običan tehnički zakon sa 54 člana koji ne zavređuje ovoliku diskusiju. Nisam protiv amandmana, ali hteo sam da pričamo i o drugim zakonima iz ove sfere. Radovao sam se i očekivao diskusiju tako što ćemo podeliti makar ove amandmane, a na jedan obični zakon istrošili smo vreme. Ističe skoro deseti čas rasprave, a mi o ovim zakonima nećemo reći nijednu reč.

Gospodine ministre, želim da vam se obratim. Znam da ste dugo u ovoj delatnosti. Približna smo generacija, znamo kroz koje sve faze i iskušenja je obrazovanje prolazilo u ove dve-tri države u kojima se odvijala naša radna biografija, ali vi ste imali jedan hendikep, a to je da ste došli na radno mesto, podvlačim reči „radno mesto“, koje je pre bilo, do vas, upražnjeno, ali samo u ovom delu „radno“, „mesto“, normalno, nije. Ali to je vaš poziv, to je vaš izbor i mi smo ovde da vas kritikujemo, ali argumentovano, otvoreno i na jedan kulturni način.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 4. amandman su podneli zajedno narodni poslanici Goran Ćirić, Balša Božović, Gordana Čomić, Nataša Vučković, Vesna Marjanović, Dejan Nikolić, Maja Videnović, Radoslav Milojević, Tomislav Žigmanov i Veroljub Stevanović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Koleginice Čomić, izvolite.

GORDANA ČOMIĆ: Zahvaljujem.

Što bi rekli Montipajtonovci, a sad nešto sasvim drugačije.

Dakle, amandman koji nije prihvaćen zato što se kaže da je rešenje celishodnije, za razliku od svih amandmana, čija smo odlična obrazloženja i argumentaciju slušali, koji nisu prihvaćeni od strane Vlade zato što nisu u skladu sa koncepcijom zakona. Svašta ćemo ovde tokom ove rasprave naučiti. Žao mi je samo što zakon o elektronskoj upravi i geoprostornim podacima neće biti takođe tema na kojoj ćemo moći razmeniti argumente ovog tipa.

Dakle, kao i u amandmanu na član 3, koji sam obrazlagala, mi tražimo da se menja redosled kada se definišu principi nacionalnog okvira kvalifikacija. I dobro ih je, bez posebnih obrazloženja, čuti u javnoj raspravi. Šta su principi? Jednake mogućnosti. Važna stvar, zato što govori o dostupnosti i onih koje inače neka većina u nekom dobu razvoja prezire, kao što su osobe sa invaliditetom, ili

žene, ili one sa smetnjama u razvoju, i onih seksualnih orijentacija, materijalnog, zdravstvenog stanja itd. Dostupnost, vrlo važna stavka, vrlo važan princip. Otvorenost, takođe. Individualnost; dakle da vodimo računa o tome da je onaj ko stiže kvalifikacije centar zakona. Transparentnost, odnosno javnost; relevantnost; celoživotno učenje; partnerstvo i saradnja, obezbeđivanje kvaliteta i uporedivost.

Naš redosled smatramo logičnijim i, ne sporeći da Vlada smatra da je celishodnije rešenje koje je predložila kad su principi nacionalnog okvira kvalifikacija u pitanju, zahvaljujem se na strpljivosti kojom ste slušali ovaj neobičan amandman tokom današnje rasprave.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 4. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Zoran Živković, Marinika Tepić, Jovan Jovanović, Sonja Pavlović i Aleksandra Čabraja.

Da li neko želi reč?

Kolega Živkoviću, izvolite.

ZORAN ŽIVKOVIĆ: Da pokušam da stvorim tradiciju amandmana koji imaju smisao, pa ću posle amandmana koleginice Čomić da i ja kažem ovaj amandman. Znači, član 4 tačka 1 menja se i glasi: „celoživotnog učenja – uvažavanje potreba i mogućnosti pojedinca za učenje, usavršavanje i razvoj tokom celog života“.

Jako važna stvar. Iz neopravdanih razloga je odbijen ovaj amandman, ali to je tako i to ne može da se promeni. Samo želim da i kolege i srpsku javnost podsetim na to da je celoživotno obrazovanje važna stvar, da ono može da bude preventiva za mnoge loše navike, za mnoge loše običaje. Recimo, jedan od takvih običaja je da napišete skoro 1.000 amandmana, znate da će biti odbijeni, a ipak to uradite zato što vam je neko to naredio, još uživajte u tome i ponavljate neistine koje je vrhovni proizvođač neistina već izrekao, a onda vi to ponavljate kao jedan eho koji traje danima. To nije dobro. Smeju se deca, smeju se i odrasli.

Celoživotno učenje je učenje tako da ljudi postanu na pravi način korisni pojedinci koji će svom društvu, svojoj organizaciji, ovom zakonodavnom telu da doprinesu da život u jednoj državi bude bolji. I to se ne radi tako što se papagajski ponavlja laž, makar ona bila izrečena i tamo negde na Senjaku ili ovde negde na Andrićevom vencu. Laž ponavljanjem ne postaje istina. To je pravilo koje bi mnogi ovde trebalo da nauče ili u svom redovnom obrazovanju ili u celoživotnom.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Živkoviću.

Pravo na repliku, narodni poslanik Vladimir Orlić.

VLADIMIR ORLIĆ: Ja ću još jednom da se izjasnim o samom amandmanu. Pozivam da se ne prihvati. Smatram obrazloženje koje smo dobili od strane predlagača zakona sasvim dobrim i ne smatram da bilo šta izrečeno u međuvremenu predstavlja neku argumentaciju, ni to što pripadnici takozvane opozicije sami sebe kritikuju.

Čuo sam da je tu neko negodovanje zbog blizu 1.000 amandmana. To je onda sigurno reč o njihovom rezultatu. Oni su to toliko podneli. A da im se smeju deca, to ću da shvatim kao neku samokritiku, ali to apsolutno nisu nikakvi argumenti. Oni nek se objasne među sobom ko je tu šta uradio.

Na temu vremena, jedna poslanička grupa je u pravu. Neće imati vremena da raspravlja o drugim zakonima, zato što ga je potrošila, a druga poslanička grupa, moram da im kažem, nije u pravu. Dakle, dobra vest za njih, imaju još vremena, čini mi se još oko dva minuta po jednom, šest minuta po drugom osnovu. Ako ih mudro iskoriste, raspravljajte o čemu god žele. Hvala lepo.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Vjerica Radeta, po Poslovniku.

VJERICA RADETA: Član 107. je povređen. Zaista, gospodine Arsiću, ja znam i svi mi znamo i vidimo kako vi reagujete kad vam Orlić kaže izreci opomenu, prekini nekoga itd. U te vaše odnose ne ulazimo, ali niste smeli dozvoliti... (Isključen mikrofoni.)

PRESEDAVAJUĆI: Ako ne ulazite u te odnose, ne znam zašto ih spominjete. Prvo, zato što hoćete unapred da kažete kako ja postupam suprotno Poslovniku i slušam nečija naređenja? Pa nismo tako naivni.

Zatražite ponovo reč, kolegice Radeta.

VJERICA RADETA: U, što se naljuti čovek!

Dakle, gospodine Arsiću, niste smeli da dozvolite da narodni poslanik, da, kojeg vi slepo slušate, na ovaj način vređa poslaničku grupu Srpske radikalne stranke.

PRESEDAVAJUĆI: Iako ste mu dobacivali.

VJERICA RADETA: On nije pozvan...

Dobacivala i dobacivaću. Neka dobacuje i on meni, kao što dobacuje. To nije problem, ne radi se o tome. Nije ovo Akademija nauka da se ne sme dobacivati. Naravno da dobacujemo i naravno da nam dobacuju i naravno da nas to ne dekoncentriše.

Ali, gospodine Arsiću, po kom osnovu je on pozvan da upozorava poslanike SRS koliko mi imamo vremena, da li ćemo to vreme pametno iskoristiti i ko je on da procenjuje na koji način mi koristimo vreme i da li ga koristimo? I po kom osnovu on vezuje nas sa poslanikom Zoranom Živkovićem? Vi imate blisku vezu i bliske kontakte.

A vi što dobacujete, uglavnom ste došli od Živkovića. Ako niste od radikala, jeste od Živkovića, jeste od demokrata, jeste od DSS-a. Vrlo malo vas je tu...

Da, da, Filipoviću, ti i Živković ste bili zajedno sve do pre dve- tri godine.

Jesi, Živkoviću, desilo ti se.

Dakle, ne smete da dozvolite više ovakve uvrede, gospodine Arsiću. Ako ima nešto s nama da razgovara gospodin Orlić, može, ali na ovaj način nikada više. Ko je on, ponavljam, i molim vas da Narodnoj skupštini i javnosti kažete po kom osnovu je on malopre, ničim izazvan, pričao o tome da li mi imamo, koliko imamo vremena i tako dalje.

(Zoran Živković: Replika.)

PRESEDAVAJUĆI: Sačekajte prvo da odgovorim.

Kolega Orlić je imao pravo na repliku. Ne razumem zašto se toliko uzbuđujete. Ako hoćete, da vas podsetim na početak diskusije vašeg ovlašćenog predstavnika poslaničke grupe, koji je u jednom trenutku optužio narodne poslanike vladajuće većine kako vi nemate pravo da obrazlažete amandmane u nekom sledećem periodu.

E sad, kao što vi postavljate pitanje kolegi Orliću kako je on smeo da vam kaže da vam je ostalo još dva minuta i šest minuta kao poslaničkoj grupi ovlašćenog po raznim osnovama, neću u to da ulazim, isto tako...

(Vjerica Radeta: Kao slučajnim prolaznicima.)

I kao slučajnim prolaznicima u Skupštini, nema veze. Možete da nastavite slobodno da vređate.

... Isto tako i kolega Savić s kojim pravom je tražio da poslanici većine ne podnose amandmane.

Eto, potpuno izjednačena situacija. Nisam reagovao kada je kolega o tome pričao, nisam reagovao kada je gospodin Orlić o tome pričao. Imali biste pravo da sam onemogućavao vašeg poslanika da govori o tome. Nisam, ali zato neću ni gospodina Orlića, neću nijednog poslanika.

(Vjerica Radeta: Poslovnik.)

Vidim da je ovde krenulo sa povredama Poslovnika. Određujem pauzu u trajanju od pet minuta.

(Posle pauze)

PRESEDAVAJUĆI (Veroljub Arsić): Nastavljamo dalje sa radom, poštovane kolege narodni poslanici i kolegice.

Povreda Poslovnika, narodni poslanik Vjerica Radeta.

Izvolite.

VJERICA RADETA: Hvala.

Pre nego što nastavimo dalje, gospodine Arsiću, u skladu sa članom 108. izrecite sebi opomenu, a evo zbog čega. Zato što ste malopre prekršili član 27. kada ste odgovarali na pitanje vezano za povredu Poslovnika, gde sam ja intervenisala zbog onoga što je gospodin Orlić govorio. Vi ste onda obrazlagali da ste njemu dozvolili da on pominje u replici SRS zato što je pre tri govornika, pre tri narodna poslanika Nikola Savić pominjao da li vi imate pravo ili nemate da podnosite amandmane, pa je onda pre gospodina Živkovića i pre gospođe

Gordane Čomić Dubravko Bojić takođe nešto u tom smislu govorio i vi ste onda prihvatili da gospodin Orlić može nama da replicira posle pet narodnih poslanika.

Pošto vi to inače ne dozvoljavate... Da ja sedim na vašem mestu, ja bih to dozvolila, ali pošto se vi držite onoga protiv čega ste nekada bili kad je ovaj poslovnik primenjivan na vašu štetu, pošto se vi ne ponašate tako prema svim narodnim poslanicima, onda lepo poštujujte Poslovnik, primenite član 108, izrecite sebi opomenu pa da nastavimo da radimo dalje. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Koleginice Radeta, svi moji postupci i danas i juče i svih ovih dana govore suprotno od onoga što ste rekli. Nemam šta drugo da vam kažem, osim da vas pitam da li želite da se u danu za glasanje izjasni Narodna skupština.

Slazem se potpuno, izjasniće se.

Po Poslovniku, narodni poslanik Nataša Jovanović.

Izvolite.

NATAŠA SP. JOVANOVIĆ: Gospodine Arsiću, dame i gospodo narodni poslanici, vi ste povredili član 38. Možda sam vam jednom ukazala kada je predsedavao gospodin Marinković, i sada ću, jer vi ste dugo potpredsednik Skupštine i trebalo je da zaštitite, zato ste povredili, a vezano i za član 27, ovaj član, jer trebalo je u trenutku kada je govorio Orlić iz SNS da zaštitite poslaničku grupu, ne samo našu nego bilo koju.

Naime, o čemu se radi? Niko nije obratio pažnju na poslednji deo njegovog izlaganja, koje je zloupotrebio. Trebalo je da reagujete kada je rekao – ostalo vam je šest minuta, dva minuta. On to meri vreme umesto gospodina Branka i vas, koji ste zaduženi, i kaže – ako imate dovoljno mudrosti da kažete nešto pametno, pa vi to recite, eto imate dovoljno vremena.

Najpre, gospodine Arsiću, vi vrlo dobro znate da je sve što kažu srpski radikali izuzetno pametno, argumentovano, usklađeno sa principima za koje se zalažemo toliko godina, a to zna i gospodin Šarčević, koji je prisutan ovde, i gospodin Ružić, jer mi vrlo stručno i argumentovano svih ovih dana branimo naše amandmane.

Ali, pošto ja ne mogu zaista sa nekim ko je neupućen u sve ovo o čemu ja pričam, a to je ovaj što vas je naveo da povredite Poslovnik, da razgovaram ozbiljno, okrenuću se da vidim koliko je sati. Pola dvanaest. Ako je krenuo da radi od deset a pre toga utrčao u salu, onda je po onoj reklami – kad si gladan, nisi sav svoj.

PRESEDAVAJUĆI: Zaista ne mogu da razumem povredu Poslovnika. Samo vas molim, kolega Orlić nije „ovaj“, nije ni „onaj“, on je narodni poslanik kao i vi. Još ste ga optužili i da je gladan. To je zabranjeno po Poslovniku, iznošenje činjenica iz ličnog života, da je možda zbog toga nervozan. To su vaše pretpostavke, ja to zaista ne znam. Ali ću da iskoristim ovu vašu povredu Poslovnika i odgovoriću, da konačno pokušamo neke stvari da raščistimo jednom zasvagda ovde.

Znam da pojedinim poslanicima smeta što se podnosi ovoliko puno amandmana. Sve je počelo od toga ...

(Nemanja Šarović dobacuje.)

Kolega Šaroviću, ne dobacujte. Znae kako to već ide, imate iskustva u tome. Nemojte da mi činite zadovoljstvo. Poslovník je zamišljen da vreme za diskusiju po svim osnovama imaju poslaničke grupe u odnosu na broj poslanika, a broj poslanika se određuje brojem mandata koji poslaničke grupe osvoje na izborima. Znači, svi koji hoće da primene neke druge standarde, neka se zamisle šta hoće u stvari.

Svi poslovници, počev od onog najnedemokratskijeg, kako su ga zvali, iz 2000. godine pa sve naovamo, podrazumevali su da narodni poslanici učestvuju u radu Narodne skupštine srazmerno broju mandata koje ima određena poslanička grupa. I dan-danas je tako.

Izvinite, molim vas, još nešto moram da kažem, a to je da je u periodu otkad je ovaj poslovnik u primeni, od 2010...

(Vjerica Radeta: Arsiću, nemaš pravo toliko da pričaš.)

Imam pravo.

Koleginice Radeta, sve je počelo oko toga što je kolega Savić rekao kako poslanici većine podnose amandmane pa on ne može da priča.

(Vjerica Radeta dobacuje.)

Pitate me da li sam normalan? Jesam.

(Vjerica Radeta: Dokaži da jesi.)

Dokažite da nisam.

Vidim da je ovo zabavno. Nema problema.

Ovaj poslovnik je u primeni od 2010. do 2012. godine i znam da se samo jednom prilikom ispunila ova poslovnička odredba da se iskoristi vreme za svih 300 amandmana. Samo jednom, kada je bio sasvim drugačiji odnos u Narodnoj skupštini, kada je vlast vršila Demokratska stranka. Od pre godinu ili godinu i po dana mi imamo neprestano primenu odredbe Poslovníka koja podrazumeva da se govori o 300 amandmana. I nisu za to odgovorni poslanici vladajuće većine.

Ne osporavam nikome da podnosi amandmane, ali prihvatite da batina ima dva kraja, da i poslanici većine imaju pravo da podnose amandmane...

To je narodna izreka, nikome ja ne pretim.

... I onda postaje smetnja što narodni poslanici koriste to svoje pravo.

Koleginice Jovanović, da li želite da se Skupština u danu za glasanje izjasni o povredi Poslovníka? (Da.) Naravno, želite.

Povreda Poslovníka, narodni poslanik Vladimir Orlić.

Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući.

Član 103. stav 8. tiče se baš onoga što je trenutno vrlo aktuelno pitanje, a to je pitanje vremena, i taj stav kaže da u slučaju kad se dogodi ono što se dogodilo, i to, čini mi se, dva puta vezano od strane iste poslaničke grupe, a onda

još i dodatno kroz neku raspravu mimo mikrofona i zvaničnog davanja reči narodnim poslanicima, dakle kad se zloupotrebi za neko beskrajno repliciranje i objašnjavanje svega i svačega, onda vi imate pravo da pomognete poslaničkoj grupi oko organizacije njihovog vremena za raspravu.

Naravno, mislim da je došlo do zloupotrebe u želji da se replicira meni, da se replicira vama, sad vidim da repliciraju i sami sebi. Pritom mislim da, kad je reč o potrebi da se poštuju pravila, tu nema opravdanja. Dakle nema opravdanja ni kada se utvrdi, kao što se utvrdilo maločas, da narodni poslanici nisu ni slušali moje izlaganje pa ne znaju da nisam pominjao ni SRS ni bilo koju drugu stranku.

Nema opravdanja kad narodni poslanici ne znaju da postoji tzv. e-parlament, u kom se vodi precizna evidencija svačijeg vremena za raspravu, pa i njihovog, da to mogu i sami da provere kad god požele. Nema opravdanja kada se demonstrira nepoznavanje nekih osnovnih mehanizama, npr. da smo svi mi ovde – bilo je pitanje ko sam ja – narodni poslanici. Između ostalog, ja sam onaj koji voli da pogleda koliko tog vremena za raspravu ima pa onda poželi ponekad, i to je možda moja greška, gospodine predsedavajući, da pomogne kolegama.

Hteo sam u duhu kolegijalnog nastupa i kolegijalne rasprave da predložim vama da zajednički pomognemo kolegama da se organizuju sa svojim vremenom za raspravu pa da im, u skladu sa tim stavom 8, skratimo dalju raspravu za ta dva minuta, pošto očigledno smatraju da imaju previše vremena a premalo toga da kažu. Pored toga što su, a sami su se izjasnili, izgleda hronično i stalno gladni, izgleda da sa tim...

(Predsedavajući: Privodite kraju, kolega Orliću.)

... Vremenom i njegovom organizacijom ima potrebe da pomognemo.

PREDSEDAVAJUĆI: O tome nema ni govora, kolega Orliću.

Da li želite da se Skupština u danu za glasanje izjasni? (Ne.)

Nastavljamo sa radom.

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Vjerica Radeta.

Da li neko želi reč?

Koleginice Radeta, izvolite.

VJERICA RADETA: Treći dan raspravljamo o amandmanima na Nacrt zakona o nacionalnom okviru kvalifikacija Republike Srbije kao da je ovo pitanje od planetarnog značaja, a krije se činjenica da smo na dnevnom redu imali pet tačaka, o kojima neće moći da se progovori nijedna reč. Neće ni o celom ovom predlogu, nego o svega četiri člana.

Ostaje činjenica da javnost neće čuti ni jednu jedinu reč o amandmanima vezano za Predlog zakona o udžbenicima, a to jako zanima i izdavače, i nastavnike, i direktore, i roditelje i učenike; samo ne zanima vlast. Neće ostati nijedno slovo zabeleženo o tome šta smo imali da kažemo o Predlogu zakona o prosvetnoj inspekciji, a imali smo. Imali smo da upozorimo ministra, koji sada nije tu, da ga pitamo – da li ministar zna da u školama gde on postavlja direktore

ili gde su direktori koji su ranije postavljeni pa se „prešaltali“ u vladajuću stranku, tamo gde nastavnik neće da im obezbedi određen broj kapilarnih glasova, kaže – samo se ti igra, dovešću ja tebi prosvetnu inspekciju, prosvetnog inspektora, pa ćeš da vidiš gde ćeš da nađeš posao. To je istina i o tome smo želeli da govorimo.

Želeli smo da govorimo da će ostati problemi, kao što rekoh, sa nabavkom deci udžbenika, da će i dalje nabavka udžbenika zavisiti od toga s kim se „udilovao“ direktor ili uticajni nastavnik. Roditelje niko neće pitati. Ozbiljne pare se uzimaju na nabavci udžbenika, dame i gospodo, i vi to dobro znate, ali ne želite da znaju građani Srbije. Zato vi pravite ovu farsu od amandmana i onda hoćete da preokrenete priču da nekom od nas smetaju amandmani. Ne, ne smetaju, samo promenite Poslovnik i dajte milion amandmana, pričamo o milion amandmana i nije nikakav problem. Nemojte vi da okrećete vodenicu na vašu vodu.

Vi na ovaj način zapravo hoćete da građanima Srbije koji imaju još volje i strpljenja da prate rad Parlamenta ogadite Narodnu skupštinu. A to je započeto 2000. godine. I, nažalost, nije to jedino što ste vi nasledili od ovih dosmanlija iz 2000. godine. Raspravljali ste juče o svemu i svačemu, raspravljali ste o aerodromu u Nišu i nijedna strana, ni ovi koji podržavaju vraćanje Aerodroma „Konstantin“ iz grada Niša Republici ni ovi što su protiv toga, ili ne znaju ili neće da kažu pravu istinu. Bojim se da ovi što podržavaju ne znaju, a ovi što napadaju znaju ali podržavaju ono što se krije iza ovoga.

Podsećam vas da se dešava polako ali sigurno, nažalost, ono što smo mi rekli pre tri godine ili kad je „Etihad“ preuzeo „Jat“ i kada je nastala „Er Srbija“; tada smo rekli da će „Er Srbija“ postati lounost kompanija. Nažalost, već se to dešava. Ozbiljni se pregovori vode oko prodaje slotu u Londonu, postoje ozbiljne indicije da je već prodat. Kad budemo imali punu i potvrđenu informaciju, obavestićemo javnost o tome.

Šta je namera? Namera je da se pod vraćanjem aerodroma niškog u ingerencije Republike Srbije privremeno zabašuri cela ta priča oko „Er Srbije“, da se kao taj Aerodrom „Konstantin“, u koji će država da ulaže pare, podigne na neki viši nivo, ali niko u državi...

Juče sam slušala predsednika države koji kaže – evo, daću ja ili neću dati pare za aerodrom. Kao da daje svoje. Prvo, ako je spreman da da pare za aerodrom kao predsednik države ako aerodrom pripada Republici, zašto nije spreman da iste te pare da aerodromu koji pripada gradu Nišu? I jedno i drugo je valjda država Srbija.

Ali, dakle, ovu akciju vodi Zorana Mihajlović. Zorana Mihajlović će vrlo brzo potpuno uništiti aerodrom u Nišu i mi više nećemo imati nijedan ozbiljan aerodrom. Zašto ona to radi? Zbog Srpsko-ruskog humanitarnog centra. Oni koriste taj aerodrom i ona to hoće njima na taj način da uskrati. A Vlada, a predsednik države, a vi gospodo iz skupštinske većine, umesto da se založite

maksimalno da se članovima Srpsko-ruskog humanitarnog centra dodeli diplomatski status, najmanje onoliko koliko imaju NATO vojnici koji vršljaju po Srbiji, vi dozvoljavate da vam Zorana Mihajlović radi i ovo što sada radi.

Ovo sa Aerodromom „Konstantin“ videćete vrlo brzo, i vi koji se pravite da ne razumete i vi koji možda stvarno ne razumete, koliko smo mi ovim tvrdnjama u pravu i to je još jedan od razloga zbog čega Zorana Mihajlović ni 24 časa ne bi smela biti član Vlade Republike Srbije.

PRESEDAVAJUĆI: Pravo na repliku, narodni poslanik Vladimir Orlić.

VLADIMIR ORLIĆ: Mnogo tema, prosto da se čovek zapita koja je bolja. Koliko sam razumeo, osnov za reakciju ovde je bila činjenica da neko nikako ne može da se organizuje sa sopstvenim vremenom za raspravu, je l' tako? Šteta što je to povod za ovako krupne i zvučne reči, ali hajdemo jedno po jedno.

Aerodrom u Nišu. Jasno je kazano, dakle, šta je intencija Vlade Srbije – da ga pomogne, da ga unapredi dodatno, na primer tako što će uložiti desetina miliona evra, koje nema ko drugi da uloži. Dakle, ne može sam grad Niš, a najmanje mogu ovi što se prave da sad za nešto mnogo brinu, da im je do nečega puno stalo. Da nemaju oni iz svog džepa da izvade pa da daju ono što je potrebno za taj aerodrom? Ne bih rekao. Dakle, da se uloži i da se pomogne, pa da radi još bolje, pa da bude još uspešniji, pa da bude još bolje opremljen nego što je danas.

A danas je već svakako daleko bolje u odnosu na ono stanje koje smo zatekli. To govore konkretni brojevi i rezultati. Pričali smo mi o tome, nego nema ko da sluša. Bilo je 1.300 putnika, to je bio red veličina sa kojim smo merili nekada. Sada je bezmalo 300 puta više. I to govori nešto o odnosu države prema tom aerodromu dosada. To govori nešto na temu je l', kako je sada rečeno, neko hoće namerno da upropasti. Da hoće namerno da upropasti, ne bi se trudio i ne bi rezultat pravio. Da hoće namerno da upropasti, ne bi sada ni nastupao sa inicijativom da dodatne desetina miliona evra da; zna se čijih, građana ove zemlje.

Ništa se tu ne menja u smislu vlasništva. Je l' nešto pripadalo državi? Pripadalo. Je l' predlog da i dalje pripada državi? Jeste. Šta je tu sad tako strašno i katastrofalno, osim toga što je reč o mehanizmu da se finansijska podrška pruži?

Još jednom, ako znaju za bolje rešenje, neka kažu – evo, dajemo mi. I neka kažu – dajemo odatle i odatle.

O Srpsko-ruskom humanitarnom centru da se ne izjašnjavaju sve dok imaju istog gazdu kao i oni koji su se o tom centru izjasnili najgore moguće u prethodnih deset dana.

A tehnička služba da im pomogne da pronađu koliko još vremena za raspravu imaju – pošto imaju i dalje, koliko god se trudili da ga potroše budzašto – sigurno će biti zadovoljniji. Hvala lepo.

PRESEDAVAJUĆI: Po poslovniku, narodni poslanik Vjerica Radeta.

VJERICA RADETA: Ovo je zaista nedopustiv bezobrazluk, ali vama na obraz, Arsiću, i mislim da stvarno nema smisla ovo što radite.

Što se tiče ovog Srpsko-ruskog centra, mi smo 30.000 sakupili samo na teritoriji Autonomne Pokrajine Vojvodine; i tamo tražimo da se otvori takav centar.

A ovaj gospodin koji ništa ne zna osim da, eto iz službe mu javili da pročita koliko ko ima vremena pošto on ne ume da koristi e-parlament, toliko je da ne kažem kakav, samo neka odgovori na pitanje da li je završena prodaja slota u Londonu, ako slučajno zna šta je slot. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Verovatno ste bili iznervirani mojim bezobrazlukom pa ste zaboravili da spomenete član Poslovnika za koji smatrate da je prekršen. Tako da nemam obavezu da vas pitam...

(Vjerica Radeta: Od 1. do 101.)

Sad je gotovo, kolegнице.

(Vjerica Radeta: Nije gotovo.)

Po Poslovniku, narodni poslanik Vladimir Orlić.

VLADIMIR ORLIĆ: I ovom prilikom, gospodine predsedavajući – član 103. stav 8 – naravno, iz istih onih dobrih razloga, da pomognemo kolegama. Kolegama uvek treba pomoći kad je neophodno, a sad se vidi da je baš neophodno. Dakle, da im pomognemo oko organizacije vremena, jer se, očigledno, i dalje ne snalaze sa vremenom za raspravu. Stav 8. kaže, za dodatna dva minuta, mi možemo da im pomognemo.

Ovo je bilo iskorišćeno za repliku i da se postave tu neka pitanja, konkretno meni ili vama, opet nije jasno. Izgleda da ti ljudi najviše danas pričaju sami sa sobom na temu onoga što sam kazao, i to ja kažem vama a vi možete preneti dalje ako smatrate da treba. Isti gazda po pitanju one skandalozne priče iz Srpsko-ruskog humanitarnog centra je onaj ko ih je smeštao u upravne i nadzorne odbore, na to sam mislio, a čiji danas ljudi iz izbornog štaba govore da taj centar izaziva požare u Srbiji. Smatram da je to neprihvatljivo kao tvrdnja.

Što se tiče slota, mislim da bi bilo dobro da im pokažemo to u narednom slotu od dva minuta. Hvala lepo.

PREDSEDAVAJUĆI: Kolega Orliću, ako bih sada primenio ta dva minuta za ovu poslaničku grupu, morao bih i vama da oduzmem.

Po Poslovniku, narodni poslanik Vjerica Radeta.

VJERICA RADETA: Po članu 32, da budem humana kao ovaj kolega pre pa da pokušam vama da pomognem kao predsedavajućem.

Hajde, stvarno, malo kontrolišite kolege. Suviše je uvredljivo ovo što gospodin Orlić pokušava već neko vreme da nametne Srpskoj radikalnoj stranci. Nas sa Ruskom Federacijom, nas srpske radikale, niko zavadi neće. Vi se brinite o vašoj komunikaciji sa Rusima i sa sedenjem na dve stolice, gospodo.

Što se tiče toga kako mi koristimo vreme, na koji način koristimo vreme, da li govorimo sami sa sobom, pa sa vama svakako nemamo sagovornika. Mi se obraćamo građanima Srbije. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Koleginice Radeta, mislim da ...

(Vjerica Radeta: Tražim da se Skupština izjasni.)

Izjasnićemo se u danu za glasanje.

Mislim da ni kolega Orlić ...

Ali niste ni vi njemu ostajali dužni, tako da...

(Vjerica Radeta: Jesam. Ostala sam dužna.)

Niste mu ostali dužni, taman posla.

Povreda Poslovnika, narodni poslanik Srbislav Filipović.

Izvolite.

SRBISLAV FILIPOVIĆ: Predsedavajući, hvala vam. Smatram da je povređen član 107, dostojanstvo Narodne skupštine.

Znate šta, kad jedan narodni poslanik iz opozicije kaže da nas treba da kontroliše, ne znam kako misli to da nas kontroliše. Pa nismo mi divljaci, neandertalci, da neko treba da nas kontroliše.

(Vjerica Radeta: A baš ličiš.)

Eto, i dobacivanje je nešto za šta smatram da treba da izreknete opomenu narodnoj poslanici koja dobacuje.

S obzirom na to da je malopre čak uporedila neke od nas sa Zoranom Živkovićem, to je veoma uvredljivo. I tu je, takođe, povređen član 107, jer bilo koji narodni poslanik da liči na ono što sedi prekoputa nas, kao što je Zoran Živković, uvredljivo je za sve narodne poslanike u Skupštini Srbije. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: U skladu sa članom 112. Poslovnika Narodne skupštine, određujem pauzu u trajanju pet minuta.

(Posle pauze)

PRESEDAVAJUĆI (Veroljub Arsić): Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Sreto Perić.

Da li neko želi reč?

Kolega Periću, izvolite.

SRETO PERIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, amandmana je bilo više, ali mi smo sada tek na članu 4. On spada u prvi deo ovog zakona, Osnovne odredbe. Ispalo je da je ovde obimnost zakona važnija od suštine. I moram nešto da kažem potpuno jasno i precizno, ja sam jedan od retkih, ne verujem da sam jedini poslanik kojem odgovara da svi podnose amandmane.

Ja sam prvo bio malo tužan zato što sam pomislio da živim u drugoj državi u odnosu na moje kolege, pa sam onda zaključio da su problemi u svim mestima rešeni, da je i moja Azbukovica, to je geografski naziv za ljude koji žive u Ljuboviji, došla na red. Stekao sam još jedan utisak, da je najbolja situacija u

Leskovcu. Ono što nije uspjelo Jeremiću Vuku, može sad da uspe generalnom sekretaru Ujedinjenih nacija. Ali kad su rešeni problemi u drugim mestima naše lepe Srbije, valjda je došlo na red i Srednje Podrinje, opština iz koje ja dolazim. Nije ministar prosvete tu, ali pretpostavljam da koleginya iz njegovog ministarstva može da mu prenese.

Ovde smo videli da su rešeni svi problemi. Napravljeno je mnogo sala, urađene škole, dualno obrazovanje cveta, ali samo da vas podsetim, gospodin Ružić je nedavno bio u poseti toj opštini i može da vam posvedoči da govorim istinu, postoji jedna škola koja je 2016. obeležila 180 godina postojanja. To je osnovna škola koja ima deset učenika, a isto toliko je angažovano i nastavnika i učitelja u toj školi. Sad vi vidite kakvu mi imamo situaciju. Da nije Bratunac prekoputa, koji je samo šest kilometara udaljen, postavlja se pitanje da li bi gimnazija, kad su u pitanju deca iz Ljubovije, mogla da opstane. Gimnazija takođe postoji mnogo godina.

Urađeno je mnogo sportskih sala, moram da vas podsetim, i time mogu da se pohvalim, da je Ljubovija mesto koje petkom ima 5.000 stanovnika kad je pazarni dan, mislim samo na varošicu, ima ekipu u ženskoj košarci koja što se tiče igračkog kapaciteta može da se nosi sa najelitnijim u društvu, sa prvom ligom. Nema neke uslove, nema salu koja ispunjava uslove da bi mogla da se igra prva igla. Znate li ko igra u tom klubu? Igraju deca iz osnovne i srednje škole. To je i te kako u najdirektnijoj vezi sa obrazovanjem, pa bih podsetio ministra Šarčevića samo da razmišlja u tom pravcu, ministra Šarčevića, ministra Ružića, mogao bi tu i ministar Udovičić, da razmišljaju o tome, to bi možda dalo nade i šanse ljudima koji žive tamo da tamo i ostanu.

Reka Drina je, kao što bi kolega Miletić rekao najlepše mesto, najlepša reka u Evropi. I ona je, takođe, nešto na šta mi treba da obratimo pažnju, jer sve to je u najdirektnijoj vezi. Evo, neka pomorska, rečna škola bi mogla da se osnuje u Ljuboviji. Razmišljajte, gospodo iz Ministarstva, kako bi svaki deo Srbije imao podjednake šanse za razvoj, a ne samo pojedina veća mesta.

A postavlja se i pitanje sposobnosti lokalne samouprave. Evo, samo da vas podsetim da je u Ljuboviji lokalna samouprava, odnosno ljudi koji vrše vlast, preslikana sa nivoa Republike. Da li je favorizovanje drugih mesta u pitanju ili možda i nesposobnost lokalnog rukovodstva, ja ne znam, pogledajte malo na sednicama glavnog odbora, napravite analizu pa ćete vi onda doći do zaključka i odgovora. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI (Vladimir Marinković): Hvala, kolega Periću.

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Ružica Nikolić.

Reč ima Ružica Nikolić.

RUŽICA NIKOLIĆ: Hvala.

Članom 4. Predloga zakona utvrđuju se principi Nacionalnog okvira kvalifikacija, koji, između ostalog, obuhvataju i princip jednakih mogućnosti – to je stav 1. tačka 4 – kada se radi o sticanju kvalifikacija bez obzira na godine

života, pol, teškoće i smetnje u razvoju, invaliditet, rasnu, nacionalnu, socijalnu, kulturnu, etničku i versku pripadnost, jezik, seksualnu orijentaciju, mesto boravka, materijalno stanje, zdravstveno stanje i druga lična svojstva.

Članom 2. Zakona o zabrani diskriminacije propisano je da diskriminacija označava svako neopravdano pravljenje razlike ili nejednako postupanje u odnosu na lica ili grupe, na otvoren ili prikriven način, a koji se zasniva na rasi, boji kože, državljanstvu, nacionalnoj pripadnosti, etničkom poreklu, jeziku, verskim ili političkim ubeđenjima.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Ljiljana Mihajlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Milorad Mirčić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Tomislav Ljubenović.

Reč ima narodni poslanik Tomislav Ljubenović.

TOMISLAV LJUBENOVIĆ: Hvala.

Amandmanom na član 4. poslanička grupa SRS je predložila izmenu ovog člana u stavu 1. tačka 6, brisanje nepotrebnih reči.

Član 4. odnosi se na principe NOKS-a. Kada govorimo o tome da kvalifikacije treba da budu zasnovane na potrebama tržišta rada, naučnoistraživačkog i umetničkog rada, odnosno društva u celini, moramo uzeti u obzir da trenutno stanje u Srbiji nije usaglašeno i da se na našem tržištu rada nalazi veliki broj nezaposlenih ljudi.

Analizirajući efekte i sam predlagač je naveo probleme koje bi donošenje ovog zakona trebalo da reši. Prvi među njima je problem neusklađenosti sistema kvalifikacija sa potrebama privrede, institucionalnih i funkcionalnih veza između sveta rada i sveta obrazovanja u procesu razvoja i sticanja kvalifikacija.

Samo da podsetim da je sadašnja garnitura na vlasti već šest godina, a nije primerena više priča da je krivac za sve neko drugi. Zato, mora se mnogo odgovornije odnositi prema građanima. Obaveza Vlade i Narodne skupštine prema građanima ogleda se u donošenju zakona koji će biti u interesu građana.

Činjenica je da u nekim periodima bila prisutna pojava masovnog školovanja kadrova u pojedinim zanimanjima, pa je na tržištu rada došlo do zagušenja a odgovornost za to nije preuzeo niko.

Još je jedna nepobitna činjenica. U svim sferama rada u Srbiji mogu da prosperiraju samo oni koji su po volji vladajućim strukturama. Sve drže pod kontrolom i ko je njima po volji može da se zaposli na radnom mestu za koje nema kvalifikacije, da napreduje i ima bolju platu. Onaj ko nije po volji može samo da čeka na tržištu rada ili ode iz ove zemlje. Ukoliko se nekim čudom zaposlio ranije, ne može da napreduje, ne može da ima veću platu. Naprotiv, može samo da tavori, da ga zadese razna smanjenja plate i radnih prava. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Petar Jojić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Nataša Sp. Jovanović.
Izvolite, kolegice Jovanović.

NATAŠA Sp. JOVANOVIĆ: Gospodine Marinkoviću, gospodine ministre Ružiću, evo, obratiću se javnosti Srbije sa egzaktnim podacima. Privodimo kraju ovu raspravu. Nije tu trenutno ministar Šarčević.

Dakle, poražavajuća je činjenica da u Srbiji 73% studenata, a to je studija koja je obavljena prošle godine rađena na uzorku od 1.200 studenata, 20 fakulteta Univerziteta u Beogradu, smatra da obrazovni sistem Srbije, dakle to su oni koji studiraju, i iskoristiću priliku, pošto se niko toga nije setio od vas zvaničnika, da čestitam studentima Srbije njihov nacionalni dan, danas je Dan studenata.

Dakle, oni smatraju da obrazovni sistem u Srbiji nije usklađen sa potrebama tržišta rada. Toliko su razočarani i toliko ne vide perspektivu i budućnost kod ovakvog obrazovnog sistema u zemlji i njihovim mogućnostima u posrnuloj srpskoj privredi da se čak – nastavlja ta studija dalje – 48% izjasnilo da nema poverenja u državne institucije kada je u pitanju bilo koji vid subvencionisanja.

Svi oni koji su obuhvaćeni ovim istraživanjem su pretežno rekli da bi se opredelili na osnovu svog znanja i obrazovanja, kvalifikacija svih koje su stekli tokom školovanja, za pokretanje privatnog biznisa, najčešće je to preduzetnička delatnost. Ali ne samo da smatraju da su vrata na koja bi zakucali, dakle još nisu ni krenuli i to nije njihova predrasuda već u svom okruženju to vide, zatvorena, već vide da država takvom politikom, pre svega – i to je veoma značajan sad dalje podatak, ministre Ružiću – koja želi po svaku cenu evropske integracije, ne može to da im obezbedi.

Ima jedan deo onih koji smatraju da je to moguće ...

(Predsedavajući: Vreme.)

Kakvo vreme? Ja nastavljam po vremenu dalje.

(Predsedavajući: Nemate. Isteklo je vreme poslaničke grupe. Završite rečenicu slobodno.)

Završiću rečenicu. Dakle, i ta poruka, i na današnji dan kada oni proslavljaju svoj dan studenata, da Srbiji nije mesto u EU treba da vam bude putokaz za dalji sistem obrazovanja i usklađivanja svih ovih okvira o kojima govori ovaj zakon.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Jovanović.

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Miljan Damjanović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Miljan Damjanović.

Izvolite, kolega.

MILJAN DAMJANOVIĆ: Što se tiče ne samo amandmana nego ovog zakona u načelu, ovo je još jedan od onih zakona koji vladajući režim donosi

samo po osnovu toga što je neko iz EU udario packu i rekao da mora da se uskladi zakon.

Ovaj zakon nema veze sa obrazovnim sistemom koji će unaprediti.

Ja ću vas podsetiti, građani Srbije, da je naš obrazovni sistem bio jedan od najboljih. Imate situaciju da jedan broj studenata dolazi da studira iz inostranstva naš mašinski fakultet i naš ETF i mnoge druge, ali je obrazovni sistem, kao i sve drugo, počeo da se urušava nakon tzv. petooktobarskih promena, odnosno „buldožer revolucije“, onog momenta kada su doneti zakoni koji, kaže – dok stremimo ka EU, moramo da slušamo i da potpisujemo sve ono što nam oni daju.

I to ne bi bilo ništa protivno i ništa čudno da je ta politika zaokrenuta onog momenta kada su na čelo države došli oni koji su obećavali i koji su govorili u svojim nastupima i 2009. i 2010. i 2011. godine da su protiv MMF-a, da su protiv ulaska Srbije u EU iz mnogih drugih razloga, ali u međuvremenu su preuzeli ideologiju LDP-a i stranke Čedomira Jovanovića i stranke Zorana Živkovića, i ne samo što su preuzeli njihovu ideologiju nego su preuzeli i kadrove, i danas isti ti moraju srđžbom da se bore za svoja mesta, jer dobro znaju da im to nije tek prva stranka, nego im je to enta stranka i dobro se sećaju da su okrenuli ćurak kada je KiM bilo pitanje.

Podsetiću vas da su gospoda sa leve strane u Kosovskoj Mitrovici 2012. godine obećavali da će problem KiM rešavati u UN i problem vratiti tamo, a danas potpisuju briselske sporazume i sprovode briselske sporazume, tako da to je vrlo nonšalantna činjenica da imamo situaciju da danas slušamo da po amandmanima sve vreme govore o nekim stvarima koje su potpuno nebitne za ovaj zakon ali zaboravljaju da su promenili potpuno ideologiju i danas nazivaju ljude kojima su preoteli ideologiju i kadrove raznoraznim imenima.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

(Zoran Živković: Replika.)

Imate pravo na repliku, kolega Živkoviću, ali prvo se javio narodni poslanik Vladimir Orlić.

(Vladimir Orlić: Ustupam kolegi reč.)

Reč ima kolega Živković.

ZORAN ŽIVKOVIĆ: Voleo bih da ova ostavinska rasprava SRS-a, ove hard varijante i ove lajt varijante koja je sad na vlasti, prestane. Nemojte da trošite pare ovog naroda za to. To što ste vi napravili ovo što sad drži vlast, ovo što naređuje onom što naređuje, to je trebalo još u pionirima kod radikala da se dovede u red, a ne da puštate tu da izraste ovo što je izraslo sad pa nit je radikal nit je... Kako bi rekli, nit je drvo nit je panj. I to je vaša krivica.

A malopre mi je gospođa Vjerica Radeta prebacila i rekla da je neki, mislim da se zove..., nekako, verovatno ima ime, sa Vračara, da je on moj član bio. Bože me sačuvaj i sakloni! Vi ćete da me oterate u ekstremno hrišćanstvo;

moraću da se pozivam na Boga stalno. To možda liči na Šešelja, inače na mene niti je bilo, niti će biti, niti bože sačuvaj.

Prema tome, ja vas molim, predsedavajući, da uvedete red ovde. Ako Arsiću nije uspelo, ako ni Orlić nije mogao da mu pomogne, ako tu među vama sad fali onaj najbolji, onaj što je studirao tri dana manje od njihovog predsednika stranke, znači jedno sedam godina, pa je sad doktor nauka, hajte vi pokažite da socijaldemokratija u Srbiji ima snage da se izbori sa radikalštinom, hard ili lajt varijante. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Pravo na repliku, prvo Vladimir Orlić.

Samo jedan momenat, nisam video.

Marijan Rističević ima povredu Poslovnika, Vladimir Orlić, pa Nemanja Šarović.

Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, gospodine predsedavajući, povredili ste član 107 – dostojanstvo Narodne skupštine. Dopustili ste po ko zna koji put da moj kolega poljoprivrednik u pokušaju, Zoran Živković, grubo vređa ne samo narodne poslanike, ne samo dostojanstvo Narodne skupštine, funkcionere koji nisu trenutno prisutni, nego na određen način vređa i zdrav razum.

Dopustili ste da on, koji beli dinar pošteno u životu nije zaradio, govori o nekom novcu, o nekoj svojoj zaradi, o parama, a pri tome je koristio izraze drvo, panj, nit je drvo nit je panj, pa ću se ja usuditi – to nit je drvo nit je panj verovatno njega asocira i priviđaju mu se čokoti vinove loze sa Fruške gore.

Dakle, čovek koji je uzeo 42 miliona dinara, 525.000 evra od građana Republike Srbije je ovde svima nama natuknuo kako mi, eto, neki novac, koji je on, gradeći kamičak po kamičak, prodajući grozd po grozd zaradio, kako mi taj novac razbacujemo i dajemo nekom drugom.

Ja bih voleo da moj kolega poljoprivrednik objasni kada je on to, sem šibicarenja, prodaje bundi, lažnog pelcovanja kokoški, pošteno zaradio bilo koji beli dinar koji je uložio u ovu državu. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje?

(Marijan Rističević: Ne.)

Vladimir Orlić, pravo na repliku.

Izvolite, kolega Orliću.

VLADIMIR ORLIĆ: Štošta smo mi ovde opet čuli, a nekako je baš zgodno što smo čuli tim redosledom kojim je bilo, jer mislim da je jako dobro došlo da se vidi, da to vide građani koji ovo prate, koliko smo u pravu i zašto smo sve u pravu kada tvrdimo da ovde među nekima nikakve razlike nema, što se malopre zaređaše jedni za drugima trkajući se ko će više puta da pomene nas.

Osnovna sličnost, dame i gospodo, leži u tome što ni jedni ni drugi nemaju baš nikakvo mišljenje ni o čemu osim o onome što im je tekuće korisno. Dakle, ni na temu EU. Na primer, oni koji su zdušno aplaudirali na rečenicu „Mi želimo da budemo ravnopravan član u EU sa Kosovom i Metohijom u sastavu Srbije“ pročitano pred velikim skupom na kom su se zaklinjali da su veliki protivnici EU i ne zvuči im čudno da takvu rečenicu dobiju i u pismu svoga lidera, da aplaudiraju svi na tu rečenicu, danas se prave da se nikada nije to dogodilo. To samo pokazuje da nemaju nikakvo mišljenje ni po tom ni po bilo kom drugom pitanju.

Druga sličnost može da se potraži i na vizuelnom planu. Na vizuelnom planu od onog momenta kada su ovde počele da defiluju svečane žute košulje, ja mislim da je taj vizuelni plan onako vidljiviji i razumljiviji svima koji ovo prate.

Najvažnija sličnost, dame i gospodo, krije se u onom argumentu koji je pomenut maločas. To je argument koji glasi – pare. Koliko su voleli pare i koliko su se njima bavili, najbolje su pokazali u dokumentu svoje radne grupe pripadnici matičnog preduzeća, da se tako izrazim, onog čoveka koji se maločas para kao teme uhvatio. I u tom dokumentu, svoje radne grupe, oni su napisali, to su njihovi rezultati istraživanja i njihove reči, da su oni svojevremeno, kad su bili u prilici, od građana Srbije krali tako što su nameštali konkurse, tako što su nameštali tendere, tako što su se ugrađivali za procenat.

Dakle, to je najvažnije od svih tekućih interesa koji definišu stavove po bilo kom pitanju, političkom ili nepolitičkom. Kako njima, tako i ovima koje su trpali u upravne i nadzorne odbore i te pare koje su ukrali delili međusobno. Hvala lepo.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima Nemanja Šarović, pravo na repliku. Pominjanje Srpske radikalne stranke.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Tako je. Vi, gospodine Marinkoviću, uglavnom vodite demokratski sednice kada predsedavate, ali ne može se baš sve ni istrpeti. Zna, mora se negde podvući crta. Postoji nešto nevezano za parlamentarnu demokratiju, postoji valjda i kućno vaspitanje. Mi smo čuli doktora nauka kome je osnovni politički argument protiv druge političke stranke nečija boja košulje i to na najbolji mogući način govori o njemu i o njegovom obrazovanju. Inače, radi se o čoveku koji se učlanio u Srpsku radikalnu stranku pa posle 15 dana pretrčao u neku drugu. Toliko o tome ko ima mišljenje a ko nema.

Što se tiče gospodina Živkovića i svih ovih kvazidemokrata, on kaže – radikalština. Pre je demokratština. Zna, ako već pričamo šta je čija zaostavština, onda je SNS zaostavština Demokratske stranke. Oni su je stvorili. Oni su im zaštitili mandate i pred Ustavnim sudom promenili praktično Ustav Srbije i na sednici Administrativnog odbora, oni su ih finansirali, oni su im davali medijski prostor, oni su im dali ideologiju i, što je veoma bitno, dali im kadrove, pa je

nekome pripao Vesić, nekome je pripao Siniša Mali, a nekome je pripao Kena, Šule, Jelena Trivan opet na ovoj 'vamo strani.

Mi sa tim nemamo veze. Mi niti smo menjali kadrove, znači niti smo uzimali ljude iz drugih stranaka koji su se do juče zalagali za nešto potpuno suprotno. Niti smo uzimali tuđu ideologiju, ponosimo se svojom, čuvamo svoju, borimo se za svoja politička uverenja. Prema tome, ako imate želju da se politički nadmećete, morate smisliti nešto pametno, morate imati nekakav argument a zadržati makar dozu pristojnosti.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Pravo na repliku, Gordana Čomić.

Izvolite.

GORDANA ČOMIĆ: Zahvaljujem.

Smatrajući prilično nepotrebnim unošenje ovakve vrste živosti u sednicu koja je planirana da bude amandmanska sednica, sa amandmanima koji nisu u konceptu zakona i sa smatranjem da je vlast svetac pa usklikivanjem tropara, što je sve legalno i legitimno, na komentare o tome šta je i kako je DS uradila sada, nekada ili će uraditi, informacija opšte vrste. Demokratska stranka, za razliku od mnogih, nažalost, u Srbiji zna vrednost i neophodnost opozicije i zna da nijedna vlast nije svetac i ono što smo učinili pokušavajući da i drugima objasnimo koliko je opozicija svake vrste neophodna i koliko nijedna vlast nije svetac, nastavićemo da radimo i dalje.

Opozicija nije državni neprijatelj. Jedino Ustavni sud može da razmatra da li neka društvena grupa radi u skladu sa Ustavom ili ne, a atmosfera u kojoj se, očigledno, to ne razume pa je opozicija državni neprijatelj koji služi kao vreća za udaranje je atmosfera koju ćemo mi promeniti, ponovo, kao što smo promenili dnevni red Srbije već jednom. Od politike izolacija, od politike ratova, od politike sankcija, svega onoga što je pratilo naš rad tokom devedesetih promenili smo dnevni red Srbije u politiku evropskih integracija, i to je nešto što je nepovratno.

Izvođači političkih radova evropskih integracija su sada neki drugi i mi to pozdravljamo, a kritikujemo sve to što bilo ko radi loše kad su u pitanju evropske integracije i kritikovaćemo uvek, zato što je opozicija neophodna a vlast nije svetac. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, gospođo Čomić.

Povreda Poslovnika, Aleksandar Marković.

ALEKSANDAR MARKOVIĆ: Zahvaljujem.

Više članova Poslovnika je povređeno. Mi ovde, gospodine predsedavajući, zadnjih desetak minuta prisustvujemo jednoj lažnoj svađi, i to treba građanima reći. Lažnoj svađi između ovih ovde koji su malo desnije i ovih tamo koji predstavljaju neke relikte prošlosti koji se nikada više neće vratiti u Srbiju. A zajednički imenitelj njima, i to se jasno vidi...

(Vjerica Radeta: Koji član?)

Rekao sam, 107. i 106.

PRESEDAVAJUĆI: Rekao je kolega Marković, više članova je napomenuo.

Nastavite.

ALEKSANDAR MARKOVIĆ: Zajednički je napad na SNS. I to je jedino što povezuje i ove, rekao sam, malo desnije i ove tamo što su malo levo. Osim toga im je još jedan zajednički imenitelj, a to je što su ispod cenzusa. Svi zajedno su ispod cenzusa. A na ovaj način oni najbolje demonstriraju da zapravo imaju vrlo dobru saradnju, koju su, uzgred rečeno, godinama imali u Skupštini grada Beograda, dok je Đilas bio gradonačelnik, kako je i kolega Orlić malopre rekao, kada su delili upravne i nadzorne odbore, zvanično, a danas glume da su neprijatelji, danas glume da su protivnici, a zapravo, jedini protivnik im je SNS. Jedino što ih boli je to što SNS iz izbora u izbore ostvaruje sve bolji rezultat uprkos njihovim lažima, uprkos uvredama...

(Žagor u sali.)

Molim vas da ga upozorite da mi ne dobacuje. Ovo je izgubilo više svaki smisao, gospodine predsedavajući. Mislim da je, u najmanju ruku, trebalo da im oduzmete vreme za raspravu, ako ne i opomenu da im date. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Kolega Markoviću, ne mogu parcijalno to da uradim, ali moraću da vam oduzmem dva minuta od vremena poslaničke grupe zato što ste zloupotrebili ukazivanje na povredu Poslovnika.

(Vjerica Radeta: Kako kad nemaju vremena?)

Polako. Idemo dalje.

Zoran Živković ima pravo na repliku.

ZORAN ŽIVKOVIĆ: Drage kolegice i kolege, ja vas prvo molim da se čujemo i da pokušamo da vratimo dostojanstvo ovom domu, koje je narušeno jako puno prisustvom nekih poslanika, samim prisustvom. Ali šta da radimo, to je *vox populi*...

(Isključen mikrofoni.)

PRESEDAVAJUĆI: Kolega Živkoviću, izvinite, moram...

Ja pokušavam da budem korektan i da primenjujem potpuno Poslovnik. Ne želim da dozvolim bilo kakvo vređanje narodnih poslanika.

Kao što ste videli, oduzeo sam vreme poslaniku vladajuće većine, tako da vas molim da ne vređamo jedni druge, da ne govorimo na taj način o narodnim poslanicima.

Nastavite, ali da znate da neću dozvoliti dalje ovakvo ponašanje.

Izvolite.

ZORAN ŽIVKOVIĆ: Bilo bi jako lepo da se to desi – samo vas molim da me čujete – i da onda kada neko za nekoga kaže da krade, da je oteo, da je ovakav i onakav takođe postupite na način da mu oduzmete reč.

No, apelujem na sve prisutne poslanike da vratimo dostojanstvo ovom domu, da se vratimo diskusiji o amandmanima, da kolege iz vladajuće većine prestanu da diskutuju o svojim amandmanima i time pokažu jedan gest džentlmenstva i dopuste opoziciji da kaže ono što ima u nameri da popravi zakone, koji su mahom dobri.

Naravno, ako se to ne desi, onda će srpskoj javnosti biti potpuno jasno, i onda ćemo imati jednu situaciju koja je jako poznata, da neko ko nije zadovoljan, on lepo izađe, recimo, iz Parlamenta, ili izađe iz fabrike čipova u Pančevu, sedne u autobus koji je proizveden u „Ikarbusu“, onda ode metroom, pored tog autobusa, do Beogradske luke, onda odatle sedne na onaj kanal Dunav–Morava–Vardar, pa onda dalje ode, tu vidi, kad prolazi pored, već završene i useljene zgrade „Beograda na vodi“, pa onda vidi aerodrome po Srbiji kol'ko god hoćete i strane investitore koji trče okolo. A onda dođe na nešto što nije granica a gde mora da klekne da bi ušao na teritoriju Kosova... (Isključen mikrofon.)

PRESEDAVAJUĆI: Kolega Živkoviću, ovo stvarno...

(Žagor u sali.)

U skladu sa članom 112. određujem pauzu pet minuta. Ovo klizi u potpunu anarhiju. Ne vredi, ne želite nikakav dogovor da nastavimo normalno sednicu.

(Posle pauze)

PRESEDAVAJUĆI (Vladimir Marinković): Nastavljamo sa radom.

Pravo na repliku ima Vjerica Radeta.

Izvolite.

VJERICA RADETA: Nisam baš razumela zašto se Zoran Živković naljutio kada sam rekla da su Srbislav Filipović i on bili u istoj stranci. Moguće je da sam ja pogrešila, zato što su i jedan i drugi menjali stranke, ali su bili u istoj stranci mafijaškog premijera Zorana Đinđića.

Ko je taj...? (Isključen mikrofon.)

PRESEDAVAJUĆI: Koleginice Radeta, ne mogu stvarno da vam dozvolim. Nema smisla na ovakav način vređati pokojnog premijera i čoveka. Stvarno nema smisla. Ne želim ovo da dopustim.

Brišem listu. Nastavljam dalje sa radom.

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Aleksandar Šešelj.

(Vjerica Radeta: Poslovnik! Poslovnik!)

Neću vam dozvoliti da vi vodite sednicu. Ovde sam ja odgovoran za vođenje sednice.

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Dubravka Filipovski.

(Vjerica Radeta: Poslovnik! Poslovnik!)

Izvolite, koleginice Filipovski.

DUBRAVKA FILIPOVSKI: Gospodine predsedavajući, podržavam vaše napore da ovu sednicu vratite u normalan tok i da raspravljamo o dnevnom redu.

Kao i u prethodnim amandmanima, i na član 4. sam podnela amandman koji se odnosi na kadrovske resurse i afirmaciju stečenih kvalifikacija, jer smatram da jedan od ključnih principa poboljšanja kadrovskih resursa u Srbiji treba da bude profesionalizacija.

Suština je, zapravo, u sposobnosti da odgovorimo izazovima koji su pred nama postavljeni. Zbog toga jedan od naših najvažnijih zadataka treba da bude konstantno stvaranje uslova za efikasan odabir kadrova, i to primenom kriterijuma sposobnosti, kontinuiranog stručnog usavršavanja i razvoja karijere. Način na koji se upravlja ljudskim resursima predstavlja odlučujući činilac uspešnog funkcionisanja i održivog razvoja Srbije. Ljudski resursi su najvredniji i najznačajniji resurs ako se efektivno upravlja i adekvatno ulaže.

Suština je, zapravo, da se promoviše struka, da se zatim odabiraju adekvatni kadrovi koji će svojim profesionalnim i etičkim ponašanjem jačati funkcije upravljanja u svim organizacionim jedinicama institucija Srbije. Zato potreba za unapređenjem upravljanja kadrovskim resursima i njihovim potencijalima ostaje jedan od prioritarnih zadataka u narednom periodu. Neretko smo bili svedoci subjektivnih odluka i improvizovanih rešenja. Najdrastičniji primer za mene je kada je lekar ortoped vodio Ministarstvo građevine. Koliko je važno dobro postaviti kriterijume, toliko je još važnije dosledno ih i primenjivati u praksi.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Filipovski.

Povreda Poslovnika, Nemanja Šarović.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Gospodine Marinkoviću, prekršili ste čitav niz članova Poslovnika, od člana 27. preko člana 103. Vi jednostavno nemate pravo da kada se naljutite u toku izlaganja nekog poslanika kažete – nema više, brišem listu. Vi ste time suspendovali Poslovnik. A u parlamentarnoj demokratiji, ako suspendujete Poslovnik, onda ste suspendovali i Ustav. To je mini državni udar. Ne može tu ništa zavisiti od vaše dobre volje. Ništa.

Šta to znači – nemoj više? Nismo se mi ovde grabili oko kifli pa da kažete – nema više. Poslovnik daje pravo svakome da ukaže na povredu Poslovnika. I ja ukazujem poslednjih 20 minuta. Nekoliko govornika je dobilo reč a mene ste preskakali, iako imam prednost po Poslovniku. To je nedopustivo. Ne možete suspendovati, kada poželite, Poslovnik, Narodnu skupštinu, parlamentarnu demokratiju i Ustav Srbije. Jednostavno ne možete. A samo zato što vam je to politički opravdano u tom trenutku. Morate izabrati.

Druga stvar, vi ste maločas doveli praktično u zabludu građane Srbije time što ste rekli da ste Poslaničkoj grupi Srpske napredne stranke oduzeli dva minuta zbog zloupotrebe Poslovnika od strane njihovog poslanika. Od čega ste oduzeli kad oni imaju nula minuta na raspolaganju? Šta sad, imaju minus dva? Vi

na taj način stvarate privid da kažnjavate poslanike vladajuće koalicije, da primenjujete rigorozno Poslovnik prema njima, a oduzimate vreme koje nemaju. Šta sad, minus dva, pa sledeća zloupotreba minus četiri minuta? Hoćete i nama oduzimati tako?

Molim vas da poštujuete Poslovnik, pridržavajte se osnovnih pravila parlamentarne demokratije.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Šaroviću.

Poštujući vaše i pravničko znanje i poznavanje Poslovnika, dužan sam da vam obrazložim zašto je to urađeno kako je urađeno, jer po članu 112. imam pravo i dao sam pauzu od pet minuta upravo da bi se uspostavio red na sednici...

(Nemanja Šarović: Nije bilo nereda. U Poslovniku kaže, ako ne možete na drugi način...)

Složit ćete se sa mnom da sednica mora da se vodi u skladu sa načelima parlamentarne demokratije. Ja sam upravo zbog toga dao pauzu i nastavio dalje, zato što je došlo do eklatantnog vređanja, da sada ne pominjem kojih ljudi, međusobnog vređanja poslanika i to nije parlamentarna demokratija.

Dozvolite meni da, u skladu sa Poslovnikom, mogu da vodim sednicu onako kako najbolje umem i znam, ulažući svu energiju da svako može da dobije ono što mu prema Poslovniku pripada kada je u pitanju njegova reč u Narodnoj skupštini.

(Nemanja Šarović: Kako ste oduzeli vreme koje nema niko?)

Oduzeto je od ovlašćenog.

Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Da.)
Želite. Hvala.

Imamo još jednu povredu Poslovnika.

Reč ima Vjerica Radeta.

VJERICA RADETA: Ja govorim po članu 32. stav 2.

Vi, gospodine Marinkoviću, danas tu nelegalno sedite. Član 32. stav 2. kaže da predsednik Parlamenta u slučaju svog odsustva obaveštava ostale potpredsednike ko će umesto nje voditi sednicu. Obaveštena sam da će to biti Đorđe Milićević i Veroljub Arsić. Dakle, nemate ovlašćenje uopšte da sedite tu, a kamoli da ovako grubo kršite Poslovnik. Ko ste vi? Ko je bilo ko ko tu sedi da narodnom poslaniku može da dozvoli ili da ne dozvoli nešto da kaže? Šta vas briga ko je meni mafijaš a ko nije? Kako to da ne reagujete kad ti iz te mafijaške grupe kažu da je Slobodan Milošević ratni zločinac? Ne reagujete. To vam ne smeta.

Ja sam samo htela da kažem da je Zoran Živković nasledio tog Zorana Đinđića tako što se glasalo u Parlamentu pet-šest dana posle Đinđićeve smrti da on bude premijer. Dobio je aplauz od tadašnjih svojih stranačkih kolega, uz široki osmeh primio funkciju, primao čestitke kao da je oženio a ne sahranio premijera. Vi ste znali da ću ja to da kažem, zato što ste, ne znam da li vi lično, ali svakako bili ste deo vlasti, jer ste vi deo vlasti otkad je bog zaboravio.

Dakle, nemate prava i nemojte da se igrate. Em sedite, ponavljam, tu neovlašćeno, em vi pokušavate da narodnom poslaniku kažete kako će koga da nazovem. I čujemo li još jedanput da neko kaže da je Slobodan Milošević ratni zločinac a vi ne prekinete sednicu, tražićemo vašu smenu. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Radeta.

U skladu sa članom 32, oko toga da li legalno sedim ili ne, pročitacu vam prvi pasus: „Potpredsednici Narodne skupštine pomažu predsedniku Narodne skupštine u vršenju poslova iz...“

(Vjerica Radeta: Pozvala sam se na stav 2.)

Tako je. Niste ga dobro pročitali.

Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje?

VJERICA RADETA: Želim, naravno. I želim reč po Poslovniku.

Želim i za onu malopre povredu da se izjasni Narodna skupština i za ovu koju ću sada izreći.

I unapred da vas upozorim – ako narodni poslanik kaže da želi da se Skupština izjasni, onda vi nemate ni pravo ni obavezu da komentarišete ono što kaže narodni poslanik, jer će to reći Skupština u danu za glasanje.

A sada ste povredili član 107. Pročitajte, neka vam donesu stenogram šta ste rekli. Uvredljivo se ponašate, ophodite i obraćate narodnim poslanicima. Nemate na to pravo. Vi ste jednaki među ostalim narodnim poslanicima. Svih 250 nas ovde ima ista prava i obaveze, ali vi, kada tu sedite, morate da vodite računa da smo svi mi u ovoj sali vama isti. Mi odavde i vi kada ovde sednete možete da kažete i uvredljivo nešto meni i bilo kome, kao što možemo i mi bilo kome, pa onda predsedavajući procenjuje da li je to za opomenu, da li za ovo, za ono, nije važno. Sa tog mesta nemate pravo.

Ko ste vi? Ko ste vi, Marinkoviću, da meni, Vjerici Radeti, kažete da ja ne znam da tumačim Poslovnik? Ko ste vi, čoveče? Ne postoji u ovoj sali čovek koji zna Poslovnik kao ja, i to cela Srbija zna. Vi se usuđujete i dozvoljavate da meni kažete da ne razumem Poslovnik. Ja sam, je li, kreten, pa vi meni govorite o stavu 1, a ja sam vas upozorila da ste prekršili stav 2. člana 32. Nikada više to da niste pokušali. Nikada!

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala. Izvinite što sam bio malo hrabriji. Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje?

(Vjerica Radeta: Rekla sam ti na početku.)

Da.

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Vesna Marković.

Da li neko želi reč? (Da.)

Izvolite.

VESNA MARKOVIĆ: Hvala.

Najpre bih želela da kažem da koristim pravo koje imaju svi poslanici, kako pozicije tako i opozicije, da podnesem amandman; naravno, i da govorim o njemu.

Ovoj raspravi o amandmanima je prethodila rasprava u načelu, u kojoj su svi poslanici mogli da govore o svim predlozima zakona u skladu sa vremenom koje im pripada po Poslovniku i, koliko sam mogla da vidim, niko ni danas nikome nije uskratio pravo da govori o Poslovniku.

Ja sam podnela amandman na član 4, koji se odnosi na principe nacionalnog okvira kvalifikacija, i pored principa predviđenih ovim članom poput celoživotnog učenja, individualnosti, jednakih mogućnosti, dostupnosti, stavom 10 predviđena je uporedivost kao princip koji se odnosi na povezivanje nacionalnog okvira kvalifikacija sa Evropskim okvirom kvalifikacija.

Smatram da je logično da se nakon stava 10. doda član 11, koji se praktično dovezuje na ovaj stav 10. Odnosi se na afirmaciju stečenih kvalifikacija sa objašnjenjem da proces evropskih integracija značajno utiče na reforme u oblasti obrazovanja, i to ne samo kada je u pitanju finansijska već i stručna pomoć. Uvođenje ovakvog sistema kvalifikacija u sistem obrazovanja zajedno sa dualnim obrazovanjem predstavlja značajnu prekretnicu, jer konačno možemo da sagledamo sve kvalifikacije koje poseduje jedan pojedinac, kako iz formalnog tako iz informalnog, neformalnog i celoživotnog učenja, i da na osnovu toga obrazujemo obrazovne profile koji nedostaju na tržištu rada a za kojima postoji potreba u privredi.

Ovo su samo neki od razloga zašto smatram da moj amandman treba prihvatiti, odnosno uvrstiti u tekst zakona.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, gospođo Marković.

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Nataša Jovanović. Izvolite.

NATAŠA Sp. JOVANOVIĆ: Niste rekli koja Nataša Jovanović.

(Predsedavajući: Nataša St. Jovanović.)

Jeste, ja sam Sp. Ali sam se javila po Poslovniku i vi ste bili...

PRESEDAVAJUĆI: Nataša St. Jovanović. Ja vrlo dobro znam da ste vi Nataša Sp. Jovanović.

Pa nisam video da ste podigli Poslovnik. Nemojte, molim vas.

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik...

(Nataša Sp. Jovanović: Javila sam se po Poslovniku.)

Izvolite po Poslovniku.

NATAŠA Sp. JOVANOVIĆ: Javila sam se iz više razloga, gospodine Marinkoviću. Najpre zbog toga što ste tokom sat vremena vašeg predsedavanja apsolutno zamenili tok sednice i vi ste iskonstruisali nešto u svojoj glavi kako to treba da ide. Napravili ste niz propusta i greška – ja se javljam po članu 27 – jer niste pratili tok, a da biste bili na mestu potpredsednika, odnosno predsedavajućeg, morate da vodite računa u kom trenutku se izvrši povreda nekog člana Poslovnika.

Javila sam se sada isključivo zbog člana koji se odnosi na dostojanstvo Narodne skupštine. Naime, nama se ovde drže predavanja o tome kako

nastupamo, koje argumente imamo, kako treba da trošimo svoje vreme, a zamenik predsednika poslaničke grupe SNS – molim gospodu iz RTS-a da to uslikaju – gospodin Vladimir Orlić, i vi se pravite da to ne vidite, opet glumi neku grčku statuu ili Sokrata, stoji na jednoj nozi čovek već sat vremena, visokoumno... (Isključen mikrofoni.)

PRESEDAVAJUĆI: Koleginice Jovanović, nema smisla. Zašto...? Vi ste ukazali na povredu Poslovnika i na član 107. To stvarno nema nikakve veze s tim kako stoji ili sedi neko u Parlamentu, pogotovo ako to radi na jedan normalan i pristojan način. Nastavite.

NATAŠA Sp. JOVANOVIĆ: Gospodine Marinkoviću, da li vi zaista smatrate na mestu predsedavajućeg da svako može ovde...? Hoćete sada da ustanemo mi svi i da dođemo kod Branka Ružića da ćaskamo? Mislim, ako vi smatrate da je to normalno i ako se tako vodi red na sednici, izvolite pa to jasno i glasno recite da znamo ubuduće koji su aršini i mi ćemo tako da se ponašamo.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Da li želite da se Narodna skupština izjasni? (Da.)

Vladimir Orlić.

Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Pominjan jeste član 107, ali imate na raspolaganju, gospodine predsedavajući, i članove 108 i 109, ako ne grešim, koji vam daju mogućnost da reagujete kada očigledno ništa drugo ne pomaže. Tiču se, naravno, mera za uvođenje reda na sednici. Ne zbog toga što nama smeta kada se neko javi sa željom da kaže kako nekome tamo neko od nas ovde liči na Apolona – hvala, nije bilo neophodno – nego zbog toga što očigledno ne može da se završi ova sednica kako treba ako dozvolimo da ovde svak radi šta mu padne na pamet, da reaguje na sopstvene reči, npr. poput onoga im nije jasno ko je koga ovde finansirao.

Ja nisam maločas reagovao na to, gospodine predsedavajući, jer smatram da je to očigledno. Tu je, recimo, Vjerica Radeta, ona zna i ona je to potvrdila u ovoj sali, da je Dragan Đilas finansirao SRS kroz mesta u upravnim i nadzornim odborima. Tu je i Nemanja Šarović. On je davao izjave svojevremeno u kojima je objašnjavao da su oni, zamislite, ušli u upravne i nadzorne odbore da bi tamo iznutra neke stvari kontrolisali. Kao to nije nikakve veze imalo sa naknadama za boravak u tim upravnim i tim nadzornim odborima. Odakle je dolazio taj novac?

Nisam hteo da se javljam da po tom pitanju intervišem, ali bilo je ovde nekih optužbi sa druge strane sale da se nešto izmišlja. Dakle, ne može biti izmišljotina kada nekoga uputite na njegove sopstvene reči. Želim to da objasnim, da bude jasno, da ne ostane nedorečeno, citirao sam zaključak i reči koje su neki ljudi sami ovde izrekli, zaključak radnog tela koje je samo tvrdilo da su njihove kolege nameštale konkurse, nameštali tendere i uzimale procenat za ugradnju. Onda od tog novca dalje Dragan Đilas je finansirao upravne i nadzorne

odbore, čiji je živi svedok Vjerica Radeta, čiji je živi svedok Nemanja Šarović i ostali....

(Predsedavajući: Hvala.)

Tako da, ako treba da neke stvari objasnimo, nije sporno, time ću završiti, samo da nakon toga nastavimo da radimo, a vi imate mogućnosti koje predviđa Poslovnik da ovim ljudima koji se siti napričaše sami sa sobom objasnite gde se nalaze. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Dušica Stojković.

Izvolite.

DUŠICA STOJKOVIĆ: Zahvaljujem, gospodine Marinkoviću.

Uvaženi ministre Ružiću sa saradnicima, drage kolege narodni poslanici, vratiću se ipak na raspravu o zakonu koji je danas na dnevnom redu i želim da kažem na samom početku sledeće – žene nisu ikebane u Srbiji, niti u politici, niti u ekonomiji. Usvajanjem ovog zakona mi ćemo omogućiti svim ženama u Srbiji da dobiju neophodne veštine i znanja koja su potrebna tržištu rada, ali koja su potrebna takođe i za lični razvoj svih žena u Srbiji, razvoj preduzetništva, afirmaciju preduzetničkog duha.

Na osnovu zvaničnih statističkih podataka 30% žena u Srbiji su vlasnice različitih preduzeća, kada je reč o malim ili srednjim preduzećima, i po tome smo na nivou EU. Vlada Republike Srbije, premijerka, predsednik Republike Srbije Aleksandar Vučić zaista afirmišu žensko preduzetništvo. Da to nisu prazne reči svedoče i značajne finansijske budžetske podrške koje se daju upravo za razvoj ženskog preduzetništva, ali i za sve one inovacije i inovacione delatnosti.

Podsetiću vas samo da je u 2016. godini jedan milion evra dat za razvoj ženskog preduzetništva. U ovoj godini oko 400 miliona dinara se daje upravo za projekte u oblasti inovacija, gde mogu da apliciraju i muškarci i žene u Srbiji.

Namera mi je bila, zapravo, da afirmišemo društvo znanja i da zaista u društvu u Srbiji uklonimo sve one rodne stereotipe kada je reč o muškim i ženskim poslovima. Žene danas u Srbiji zaista obavljaju i muške poslove. Usvajaju sva ona zanimanja koja su bila namenjena muškarcima. Žene su danas piloti, stručnjaci u IT sektoru, VEB dizajneri.

U danu za glasanje pozivam sve kolege narodne poslanike i moje kolege iz SNS da zaista podrže ovo odlično zakonsko rešenje, ali ne samo ovo nego sve reformske sistemske zakone koji su nam na dnevnom redu.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Stojković.

Poštovani narodni poslanici, saglasno članu 27. i članu 87. st. 2. i 3. Poslovnika Narodne skupštine, obaveštavam vas da će Narodna skupština danas raditi i posle 18 časova, zbog potrebe da Narodna skupština što pre donese zakone iz dnevnog reda ove sednice.

Reč ima narodni poslanik dr Muamer Bačevac.

Izvolite, doktore.

MUAMER BAČEVAC: Uvažene kolegice i kolege, ja bih podržao zaista ideju ovog amandmana koji je kolegica podnela, jer rodna ravnopravnost i ekonomsko osnaživanje žena neki su od ključnih uslova stabilnog ekonomskog razvoja. Vi znate da ova Vlada zaista puno čini na ekonomskom osnaživanju žena i to pokazuje podatak da je već 30% učešća žena u vođenju preduzeća, malih i velikih. Znao da je prošla godina označena kao godina ženskog preduzetništva.

Brojni su koraci koje je Vlada uradila da rodnu ravnopravnost i učešće žena u malom biznisu podigne – pre svega, priprema se zakon o rodnoj ravnopravnosti, rodno budžetiranje je nešto o čemu se puno razgovara, formiran je Savet u okviru Privredne komore Srbije za žensko preduzetništvo. Na kraju, izuzetno funkcionisanje Ženske parlamentarne mreže, kao i otvaranje jedne posebne budžetske linije od strane Evropskog parlamenta, odnosno evropskih institucija, kojima je dodeljeno 20 miliona evra za budžetiranje ženskog preduzetništva u samom regionu.

Želim da naglasim da je ovo put koji treba nastaviti, tako da mi se čini da je predlog kolegice Dušice Stojković jako smislen i da bi ga valjalo u ovom obliku podržati. Cilj je da Srbija bude društvo jednakih šansi u kome žene neće trpeti nasilje i diskriminaciju, jer je unapređenje rodne ravnopravnosti jedan od velikih preduslova održivog razvoja države. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, doktore Bačevac.

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Dragana Kostić.

Da li neko želi reč?

Reč ima Dragana Kostić.

Izvolite.

DRAGANA KOSTIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

U svim ovim amandmanima koje sam u prethodna tri dana podnela akcenat sam stavila na uvećanje ulaganja. Međutim, sem Vlade, koja vodi računa o ulaganju u obrazovanje, svesni smo da i lokalne samouprave moraju da preduzmu određene aktivnosti kako bi obrazovanje stvarno bilo na zavidnom nivou.

Primer je i opština Sokobanja, koja je u prethodnoj, 2017/2018. godini odvojila sredstva za besplatnu užinu za sve osnovce u iznosu od šest i po miliona dinara, zatim izdvojila je sredstva za besplatan prevoz srednjoškolaca u iznosu od 18 miliona dinara, onda se pobrinula da svi osnovci od prvog do četvrtog razreda dobiju novogodišnje paketiće i da se na taj način niko ne oseti ugroženim i diskriminisanim, s obzirom na to da neka deca zaista nisu bila u prilici da dobiju novogodišnje paketiće.

Moram da kažem da ova praksa dosada nije bila u Sokobanji, s obzirom na to da znamo da je doskora vladalo tamo „žuto preduzeće“ i da su nam deca

sedela u školi bez grejanja, da su bili skraćeni časovi na 30 minuta i da nisu imali kvalitetnu nastavu. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Duško Tarbuk.

Da li neko želi reč?

Reč ima Duško Tarbuk.

Izvolite.

DUŠKO TARBUK: Poštovani gospodine Marinkoviću, uvaženi ministre sa saradnicima, poštovani građani Srbije, želeo bih da predloženi amandman na Predlog zakona o NOKS-u utiče na sam tekst zakona u delu sa osnovnim pojmovima.

Iako je tekst više nego precizno uredio oblast obrazovanja i stečene kvalifikacije, smatram da bi ga sa pojmom: „afirmacije stečenih kvalifikacija, kao i realizaciju stečenih znanja u cilju sveobuhvatnog razvoja Republike Srbije sa posebnim osvrtom na efikasnost lokalne samouprave“ dodatno uredio time i poboljšao tekst zakona.

Značaj lokalne samouprave je velik. Dolazim iz Zemuna, tu sam rođen, tu sam živeo i radio, a i danas živim u Zemunu. Želeo bih da primetim da u Zemunu postoje 22 osnovne i srednje škole i dva fakulteta. Moja radost je velika zato što se zida i 23. škola u zemunskom naselju Busije, u kojem živi moj narod koji je za vreme „Pogroma“ i „Oluje“ došao 1995. godine iz Republike Hrvatske. U tom naselju nasušna potreba je za školom. Veliko mi je zadovoljstvo što će u septembru, ako da Bog i sreća, biti završena škola i da ćemo, nadam se, prisustvovati otvaranju.

Škola je nikla za kratak vremenski period zahvaljujući lokalnoj samoupravi, znači opštini Zemun, gradu Beogradu i ministru prosvete. Posebno mi je zadovoljstvo jer će za kratak vremenski period biti završena i u nju će moći da uđu đaci koji žive u zemunskom naselju Busije.

Moje poštovane kolege u danu za glasanje pozivam i molim da glasaju za ove zakone i za moj amandman, ako za to nađu snage i vremena. Hvala puno.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Vladimir Đukanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Marko Parezanović.

Da li neko želi reč?

Reč ima Marko Parezanović.

Izvolite.

MARKO PAREZANOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Koliko je važno sveukupno unapređenje obrazovanja za razvoj privrede i privlačenje investicija mislim da sam najbolje objasnio na primeru prve velike investicije posle 30 godina koje će doći u moj grad Čačak i zaposliti preko hiljadu Čačana, gde su za predstavnike strane nemačke kompanije upravo

najvažniji parametri bili struktura obrazovanja i šta je ono što naš grad u tom pogledu može da ponudi. Ali isto tako mislim da je za razvoj javne uprave takođe jako važna promocija celoživotnog učenja.

Ono što je javni sektor karakterisalo posle 2000. godine bila je nagla ekspanzija broja zaposlenih, tako da smo 2012. godine imali jedan, rekao bih, veoma nefunkcionalan i glomazan državni aparat koji realna privreda više nije mogla da izdrži i pred državom su se našla dva zadatka – kako, sa jedne strane, da smanji broj zaposlenih u javnom sektoru, a sa druge strane da podigne kvalitet pružanja javnih usluga.

Zato smatram da su reformski zakoni koje smo doneli jako važni, jako je važna Nacionalna akademija za javnu upravu, koja definiše modele i načine usavršavanja zaposlenih u javnom sektoru, ali mislim da je veoma važan i NOKS, jer mnoge evropske studije koje se bave analizom pružanja javnih usluga smatraju da je krizu javnih usluga delom izazvala i niska motivacija nižih ešalona u javnoj upravi. Dakle, to su najčešće zaposleni koji su u neposrednom kontaktu sa građanima. Zato je važno da svako učenje, bilo ono formalno, neformalno ili informalno, bude prepoznato, vrednovano i valorizovano, kako bi svaki zaposleni imao motivaciju da se tokom celog života usavršava.

Zato mislim da je važno da usvojimo ovaj zakon, koji možda kasni, ali je bitno da smo konačno došli do prilike da ga usvojimo. Mislim da će on dati sveukupan doprinos razvoju školstva u Srbiji. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Goran Pekarski.

Da li neko želi reč?

Reč ima Goran Pekarski.

Izvolite, kolega.

GORAN PEKARSKI: Dame i gospodo narodni poslanici, poštovani ministre Ružiću sa saradnicima, danas je bila burna sednica. Posmatrali smo sukob opozicije sa pozicijom, sukob unutar opozicije, posmatrali smo razne performanse, igrokaze, prebacivalo nam se da se ne držimo dnevnog reda, i to su nam prebacivali oni koji su donosili amandmane...

(Žagor u sali.)

(Predsedavajući: Nastavite po amandmanu.)

Podneo sam amandman na tačku 4, koja se bavi principima, a inače smo do sada kroz članove 1, 2. i 3. bili upoznati sa pojmovima, ciljevima. Evo, i ovaj amandman se odnosi na principe. Jedan od tih principa je princip jednakih vrednosti, a taj princip jednakih vrednosti sticanja kvalifikacija kaže da je moguće bez obzira na godine života, bez obzira na pol, bez obzira na teškoće i smetnje u razvoju, bez obzira na rasu, bez obzira na mesto stanovanja, bez obzira na naciju...

Zahvaljujem se, kolega Damjanoviću, što dobacujete, ali to pokazuje koliko ste vi u suštini nezreli kada se ovako ponašate u trenutku dok vaš kolega poslanik govori.

Predsedavajući, da se vratimo na temu.

U tački 3) pojavili su se pojmovi informalnog i neformalnog učenja za koje se pokazalo da su ciljevi NOKS-a, odnosno nacionalnog okvira kvalifikacija Republike Srbije, i oni su usklađeni sa Evropskim preporukama. Prvo je taj termin usklađen i nazvan je validacija neformalnog i informalnog učenja, a u skladu sa evropskim normama nazvan je *validation of non-formal and informal learning*. Tako da mi je drago da su neki pojmovi postali ciljevi koji su prihvaćeni...

(Predsedavajući: Vreme.)

Hvala vam, predsedavajući.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala vam.

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik prof. dr Ljubiša Stojmirović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Miodrag Linta.

Izvolite, kolega Linta.

MIODRAG LINTA: Želim da govorim o jednom problemu sa kojim se suočava 530 porodica iz sedam lokalnih samouprava čiji su stanovi izgrađeni sredstvima italijanske vlade kroz tzv. SIR program (*SIRP*), ili program trajne integracije izbeglica.

Naime, radi se o 80% izbegličkog stanovništva i 20% domaćeg stanovništva koji imaju stanove u Nišu, Valjevu, Kraljevu, Čačku, Kragujevcu, Staroj Pazovi i Pančevu. Pojedine porodice su deset godina diskriminisane, jer im se onemogućava pravo da otkupe svoje stanove, što je bilo predviđeno ugovorom, odnosno memorandumom o razumevanju koji su potpisale Vlada Srbije i Vlada Italije još 2004. godine.

Nažalost, za vreme vlade Vojislava Koštunice, odnosno ministra za kapitalne investicije Vojislava Ilića, 2006. godine ukinuta je opcija otkupa. Svi oni su gurnuti u zakup. Pokušavali smo prethodnih deset godina da se izborimo da se ispravi nepravda prema tim ljudima, da dobiju pravo otkupa i još uvek nismo uspeli. Takođe, velika je nepravda činjenica da plaćaju veoma veliku zakupninu iako je Zakonom o izbeglicama predviđeno da ta zakupnina bude daleko manja.

Ovom prilikom još jednom apelujem na Vladu Republike Srbije, na ovde prisutnog gospodina Ružića, na premijerku i sve druge ministre da nađemo rešenje da Vlada Srbije donese jedan zaključak kojim bi omogućila da tih 530 porodica iz sedam lokalnih samouprava u Srbiji konačno dobije pravo otkupa, da postanu vlasnici tih stanova, kao što je to predviđeno Zakonom o izbeglicama. Mislim da je konačno vreme da se to učini. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik prof. dr Milan Knežević.

Da li neko želi reč?

Nije tu.

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Ostoja Mijailović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Željko Sušec.

Da li neko želi reč? Nije tu.

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Branko Popović.

Izvolite.

BRANKO POPOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovani ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, dopunom člana 4. proširuje se lista principa na kojima se zasniva zakon o NOKS.

Ulaganje u obrazovanje i stručno usavršavanje mladih ljudi, kao i mogućnost celoživotnog učenja osnovni su preduslovi ekonomskog napretka jedne zemlje. Vlada Republike Srbije odavno prepoznaje ovu činjenicu i svojim aktivnostima sva ministarstva daju puni doprinos procesu razvoja. Saradnjom Ministarstva zdravlja i opštine, u Domu zdravlja Nova Varoš je u prethodnih pet godina zaposleno deset doktora medicine, dodeljeno je pet specijalizacija. Radni odnos je dobilo 17 zdravstvenih radnika Zavoda „Zlatar“, Zavoda za rehabilitaciju kardiovaskularnih bolesnika, koji je nemarom prethodnih vlasti zakatančen 2011. godine.

Otvorena je služba fizikalne medicine, otvorena je apoteka, izgrađen je parking, uloženo je 10 miliona dinara u rekonstrukciju isturenog odeljenja Opšte bolnice Užice u Novoj Varoši, 10 miliona za zamenu stolarije na Pedijatriji i Ginekologiji, 15 miliona za rekonstrukciju kotlarnice. Nabavljeno je sedam sanitetskih i terenskih vozila, brojna medicinska i računarska oprema.

Školovanjem i stručnim usavršavanjem, kao i stvaranjem boljih uslova za rad, investicijama u svim oblastima Vlada Republike Srbije neprekidno radi na ubrzanom razvoju i podizanju životnog standarda građana. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Milanka Jevtović Vukojičić.

Izvolite, kolegice Vukojičić.

MILANKA JEVTIĆ VUKOJIČIĆ: Zahvaljujem.

Uvaženi predsedavajući, poštovani ministri i gosti, kolege poslanice i poslanici, podnela sam amandman na član 4, koji sledi moje prethodne amandmane a tiče se zaštite ranjivih društvenih grupa, zakona o NOKS-u.

Naime, članom 4. ovog zakona jedan od principa su jednake mogućnosti u sticanju kvalifikacija i taj princip je izuzetno važan upravo za zaštitu ranjivih društvenih grupa i u cilju je sticanja kvalifikacije u pravo ove kategorije.

Naravno, želim da istaknem da Vlada Republike Srbije, u skladu sa dostupnošću obrazovanja i u skladu sa jednakim mogućnostima u sticanju obrazovanja, obezbeđuje sredstva za finansiranje niskotiražnih udžbenika koji se pre svega odnose na učenike iz socijalno-materijalno ugroženih porodica i učenike sa smetnjama u razvoju i invaliditetom.

Takođe želim da istaknem da je ovo vrlo važno i za učenike srednjih strukovnih škola, s obzirom na to da znamo da se učenici iz srednjih strukovnih škola najpre i najbrže osposobljavaju da svoje znanje prenesu u svet rada.

Moram da istaknem da opština Priboj iz lokalnog budžeta izdvaja značajna materijalna sredstva koja prenosi na razdeo socijalne zaštite a tiče se jačanja materijalnog položaja porodica koje se nalaze u teškom materijalnom stanju a imaju decu, odnosno učenike. Ta podrška se odnosi na period od osnovnog pa do fakultetskog obrazovanja. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Dalibor Radičević.

Da li neko želi reč? (Da.)

Izvolite.

DALIBOR RADIČEVIĆ: Poštovani ministre sa saradnicima, uvažene kolegice i kolege, podneo sam amandman na član 4. Predloga zakona o NOKS, kojim se dodaje tačka 11) koja glasi: „afirmacije stečenih kvalifikacija – realizacija stečenih znanja u cilju sveukupnog razvoja Republike Srbije s posebnim osvrtom na industrijalizaciju“.

Članom 4. se definišu principi NOKS-a a tačkom 11 koju sam predložio stavljamo u prvi plan realizaciju stečenih znanja s posebnim osvrtom na industrijalizaciju. Industrijski proces i proizvodnja oduvek su se usavršavali i napredovali. To je posebno izraženo u današnje vreme, kada nam je neophodan kadar koji je spreman na konstantno usavršavanje. Proste operacije koje su nekada obavljali radnici ručno zamenili su roboti sa već pripremljenim programima. Zato su nama potrebni kadrovi koji su spremni da se stalno prilagođavaju novim procesima, koji od njih traže konstantno usavršavanje i da rade ono što programirane mašine ne mogu, da iskoriste stečeno znanje na rešavanju nepredviđenih situacija.

To su procesi u kojima nam ne mogu pomoći programi i savremene mašine, već je neophodno da im na osnovu stečenih znanja i celoživotnog učenja i usavršavanja zadamo prave komande za izvršavanje nekog zadatka. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Mladen Lukić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Izvolite.

MLADEN LUKIĆ: Zahvaljujem.

Ovim amandmanom omogućuje se nadležnom telu da prepozna one kvalifikacije koje je potrebno afirmisati, odnosno da se formiraju neophodna radna mesta kako bi dati sistem mogao optimalno da funkcioniše.

Znanje kao ekonomski resurs je nužan uslov ekonomskog rasta i razvoja. Kao primer uzimam Dečji vrtić „Neven“ u Bajinoj Bašti, koji je dobio najvišu ocenu u Zlatiborskom okrugu od strane Komisije za spoljašnje vrednovanje iz razloga što je za nepunih sedam meseci rešen problem liste čekanja koja je od preko 100 dece došla do toga da gotovo nemamo listu čekanja. Međutim, da bi se optimalno realizovale nužne potrebe i aktivnosti koje nalažu smanjenje postojećih grupa kako bi se zadovoljili zakonski standardi, neophodan je prijem medicinskih sestara i vaspitača da bi se planirale dodatne aktivnosti poput produženog boravka i igraonice, a činjenica je da je naš vrtić jedan od najopremljenijih u Zlatiborskom okrugu.

Pošto su deca naše najveće bogatstvo, potrebno je planirati proširenje kapaciteta kako bi se u budućnosti obezbedio optimalan broj dece u grupi i adekvatan rad sa decom, kao i proširenje kuhinje kako bi se postigla neophodna kvalitetna i zdrava ishrana dece.

Za sve gorenavedeno građani Bajine Bašte izuzetnu zahvalnost duguju lokalnoj samoupravi, direktoru Dečjeg vrtića „Neven“, gospođi Vesni Leštarević, kao i resornom ministarstvu. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Aleksandra Maletić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Milovan Drecun.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Ivana Stojiljković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik dr Ljubica Mrdaković Todorović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Izvolite, dr Todorović.

LJUBICA MRDAKOVIĆ TODOROVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Amandmanima koje sam podnela na Predlog zakona o nacionalnom okviru kvalifikacija želela sam da istaknem da se na ljudskim resursima u osnovi zasniva budući društvenoekonomski razvoj u Republici Srbiji. Upisna politika kao njen važan deo je u dosadašnjem periodu bila zasnovana na manje-više kratkoročnom pristupu. Naime, sistem stručnog obrazovanja treba da sledi potrebe i prioritete privrede i usklađenosti obrazovanja i potreba poslodavaca, ali i potrebe pojedinaca i društva u celini i sprovodi mere i aktivnosti kako bi se svakom pojedincu pomoglo da se što bolje snađe na tržištu rada.

Podržavanje mobilnosti u učenju, razumevanje drugih kultura, korišćenje informacionih tehnologija, poznavanje stranih jezika je veoma važno. Mobilni

učenik i mobilni student je budući mobilni radnik koji uspešno gradi svoju karijeru na promenljivom tržištu rada.

Na kraju, strateški cilj stručnog obrazovanja je učiniti celoživotno učenje i mobilnost realnim, poboljšati kvalitet i efikasnost obrazovanja, promovisati jednakost, socijalnu koheziju i aktivno građanstvo, poboljšati kreativnost, inovacije i preduzetništvo radi dobrobiti pojedinca i društva u celini i to je strateški cilj stručnog obrazovanja u Republici Srbiji, ali isto tako i inspirator daljih procesa tog tipa i u samom regionu, na čemu intenzivno radi predsednik države gospodin Aleksandar Vučić, čitava Vlada, naravno, i Ministarstvo prosvete na čelu sa gospodinom Šarčevićem. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Jovica Jevtić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Aleksandra Majkić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Aleksandra Majkić.

Izvolite.

ALEKSANDRA MAJKIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Dame i gospodo narodni poslanici, poštovani ministre sa saradnicima, podnela sam amandman na član Predloga zakona o NOKS da se doda tačka 11, koja se odnosi na afirmaciju stečenih kvalifikacija itd., piše u amandmanu.

Veoma je bitno da, kada govorimo o stečenim kvalifikacijama, govorimo i o njihovoj afirmaciji, odnosno realizaciji onih znanja koja deca, odnosno studenti steknu kako u osnovnoj, kako u srednjoj školi, tako i na fakultetima, i otud amandman na član 4.

Mi smo u septembru prošle godine doneli nekoliko zakona koji su predstavljali početak reforme u prosveti – Zakon o osnovama sistema obrazovanja i vaspitanja, Zakon o visokom obrazovanju, Zakon o izmenama i dopunama Zakona o srednjem obrazovanju, takođe i osnovnom obrazovanju, i Zakon o dualnom obrazovanju. Ovih dana je na dnevnom redu zakon o NOK Republike Srbije, o prosvetnoj inspekciji, o udžbenicima, a kako je rekao ministar, na leto ili posle leta nas čeka još niz zakona, od kojih je jedan od veoma bitnih Zakon o naučnoistraživačkoj delatnosti.

Kada se završi usvajanje ovih zakona, što se nadam da će biti pozitivno, tj. usvojeno u Skupštini, mi ćemo zaokružiti neki pravni okvir koji se odnosi na prosvetnu reformu. Taj pravni okvir svakako nije potpuna garancija da će sve biti onako kako mi zamišljamo da treba da bude, ali svakako da bez tog pravnog okvira promena u prosvetnom sistemu nema.

Za potpuno sprovođenje ovih navedenih zakona nije potrebno da postoji samo pravni okvir, nego da i Ministarstvo, i lokalne samouprave, i škole, i fakulteti, i inspekcije, i roditelji, i đaci i studenti učestvuju u sprovođenju ovih

zakona, a takođe i mi, poslanici, koji treba da budemo promoteri svih ovih promena u prosveti. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik prim. dr Milovan Krivokapić.

Reč ima dr Krivokapić.

MILOVAN KRIVOKAPIĆ: Poštovani predsedavajući, uvaženi ministre sa saradnicima, kolegice i kolege, podneo sam amandman na član 4. ovog zakona, kojim se dodaje tačka 11 – u cilju razvoja nerazvijenih opština.

Obrazovanje je temelj života i razvoja svakog pojedinca, društva i države. Upravo Nacionalni okvir kvalifikacija u Srbiji uređuje sistem kvalifikacija koje se stiču obrazovanjem i obučavanjem a u skladu sa zahtevima društvenoekonomskog razvoja. Njime se obezbeđuje primena koncepta celoživotnog učenja i omogućava lakša pokretljivost radne snage.

Republika Srbija razvija NOKS uvažavajući specifičnosti srpskog obrazovnog sistema, kao i principe evropske obrazovne prakse, a posebno Evropskog okvira kvalifikacija, tj. nacionalni okvir kvalifikacija koji omogućuje različite načine i puteve sticanja kvalifikacija svih nivoa u svakom životnom dobu putem formalnog i neformalnog obrazovanja. Dakle, pojedinac stiče kvalifikaciju na osnovu provere dostignutog standarda, nakon čega mu se dodeljuje javna isprava, tj. diploma za formalno obrazovanje ili sertifikat za neformalno obrazovanje.

Standardi kvalifikacija su sadržani upravo u katalogu nacionalnih kvalifikacija. Standard kvalifikacija je dokument u kome je opisana kvalifikacija i predstavlja osnov za sticanje kvalifikacija u stručnom obrazovanju na određenom nivou zahtevnosti. U njemu su, dakle, utvrđene stručne kompetencije potrebne za obavljanje posla, kao i ishodi učenja koji se mogu dostići različitim putevima.

Predlažući amandman 4. pre svega sam imao u vidu da su korisnici NOKS-a državne institucije, tj. ministarstvo i javne službe zadužene za poslove statistike, privrednog društva, stručnjaci za razvoj ljudskih resursa, realizatori programa obrazovanja, škole i privatne organizacije, ispitna tela, ispitivači, stručnjaci za ... savetovanje, savetnici za zapošljavanje i ... u zapošljavanju.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Stanija Kompirović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Stanija Kompirović.

STANIJA KOMPIROVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovani ministre, dame i gospodo poslanici, podnosim amandman na član zakona o NOK Republike Srbije – u članu 4. Predloga zakona dodaje se tačka 11) koja glasi: „afirmacije stečenih kvalifikacija – realizacija stečenih

znanja u cilju sveukupnog razvoja Republike Srbije s posebnim osvrtom na unapređenje pravosuđa“.

Proces razvoja u Republici Srbiji zastupljen je u svim sferama našeg društva, u oblasti obrazovanja, zdravstva, pravosuđa, jer težimo da živimo u jednom modernijem društvu i do njega možemo stići samo svojim znanjem, radom i trudom. Zato mnogo i činimo u reformi obrazovanja, da bismo kroz te reforme dobili što sposobnije generacije, koje su sposobne da sačuvaju svoju zemlju, da doprinose društvenoekonomskom razvoju i razvoju u svakom pogledu.

Reforme pravosuđa dovode do efikasnog pravosuđa i čine da imamo dostupnu pravdu za sve građane Srbije i suđenje u razumnim rokovima. Moralo je da se učini na poboljšanju efikasnosti i kvalitetu i da se uloži u izgradnju i adaptaciju svih poslovnih prostora u našoj zemlji. Uvedeni su i nove profesije. Donošeni su mnogi zakoni i težimo još većoj efikasnosti da bismo stvorili nezavisno sudstvo i dobar poslovni ambijent za sigurnost svakog građanina. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Nikola Jolović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Ana Karadžić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Mirko Krlić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Mirko Krlić.

Izvolite.

MIRKO KRLIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući.

Dame i gospodo narodni poslanici, u afirmaciji stečenih kvalifikacija svi moji amandmani su se odnosili na kontakt sa regionom, na Srbe u regionu, ali ovoga puta bih to proširio na još jedan narod koji za sebe kaže, i to ćete čuti ako ih upoznate, da su Srbi sa albanskim imenima i muslimanskom verom. Radi se o Gorancima, narodu koji je na onom najisturenijem delu Kosova i Metohije, koji trpi ogromne pritiske albanizacije, makedonizacije, bošnjačenja, ali drži do svog Đurđevdana, do svoje vere i drži do svog obrazovanja, koje je isključivo po srpskom programu. Dirljivo je ući u te učionice koje izgledaju kao iz XIX veka, ali je, naravno, i ponosno videti sliku Vuka Karadžića ili „Kosovku devojku“ Uroša Predića.

U mobilizaciji, u prošlim problemima koje je država Srbija imala oni su pokazali na čijoj su strani. Veliki su prijatelji Srba i meni je jako drago što je ovde ministar Ružić, koji se bavi i državnim uređenjem, lokalnim i svim drugim. Pretpostavljam da dobro poznaje ovu problematiku i, eto, ja ga molim da takođe obrati punu pažnju na Gorance, da se pomogne da ostanu ono što jesu. Na kraju krajeva, njihov jedini poslanik u prištinskom parlamentu je u grupi sa srpskim

poslanicima. Gospodin Adem Hodža je takođe izuzetno lojalan državi Srbiji. Prema tome, naš razvoj mora biti i njihov razvoj. Moramo i tu stranu pomagati, jer ko se odriče prijatelja, na kraju paktira sa neprijateljem. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Bojan Torbica.

Da li neko želi reč? (Da.)

Bojan Torbica.

Izvolite.

BOJAN TORBICA: Poštovani predsedavajući, ministre sa saradnicima, cenjene kolege narodni poslanici, pored amandmana na članove 1, 2 i 3, predložio sam amandman na član 4. ovog predloga zakona, kojim se predlaže dodavanje tačke 11, koja glasi – afirmacije stečenih kvalifikacija i realizacije stečenih znanja u cilju sveukupnog razvoja Republike Srbije s posebnim osvrtom na efikasnost pravosuđa, s ciljem da se ovim amandmanom dodatno definišu principi nacionalnog okvira kvalifikacija u pokušaju da se, pored principa celoživotnog učenja, individualnosti, jednakih mogućnosti, dostupnosti, transparentnosti, relevantnosti, otvorenosti, partnerstva i saradnje, obezbeđivanja kvaliteta i uporedivosti, doda i princip realizacije i afirmacije stečenih kvalifikacija, a sve u cilju povećanja efikasnosti pravosuđa.

Kako je bivši, dosovski režim radio na povećanju efikasnosti pravosuđa znamo iz primera reforme pravosuđa sprovedene tokom 2009. godine, kada su svojim odlukama unakazili srpsko pravosuđe i pokušali da ga potpuno unište vređajući, ponižavajući više od 1.000 ljudi koji su tada obavljali funkcije sudija i tužilaca. Svako čije se ime nije našlo na spisku podobnih sudija i tužilaca izlagan je na stub srama, proglašavan nečasnim, nedostojnim, nekvalifikovanim, a u stvari jedini problem je bio to što su svi oni bili nezavisni, i to nezavisni od „žutog“, dosovskog kartela.

Ne smemo zaboraviti kako je tom prilikom mimo zakona zloupotrebljena BIA, koja nije imala nikakva zakonska ovlašćenja da na bilo koji način prikuplja takve podatke i učestvuje u postupku izbora sudija i tužilaca. Tada su, kao i danas, svi oni koji su uništavali i pustošili Srbiju bili uvezani u jedno kriminalno klupko, pa je tako Saša Janković pokušao sve to da zataška dajući lažni izveštaj kako BIA nije učestvovala u nezakonitim radnjama, ali je ipak ministarka Snežana Malović slučajno priznala celokupne nezakonite radnje. Hvala puno.

PRESEDAVAJUĆI: Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Aleksandar Marković.

Da li neko želi reč? (Da.)

Aleksandar Marković.

Izvolite.

ALEKSANDAR MARKOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

I na član 4. sam podneo amandman, koji predstavlja logičnu vezu sa mojim prethodnim amandmanima jer tretira modernizaciju u kontekstu sveukupnog razvoja Republike Srbije.

Meni je drago što je danas sa nama gospodin Ružić kao ministar državne uprave i lokalne samouprave. Želeo bih da ga pitam kako gleda na inicijativu građana Paraćina za raspisivanje vanrednih lokalnih izbora u toj opštini. Podsetiću da je tu inicijativu podržalo gotovo 20.000 Paraćinaca, od ukupno 49.000 upisanih u birački spisak. Tim pre ako imamo u vidu da je Paraćin opština poznata po brojnim malverzacijama. Poslednja u nizu malverzacija objavljena je pre neki dan, kada samo dobili informaciju da je direktor direkcije za izgradnju te opštine namestio svom kumu posao od 12,5 miliona dinara. Problem je u tome što je preduzeće koje je dobilo posao bilo jedini ponuđač; to je preduzeće koje je osnovano sa kapitalom od 100 dinara, a dobilo je posao od 12,5 miliona dinara.

Paraćin, kao jedina opština u Srbiji u kojoj je na vlasti DS, poznata je, kažem, po brojnim malverzacijama, u kojoj je inicijativu za raspisivanje vanrednih izbora potpisalo više od 20.000 Paraćinaca, i zanima me šta će Ministarstvo državne uprave preduzeti po tom pitanju. To je opština koja za 18 godina vlasti DS-a apsolutno ne može da se pohvali ni jednom jedinom investicijom, apsolutno nijednom investicijom za 18 godina koliko je na vlasti taj Saša Paunović iz DS-a. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima ministar Branko Ružić.

Izvolite, ministre.

BRANKO RUŽIĆ: Zahvaljujem.

Hvala na pitanju poslaniku Markoviću. Primetio sam da je juče postavio identično pitanje.

Jedan je nivo pitanja, ali su dva nivoa odgovora na pitanje. Jedan je pravni, a drugi je politički. U ovaj politički zaista kao ministar ne bih mogao da zalazim. Same ocene o tome kakvo je stanje, to je, naravno, stvar, pre svega, za političku priču. Što se tiče zakonskog osnova, znamo svi vrlo dobro koji su preduslovi za raspisivanje vanrednih izbora u nekoj od jedinica lokalne samouprave. Naravno, pored Ministarstva državne uprave i lokalne samouprave, tu je i Ministarstvo finansija, budžetska inspekcija. Dakle, ukoliko se utvrde nepravilnosti o kojima je ovde govoreno, ukoliko se ne održi sednica lokalnog parlamenta u periodu od tri meseca itd., itd.

Ali, u svakom slučaju, mislim da treba ovu temu svakako u javnosti na neki način obraditi i sagledati tu činjenicu, snage legitimiteta na osnovu te narodne, ili građanske inicijative koja je potekla u lokalnoj samoupravi. Dakle, to svakako jeste politička poruka i svakako jeste tema o kojoj, pre svega, razgovore treba da vode političari. Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, ministre Ružiću.

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Đorđe Komlenski.

Da li neko želi reč?

Đorđe Komlenski.

Izvolite.

DORĐE KOMLENSKI: Dame i gospodo, drugarice i drugovi, uvaženi predsedavajući, ministre sa saradnicima, amandman na član 4. u cilju dopune istog dodavanjem tačke 11 podneo sam kao logičan sled i niz amandmana koje sam podneo na prva tri člana.

Konkretno, ovaj amandman bi trebalo da olakša i omogući primenu člana 34. ovog zakona, koji govori o priznavanju stranih školskih isprava, u vezi sa članom 9. istog zakona, kada je u pitanju način sticanja kvalifikacija.

Evo iz kog razloga. U članu 9. Predloga zakona stoji da se kvalifikacije mogu steći formalnim i neformalnim obrazovanjem i kroz postupak priznavanja prethodnog učenja. Ovaj deo neformalnog obrazovanja, ukoliko se ne prihvati ovaj amandman koji sam predložio, koji treba da obezbedi zaista jednu primereniju i veću socijalnu ravnopravnost kod građana na koje će se primenjivati ovaj zakon, onda će se pojaviti problem na koji način, praktično, ovaj deo neformalnog obrazovanja može kroz član 34. da bude deo paketa prilikom priznavanja i utvrđivanja kvalifikacija onih koji za to imaju želju.

Prema tome, mislim da o ovom amandmanu treba najozbiljnije razmisliti. Ja ću za svoj amandman u danu za glasanje i glasati, ali ističem da je on zaista u jednoj direktnoj vezi i logičnom sledu sa nizom amandmana koji su podneti na članove 1, 2. i 3. Oni zaista mogu samo kao jedan kompletan paket, ukoliko budu usvojeni, da daju nekakav rezultat. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala kolega Komlenski.

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Ljibuška Lakatoš.

Da li neko želi reč? (Da.)

Izvolite, kolegkinice Lakatoš.

LJIBUŠKA LAKATOŠ: Zahvaljujem.

Uvaženi predsedavajući, ministre sa saradnicima, kolege i kolegkinice poslanici, NOKS predstavlja instrument kojim se uređuje oblast kvalifikacija i povezanost sa tržištem rada.

NOKS je osnova za primenu koncepta celoživotnog učenja i od velikog je uticaja na unapređenje sistema obrazovanja Republike Srbije i uticaja na pojedince. S obzirom na to da daje mogućnost sticanja kvalifikacija koje su zasnovane na potrebama tržišta rada i društva u celini, uticaće i na sveukupni razvoj Srbije, ka čemu mi kao odgovorno društvo težimo. Sticanjem novih veština i promenama zanimanja prilagođićemo se novim uslovima i tako povećati produktivnost rada, a nezaposlenost smanjiti na minimum.

Član 4. predloženog zakona definiše ciljeve NOKS-a, a kako smatram da sveukupni razvoj Srbije posebno zavisi od razvoja školskog i obrazovnog sistema, sa zadovoljstvom želim da konstatujem da pored ovog zakona u danu za

glasanje usvojićemo i Zakon o udžbenicima i Zakon o prosvetnoj inspekciji, koji će svakako doprineti željenom razvoju školskog sistema.

Zbog svega rečenog podnela sam amandman kojim predlažem da se u članu 4. doda tačka 11) koja glasi: „Afirmacija stečenih kvalifikacija, realizacija stečenih znanja, u cilju sveukupnog razvoja Republike Srbije, sa posebnim osvrtom na razvoj školskog sistema“. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Krsto Janjušević.

Da li neko želi reč?

Reč ima narodni poslanik Krsto Janjušević.

Izvolite.

KRSTO JANJUŠEVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Uvaženi ministre sa saradnicima, uvažene kolege, mojim amandmanom se dodatno definišu principi NOKS-a. Na uvrede koje je izneo bivši premijer, koji u ovoj sali sedi dok ne potroši svoje uvrede, na ove zakone, recimo, može da bude odgovor i rekonstrukcija, tačnije energetska efikasnost u Osnovnoj školi „Emilija Ostojić“ u Požegi. Odgovor na njegove uvrede može da bude i novo odeljenje mehatronike u Tehničkoj školi u Požegi.

Čovek čiji je simbol celoživotna bahatost, celoživotna drskost, priča o celoživotnom školovanju. Čovek koji kaže, pokušava da bude duhovit i kaže da je Aleksandar Martinović studirao četiri dana kraće od Aleksandra Vučića, on je od Aleksandra Martinovića studirao kraće onoliko dana koliko traju studije.

Vredajući neke kolege rekao je da je njegova vera uzdrmana. Nema potrebe, ima boga, a ako traži fizički dokaz za postojanje, pa, on je bio premijer a mi preživeli, kud ćeš bolji dokaz.

I tako smo postavili liniju između celoživotnog učenja, svakodnevne borbe za boljim sutra, a takve, one koji su se celoživotno bahatili, celoživotno vredali, poslali smo u doživotnu opoziciju. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč?

Reč ima narodni poslanik Rističević.

Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Zahvaljujem.

Dame i gospodo narodni poslanici, čisto zbog gledalaca da kažem, ovo je jedan od manje od 2.000 amandmana koliko su stranke koje podržavaju Vladu podnele u ovom sazivu. Opozicija je podnela gotovo 14 puta više, odnosno 26.452 amandmana.

Ja ću pokušati da branim ovaj amandman i da vam kažem da bogatstvo jedne zemlje uskoro neće biti računato po tome koliko ima zlata i dijamanata, već po količini hrane i pijaće vode koju ta zemlja može proizvesti. Ukoliko želite,

dame i gospodo narodni poslanici, da jedete slatku voćku, morate zasaditi drvo. Ukoliko želite da jedete ukusan hleb, morate posejati pšenicu.

Stranke bivšeg režima to nisu poštovale i zato i jesmo tu gde smo sad. Oni su bili navikli da beru, da žanju, da ne sade, da ne seju i glavni njihov proizvod je bio dug.

Dakle, ja verujem da poljoprivrednom proizvodnjom, preradom, prerađivačkom industrijom, energetikom i servisiranjem te tri oblasti mi možemo da zaradimo posla i hleba za sve stanovnike Republike Srbije.

Mislim da je vreme u kome smo živeli, od zaduženog a ne od zarađenog, daleko iza nas. Na nama je, na ovoj generaciji, da stvar okrenemo u našu korist i da uistinu novac bude roba, odnosno da proizvodnjom robe steknemo što više para koje će na ovaj ili onaj način doći do svih nas. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Nikola Savić.

Izvolite.

NIKOLA SAVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, bez obzira na sve ono što smo čuli u ovoj sali na temu obrazovanja, bez obzira na sve hvalospeve koji su upućeni i Vladi i ministru, ja odgovorno tvrdim da je stanje u srpskom obrazovanju daleko od onoga što bi trebalo da bude.

Ako već nismo u prilici da to obrazovanje podignemo na željeni nivo, ako nismo u prilici da svima pružimo odgovarajuće znanje, barem se moramo truditi da ih udaljimo što više od neznanja.

Pokazatelj uspešnosti neke obrazovne ustanove nije nivo usvojenih profesionalnih znanja već, pre svega, neke druge stvari. Obrazovanje se mora bazirati na moralnim i patriotskim principima. Bez toga obrazovanje je nepotpuno. To vam je poput leve i desne cipele, jedna bez druge jednostavno nema smisla.

Da je to tako, da je važno usađivati u obrazovanju i moralne principe i patriotizam, daću jedan podatak. Vojnici će bolje usvojiti ono šta treba da rade uz neku patriotsku pesmu nego uz sva predavanja iz borbene taktike. Takođe, recimo,iskusni piloti bolje procenjuju ko će biti dobar letač nego svi medicinski testovi zajedno.

Dakle, stanje u našem obrazovanju nije onakvo kakvim se ovde prikazuje i ja kao čovek koji radi dugo vremena u obrazovanju, ceo svoj radni vek, znam da je to tako. Želeo bih da to bude bolje, a nije ni približno onako kako želite da se prikaže.

PRESEDAVAJUĆI: Vreme. Hvala.

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Milija Miletić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Vladimir Petković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik dr Aleksandar Martinović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Jasmina Obradović.

Reč ima Jasmina Obradović.

Izvolite.

JASMINA OBRADOVIĆ: Zahvaljujem.

Poštovani ministre, poštovane kolege poslanici, uvaženi građani, podnela sam amandman na član 4. Predloga zakona o nacionalnom okviru kvalifikacija Republike Srbije, sa posebnim osvrtom na funkcionisanje javnih preduzeća.

Moram u okviru obrazlaganja svog amandmana reći sledeće. Predstavnici nekih stranaka, čije se uporište u biračkom telu meri u promilima, pominjali su u toku rasprave da amandmani SNS-a služe da hvalimo rad Vlade. E pa, na žalost vašu, a na našu radost, povoda je mnogo.

Gospodo, lepo je da ste počeli da shvatate, samo zaboravili ste prva slova demokratije. Kao što opozicija ima pravo da kritikuje vlast, isto tako je naše pravo da je pohvalimo, vlast u koju smo izabrani, kojoj pripadamo.

Pošto ja dolazim iz Novog Sada, pomenuću samo neke od rezultata gradske vlasti SNS-a i gradonačelnika Miloša Vučevića tek kao primer u poslednjih nekoliko meseci, pazite, januar–april 2018. godine. Početkom aprila kreće železnički saobraćaj preko Žeželjevog mosta. Rekonstruisan je vrtić „Zlatna greda“ u centru grada. Otvoren je Centar za istraživanje i razvoj kompanije „Kontinental“ u Novom Sadu. Potpisan je ugovor za realizaciju trogodišnjeg programa OPENS 2019. Napreduju radovi na izgradnji vodovodne i kanalizacione mreže u Veterniku. Počela je izgradnja kanalizacije u Petrovdanskom naselju u Kaću. Potpisan je sporazum o prijateljskoj saradnji između Krfa i Novog Sada. Novi Sad poklanja 200.000 dinara bebama rođenim 1. februara. Osnovna škola u Ledincima dobila je fiskulturnu salu itd.

Ovo je tek mali deo i primer onoga što postižu Vlada i država, na čelu sa Aleksandrom Vučićem, i grad Novi Sad, na čelu sa Milošem Vučevićem. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik dr Dragana Barišić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima dr Dragana Barišić.

Izvolite.

DRAGANA BARIŠIĆ: Zahvaljujem.

Poštovani ministre sa saradnicima, poštovane kolege narodni poslanici, poštovani građani Srbije, podnela sam amandman na član 4. ovog predloga zakona.

Naravno da je sveukupni razvoj Republike Srbije nama poslanicima SNS na prvom mestu. Zašto? Zato što smo tako obećali građanima 2012. godine kada smo dobili poverenje, i to poverenje opravdavamo iz godine u godinu. Kako?

Odgovornom politikom uspeali smo da spasimo državu sigurnog bankrotstva, a naravno naši odgovorni ministri uspevaju da oporave kako školstvo, tako zdravstvo i sve ostale grane.

Oni poslanici koji su uložili najviše kritika na sve ove predloge zakona, na naše navodno besmislene amandmane, podnose smislene amandmane tipa „briše se“. Kakva je tu smislenost? Oni su pokušali do 2012. godine da obrišu nas kao državu. Pokušali su i uspeali da unište sve ono što, eto, mi odgovornom politikom našeg predsednika, gospodina Vučića, uspevamo da podignemo iz pepela i da vratimo na stabilne noge.

Zato su oni nervozni i danas i prethodnih dana, a mi ćemo nastaviti da pokazujemo i da prikazujemo sve one dobre rezultate koje smo postigli u prethodnih nekoliko godina i da radimo u korist građana, jer je briga o građanima naš osnovni cilj što pokazujemo.

Kada bih govorila o tome šta je sve postignuto, kako u Rasinskom okrugu tako i u mom gradu Kruševcu, mislim da bi bilo malo i 10 sati rasprave po amandmanima da se o tome kaže, ali naravno da podrška građana od preko 65% u Kruševcu pokazuje da smo na pravom putu i, naravno, podrška od preko 60% u Srbiji. Zato nastavljamo napred, a oni neka se ljute, ko gubi ima pravo da se ljuti, ali ne i da vređa. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, doktorka Barišić.

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Olivera Ognjanović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Izvolite.

OLIVERA OGNJANOVIĆ: Zahvaljujem, poštovani predsedavajući.

Moj amandman se odnosi na afirmaciju stečenih kvalifikacija, realizaciju stečenih znanja u cilju sveukupnog razvoja Republike Srbije sa posebnim osvrtom na finansijsku stabilnost.

Uvođenje tehnoloških novina u radni proces podrazumeva da kadrovi raspolažu novim znanjima koja se moraju uneti u planove razvoja kadrova i obrazovanja. Zato se planiranje razvoja kadrova ne može vršiti samo kvantitativno, već i kvalitativno, a to obuhvata obrazovnu strukturu, sposobnosti, veštine i iskustvo. Danas uspešne kompanije teže ka uspostavljanju saradnje sa univerzitetima, i to na svim nivoima, kako bi mladi ljudi mogli da steknu potrebna znanja i veštine. Zato je od izuzetne važnosti da kompanije pronađu partnere u obrazovnom sektoru.

Sprovedene reforme koje su uvele dualno obrazovanje, digitalizaciju upravo su doprinele da se kroz klasifikaciju struka, zanata i stečenih sposobnosti ubrza proces razvoja celokupne privrede. Kao primer ću navesti kinesku fabriku „Mei Ta“ u Obrenovcu, koja zapošljava kadrove obučene za proizvodnju automobilskih delova motora i opštih industrijskih delova.

Nagli razvoj informacionih tehnologija dovodi do novih pogleda preduzeća prema vrednostima koja doprinese boljoj poziciji na tržištu i

konkurentskoj prednosti. To je, besumnje, nova ekonomija znanja, odnosno znanje kao ključni ekonomski resurs. Zato je bitno da preduzeća raspoložu stručnim, obrazovanim i kvalitetnim kadrovima koji će svojom sposobnošću, kreativnošću, motivisanošću i znanjem preduzeće učiniti konkurentnim na tržištu. Na taj način se stečena veština i znanje realizuje, a time direktno utiče na ukupni razvoj i doprinosi finansijskoj stabilnosti zemlje. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Obaveštavam narodne poslanike da je, u skladu sa članom 158, istrošeno vreme kada je u pitanju diskusija podnosilaca amandmana.

Određujem pauzu do 14.45 časova.

(Posle pauze – 14.45)

PRESEDAVAJUĆI (Veroljub Arsić): Poštovane dame i gospodo narodni poslanici, nastavljamo sa radom.

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Olivera Pešić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Ivana Nikolić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Katarina Rakić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Milosav Milojević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Vlado Babić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Ana Čarapić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik prof. dr Zoran Dragišić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4 amandman je podnela narodni poslanik Aleksandra Tomić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Dragan Savkić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Žarko Mićin.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4 amandman je podneo narodni poslanik Boban Birmančević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Mihajlo Jokić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Sonja Vlahović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Radovan Jančić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Blaža Knežević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Maja Mačužić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Svetlana Nikolić Pavlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Milimir Vujadinović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Vladimir Orlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Veroljub Matić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Ivan Manojlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4 amandman je podneo narodni poslanik Slaviša Bulatović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Milena Turk.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Dragan Veljković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Vera Jovanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Jelena Žarić Kovačević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Goran Kovačević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Sandra Božić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Nenad Mitrović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Igor Bečić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Jelena Mijatović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Borka Grubor.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Branimir Rančić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Dragan Šormaz.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Zoran Milekić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Studenka Kovačević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Srbislav Filipović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Snežana Petrović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Radmilo Kostić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Radoslav Cokić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Ognjen Pantović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Žarko Bogatinović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Marko Zeljug.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Ljiljana Malušić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Stanislava Janošević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Goran Nikolić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Zvonimir Đokić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Radoslav Jović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Marko Atlagić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Darko Laketić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Zoran Bojanić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Tijana Davidovac.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Veroljub Arsić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Tanja Tomašević
Damnjanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Desanka Repac.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov i nadnaslov iznad člana 5. amandman je podnela narodni
poslanik Aleksandra Belačić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman je podnela narodni poslanik Vjerica Radeta.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman je podnela narodni poslanik Ružica Nikolić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Zoran
Živković, Marinika Tepić, Jovan Jovanović, Sonja Pavlović i Aleksandra
Čabraja.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Aleksandar
Marković, Jelena Žarić Kovačević, Studenka Kovačević i Aleksandra Majkić.

Vlada i Odbor za obrazovanje, nauku, tehnološki razvoj i informatičko društvo prihvatili su amandman, a Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije, pa konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na nadnaslov iznad člana 6. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Mirjana Dragaš, Snežana Paunović i Ljubinko Rakonjac.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 6. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Zoran Živković, Marinika Tepić, Jovan Jovanović, Sonja Pavlović i Aleksandra Čabraja.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 6. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Vjerica Radeta i Dubravko Bojić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 6. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Miletić Mihajlović, Neđo Jovanović i Stefana Miladinović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 7. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Vjerica Radeta i Aleksandar Šešelj.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 7. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 7. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Zoran Živković, Marinika Tepić, Jovan Jovanović, Sonja Pavlović i Aleksandra Čabraja.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 7. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Branka Stamenković i zajedno narodni poslanici Aleksandar Marković, Jelena Žarić Kovačević, Studenka Kovačević i Aleksandra Majkić.

Vlada i Odbor za obrazovanje, nauku, tehnološki razvoj i informatičko društvo prihvatili su amandman, a Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije, pa konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 8. amandman je podnela narodni poslanik Vesna Nikolić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 8. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Zoran Živković, Marinika Tepić, Jovan Jovanović, Sonja Pavlović i Aleksandra Čabraja.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 8. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe DS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 8. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Miljan Damjanović i Vjerica Radeta.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 8. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Vjerica Radeta i Marina Ristić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 9. amandman su zajedno podneli Zoran Živković, Marinika Tepić, Jovan Jovanović, Sonja Pavlović i Aleksandra Čabraja.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 9. amandman je podnela narodni poslanik Branka Stamenković.

Vlada i Odbor za obrazovanje, nauku, tehnološki razvoj i informatičko društvo prihvatili su amandman. Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije. Konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov iznad člana i član 10. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Vjerica Radeta i Sreto Perić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 10. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Zoran Živković, Marinika Tepić, Jovan Jovanović, Sonja Pavlović i Aleksandra Čabraja.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 10. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe DS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 10. amandman je podnela narodni poslanik Branka Stamenković.

Vlada i Odbor za obrazovanje, nauku, tehnološki razvoj i informatičko društvo prihvatili su amandman. Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije. Konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 10. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Aleksandar Marković, Jelena Žarić Kovačević, Studenka Kovačević i Aleksandra Majkić.

Vlada i Odbor za obrazovanje, nauku, tehnološki razvoj i informatičko društvo prihvatili su amandman. Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije. Konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 11. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Aleksandra Belačić i Vjerica Radeta.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 11. amandman su zajedno podneli Zoran Živković, Marinika Tepić, Jovan Jovanović, Sonja Pavlović i Aleksandra Čabraja.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 12. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Božidar Delić i Vjerica Radeta.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 12. amandman je podneo narodni poslanik Milan Lapčević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 12. amandman je podnela narodni poslanik Branka Stamenković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 12. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Zoran Živković, Marinika Tepić, Jovan Jovanović, Sonja Pavlović i Aleksandra Čabraja.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 12. amandman sa ispravkom su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Nenad Konstantinović, Goran Bogdanović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 12. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Nenad Čanak, Olena Papuga i Nada Lazić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 12. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe DS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Amandman kojim se posle člana 12. dodaje novi član 12a podnela je narodni poslanik Branka Stamenković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 13. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Nikola Savić i Nataša Jovanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 13. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe DS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 13. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Zoran Živković, Marinika Tepić, Jovan Jovanović, Sonja Pavlović i Aleksandra Čabraja.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 13. amandman je podnela narodni poslanik Branka Stamenković.

Vlada i Odbor za obrazovanje, nauku, tehnološki razvoj i informatičko društvo prihvatili su amandman. Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije. Konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 14. amandmane u istovetnom tekstu podneli su zajedno narodni poslanici Vjerica Radeta i Petar Jojić i zajedno narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Nenad Konstantinović, Goran Bogdanović i Zdravko Stanković, sa ispravkom.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 14. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Zoran Živković, Marinika Tepić, Jovan Jovanović, Sonja Pavlović i Aleksandra Čabraja.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 14. amandman su zajedno podneli narodni poslanici dr Predrag Jelenković i Jasmina Karanac.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 14. amandman je podneo narodni poslanik Ivan Bauer.

Da li neko želi reč? (Da.)

Izvolite.

IVAN BAUER: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovani ministre, uvažene kolegice i kolege narodni poslanici, građani Republike Srbije, podneo sam amandman na stav 4. člana 14. Predloga zakona.

Pročitacu kako glasi stav 4. u originalnom tekstu: „Agencija podnosi Vladi izveštaj o radu za prethodnu godinu najkasnije do 1. aprila tekuće godine, a izuzetno podnosi i periodične izveštaje ili izveštaj o izvršenju nekog posla, na zahtev ministarstva nadležnog za poslove obrazovanja, u roku koji ne može biti kraći od 20 dana.“

Moj predlog je da se naprave dve izmene u ovom stavu 4. Prva se tiče menjanja reči „periodične“ u ovom kontekstu – „periodični izveštaji“ u „tromesečne izveštaje“, smatram da je to preciznija definicija. Druga izmena tiče se roka u kojem se ovaj izveštaj podnosi, koji, kaže u originalnom tekstu, ne može biti kraći od 20 dana. Moj predlog je da se stavi rok od 15 radnih dana.

Šta je ideja? Pozivam se na Zakon o izvršenju i obezbeđenju, koji smatra da je superiornija definicija radnih dana nego običnih dana, jer se vrlo često može desiti da zbog nekih praznika 20 dana bude rok koji je mnogo kraći od 15 radnih dana. Iz tog razloga smatramo da je rok od 15 radnih dana daleko primereniji nego 20 dana. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Da li još neko želi reč? (Ne.)

Na član 14. amandmane u istovetnom tekstu podneli su narodni poslanik Branka Stamenković i zajedno narodni poslanici Aleksandar Marković, Jelena Žarić Kovačević, Studenka Kovačević i Aleksandra Majkić.

Vlada i Odbor za obrazovanje, nauku, tehnološki razvoj i informatičko društvo prihvatili su amandman. Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije. Konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 15. amandmane u istovetnom tekstu podneli su zajedno narodni poslanici Vjerica Radeta i Tomislav Ljubenović i zajedno narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Nenad Konstantinović, Goran Bogdanović i Zdravko Stanković, sa ispravkom.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 15. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe DS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 15. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Zoran Živković, Marinika Tepić, Jovan Jovanović, Sonja Pavlović i Aleksandra Čabraja.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 16. amandmane u istovetnom tekstu podneli su zajedno narodni poslanici Vjerica Radeta i Vesna Nikolić Vukajlović i zajedno narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Nenad Konstantinović, Goran Bogdanović i Zdravko Stanković, sa ispravkom.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 16. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Zoran Živković, Marinika Tepić, Jovan Jovanović, Sonja Pavlović i Aleksandra Čabraja.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 17. amandmane u istovetnom tekstu podneli su zajedno narodni poslanici Vjerica Radeta i Ljiljana Mihajlović i zajedno narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Nenad Konstantinović, Goran Bogdanović i Zdravko Stanković, sa ispravkom.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 17. amandman je podnela narodni poslanik Branka Stamenković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 17. amandman su zajedno podneli Zoran Živković, Marinika Tepić, Jovan Jovanović, Sonja Pavlović i Aleksandra Čabraja.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 17. amandman su zajedno podneli narodni poslanici dr Ivan Bauer, dr Predrag Jelenković i Jasmina Karanac.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima Ivan Bauer.

IVAN BAUER: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovani ministre, uvažene kolegice i kolege narodni poslanici, građani Republike Srbije, podneli smo amandman na član 17, i to na njegov stav 6, odnosno tačku 2). Radi se o uslovima kada se može razrešiti član upravnog odbora Agencije, a stav 2. u originalnom tekstu glasi: „ako ne ispunjava dužnosti člana Upravnog odbora, ne ispunjava uslove za imenovanje, ako ne ispunjava obaveze predviđene ovim ili posebnim zakonom ili aktom o osnivanju Agencije ili ako bude osuđen za krivično delo na kaznu zatvora od najmanje šest meseci.“

Mi smo predložili da se ova definicija „osuđen za krivično delo na kaznu zatvora od najmanje šest meseci“ promeni u drugačiju definiciju – odnosno ako bude osuđen za krivično delo koje ga čini nedostojnim za obavljanje ove funkcije.

Zašto smo smatrali da je ova definicija bolja? Zato što neko može da bude osuđen na zatvorsku kaznu kraću od šest meseci ili na uslovnu kaznu ali da ga, bez obzira na to, delo koje je učinio diskvalifikuje za obavljanje jedne ovakve funkcije ili može da bude osuđen na kaznu u trajanju dužem od šest meseci, na primer za neki saobraćajni prekršaj koji ne mora po svaku cenu da ga diskredituje za obavljanje ove funkcije.

Zbog toga smo smatrali da je od ove definicije šest meseci bolja definicija koja kaže da se može razrešiti neko ko ne ispunjava uslove u smislu da je osuđen za krivično delo koje ga čini nedostojnim za obavljanje ove funkcije. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 18. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Zoran Živković, Marinika Tepić, Jovan Jovanović, Sonja Pavlović i Aleksandra Čabraja.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 19. amandmane u istovetnom tekstu podneli su zajedno narodni poslanici Vjerica Radeta i Filip Stojanović i zajedno narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Nenad Konstantinović, Goran Bogdanović i Zdravko Stanković, sa ispravkom.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 19. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Zoran Živković, Marinika Tepić, Jovan Jovanović, Sonja Pavlović i Aleksandra Čabraja.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 20. amandmane u istovetnom tekstu podneli su zajedno narodni poslanici Vjerica Radeta i Sreto Perić i zajedno narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Nenad Konstantinović, Goran Bogdanović i Zdravko Stanković, sa ispravkom.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 20. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Zoran Živković, Marinika Tepić, Jovan Jovanović, Sonja Pavlović i Aleksandra Čabraja.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 21. amandmane u istovetnom tekstu podneli su zajedno narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Nenad Konstantinović, Goran Bogdanović i Zdravko Stanković, sa ispravkom.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 21. amandman je podnela narodni poslanik Branka Stamenković.

Vlada i Odbor za obrazovanje, nauku, tehnološki razvoj i informatičko društvo prihvatili su amandman, a Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije, pa konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč?

Reč ima kolegistica Branka Stamenković.

BRANKA STAMENKOVIĆ: Evo, ovo je jedan od deset amandmana na Predlog zakona koje je Vlada prihvatila, a ukupno je prihvatila 17 amandmana od ovog brda amandmana, kojih ima 400, ja mislim, ako ne i blizu 500, na ovaj zakon. Vlada je prihvatila 17, a od tih 17, deset amandmana su oni koje je napisala poslanička grupa Dosta je bilo.

Ima tu par amandmana koji su usvojeni vezano za povećanje transparentnosti rada, ali najveći broj ovih amandmana odnosi se na slovne i pravopisne greške koje se nalaze u ovom amandmanu. Tu vidimo da predlagač zakona nije imao dovoljno vremena, dovoljno inspiracije da u prethodna dva dana i danas pre podne čuje dovoljno stručne argumente u predstavljanju nekih drugih amandmana koji bi ga ubedili da eventualno prihvati još neki. Zato što, kada je reč o ovom zakonu, stvarno smo imali izuzetno veliki broj podnetih amandmana; najveći broj njih potekao je od poslanika SNS i njihovih koalicionih partnera.

Imam samo pitanje – a gde vam je ovlašćeni predstavnik predlagača zakona? Nema nam ministra Šarčevića...

PREDSEDAVAJUĆI: Koleginice Stamenković, oba ministra su ovlašćena, Vlada ima pravo kao predlagač da ovlasti bilo kog svog člana.

BRANKA STAMENKOVIĆ: Dobro, hvala na informaciji.

Nakon ovih amandmana, ko je slušao ova dva i po dana, mogu da razumem što više ne može da sedi u ovom plenumu. Htela sam samo isto da vas pitam – šta smo mi uradili u ova dva i po dana raspravljajući o ovih 300 amandmana na prva četiri člana prvog zakona? Šta smo uradili za građane Srbije? Kakvu korist građani Srbije imaju od prethodna dva dana i današnjeg prepodneva? Jesmo li poboljšali rešenja u ovom zakonu? Jer amandmani tome služe, da narodni poslanici predlože izmene u zakonu da bi građanima sutra bilo bolje kad ti isti zakoni u praksi počnu da se primenjuju. Da li smo to uradili dok smo trošili deset sati za predstavljanje amandmana? Ja ne bih rekla. Mislim da jedino što smo postigli jeste da smo potrošili dva dana, koja koštaju, na nešto sasvim drugo i da nam nisu interesi građana bili na prvom mestu.

Ono što smo slušali u prethodna dva i po dana može da se podvede pod izražavanje ljubavi Aleksandru Vučiću. I to je u redu, ljubav je važna, ljubav pokreće svet, ja to podržavam, ali Narodna skupština nije mesto za izražavanje ljubavi Aleksandru Vučiću, Narodna skupština je mesto za izražavanje ljubavi prema građanima koji su nas birali u ovu skupštinu da zastupamo ovde njihove interese.

(Jasmina Obradović: Koliko su vam građani dali glasova na prethodnim izborima?)

Koleginica dobacuje – a koliko su vam građani dali glasova na prethodnim izborima? Pa to sam vam, koleginice, objašnjavala još pre mesec dana; niste zapamtili, moraću opet. Znači, SNS je u Beogradu osvojila 45% glasova i vi mislite da su to vaši glasovi, vi mislite da su građani za vas glasali. Oni su glasali za paštetu, a ne za SNS.

PREDSEDAVAJUĆI: Koleginice Stamenković, izričem vam opomenu.

BRANKA STAMENKOVIĆ: To sam vam već jednom objašnjavala i niste shvatili. Nije problem, ponavljaću iz početka, dok ne shvatite. Izborni proces ste u potpunosti izmanipulisali i u predizbornom i u izbornom i u

postizbornom ciklusu. Mi slobodne izbore nemamo, mi nemamo izbore za predstavnike građana, mi imamo izbore za paštetu, jer je narod gladan.

PRESEDAVAJUĆI: Izričem vam drugu opomenu.

BRANKA STAMENKOVIĆ: Zbog čega? Mogu li da dobijem obrazloženje?

PRESEDAVAJUĆI: Evo, dobićete obrazloženje. Zato što se na listama izjašnjavaju za neke kandidate, a ne za paštete. Nemojte da narušavate dostojanstvo narodnih poslanika koji su birani sa nekih izbornih lista i da ih nazivate paštetama.

BRANKA STAMENKOVIĆ: Narodni poslanici su prvi potegli pitanje izbornih rezultata. Ja imam pravo na svoje mišljenje i svoj osvrt.

PRESEDAVAJUĆI: Nisam čuo, kolegice. Vi ste jedini pričali u popodnevnom delu.

BRANKA STAMENKOVIĆ: Niste čuli jer vi, kad dobacivanje dolazi sa desne strane, to dobacivanje ne čujete, jer to je tradicija parlamentarizma, a kada sam ja s leve strane, to je za kaznu.

PRESEDAVAJUĆI: Koleginice, da pročitam vaš amandman koji je prihvaćen. U stavu 3. nakon reči „godina“ dodaje se znak interpunkcije „,“, u stavu 4. znak interpunkcije „,“ zamenjuje se znakom „.“.

Znači, vaš amandman... Treba da znate kad nešto pišete, svaki zakon pre nego što se objavi ima pregled redakcione komisije i kolege zaposleni u redakcionoj komisiji jako su vam zahvalni što ste im olakšali posao oko tačaka i zarezova. To je vaš amandman.

Nastavite da pričate o vašem amandmanu a ne o ljubavi prema Aleksandru Vučiću. Na tu ljubav imaju pravo građani, koji su na nekim izborima to iskazali. Ne smatram za one za koje nisu glasali da ih građani mrze, zato vas molim da se i vi ne ponašate tako da mrzite svoje kolege i vređate ih, nego nastavite o svojim tačkama i zarezima.

Nastavite, izvolite.

BRANKA STAMENKOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući, što ste pročitali moj amandman, samo ga niste pročitali u celosti. U tom amandmanu ispravljene su četiri slovne, pravopisne i gramatičke greške.

PRESEDAVAJUĆI: Rekoh, to radi redakciona komisija.

BRANKA STAMENKOVIĆ: Ostavite me da kažem ja sad nešto, ne upadajte mi u reč. Da mogu, ja bih sad vas kaznila, ali ne mogu.

Podsećam i kolege narodne poslanike i javnost Srbije da je ove predloge zakona u Narodnu skupštinu uputilo Ministarstvo prosvete. Ako je vama u redu da u Narodnu skupštinu dolaze zakoni sa pravopisnim, gramatičkim, tehničkim i slovničkim greškama, onda je do vas. Ministar je očigledno smatrao da je to nedopustivo, te su stoga moji amandmani prihvaćeni. Koliko vi poštujete prosvetu i sve ostalo, jasno je iz toga što ste u poslednja dva i po dana promašili

temu i kod učiteljice u prvom razredu biste svi redom dobili jedinice. Toliko od mene ovom prilikom.

PREDSEDAVAJUĆI: Po Poslovniku, narodni poslanik Vladimir Orlić.

VLADIMIR ORLIĆ: Prijava po pravu na repliku, gospodine predsedavajući, ako se slažete.

PREDSEDAVAJUĆI: Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Hvala lepo.

Na temu onih duhovitih opaski, moram da priznam na momente vrlo stručnih, upućenih SNS-u na temu ljubavi, Narodne skupštine Republike Srbije i neizostavne paštete.

Šta smo mi radili prethodna dva dana? Mi smo raspravljali teme koje su, naravno, važne za Narodnu skupštinu i, naravno, važne za građane Srbije koji ovo prate, i tiču se i aktuelnih tema, poput situacije vezane za aerodrom u Nišu, tiču se i onih stvari koje bi trebalo da su važne uvek, kao što su ekonomija, razvoj, modernizacija, investicije.

Kako mi pokazujemo odnos prema Narodnoj skupštini, ima ko će da sudi. S druge strane, kakav je doprinos onih koji su celu ovu raspravu, koliko god da je trajala, pratili iz restorana sve vreme, ne bih mogao da prepoznam da su oni tu neki doprinos sa svoje strane dali. Verovatno otuda i fascinacija pašetama. I prošlu sednicu, evo i ovu, kada god dođemo do rasprave u pojednostima, neki je prate isključivo iz skupštinskog restorana. Kada je reč o ljubavi, ja tu mogu da prepoznam samo ljubav prema restoranu, u kom se, kako beše, lepo i rado ruča.

Kada je reč o, to mogu čak i da citiram: „mi slobodne izbore nemamo“, ja se u tom pogledu slažem da oni koji su to izgovorili govore u svoje ime, oni slobodne izbore nemaju. Tu se misli pre svega na neke izbore u njihovoj organizaciji, koju čak ne mogu ni da nazovem političkom, to je strogo interesna organizacija, da li je reč o udruženju građana ili je reč o grupi građana, uglavnom mesto gde se sliva novac, bilo iz Skupštine, bilo iz kase gde se uplaćuju članarine.

Oni tamo nikakve slobodne izbore nemaju, nego na kojekakvim, kako beše, četovima, vocapovima jedni druge isključuju, ne zna se više ni ko je u ostavci ko nije, ko je član ko nije, koliko imaju kandidata i timova. Ja se slažem, to je veoma veliki problem i trebalo bi njime da se bave podjednako ulažući energiju kao po pitanju pašteta. Možda tada budu bili negde iznad, kako beše, onog 1,4%. Je l' toliko bilo? Hvala lepo.

PREDSEDAVAJUĆI: Po poslovniku, narodni poslanik Saša Radulović.

SAŠA RADULOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Povredili ste član 109. Malopre ste ustanovili praksu da, kada se kaže reč pašteta, narodni poslanik dobije opomenu. Pošto je gospodin Orlić dva puta upotrebio reč pašteta, molim vas da mu izreknete dve opomene. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Nije dobijena opomena što je spomenuta pašteta, nego zato što je koleginica kandidate za odbornike nazvala paštetama. Zato je izrečena opomena, i to dva puta.

(Saša Radulović: Nije, poslanike.)

I poslanike, naravno.

(Branka Stamenković: Dozvolite da objasni.)

Volite takve metafore, nemam ništa protiv.

Povreda Poslovnika, narodni poslanik Marijan Rističević.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, gospodine predsedavajući, trebalo je, u skladu sa čl. 106, 107, 108, 109, 110, posle izlaganja gospođe da primenite strože mere, čak i posle izlaganja kolege Radulovića.

Dakle, nisu vređane paštete, vređani su građani Srbije. Nije rečeno da su paštete glas, već da su građani glasali za paštete. Time su uvređeni svi oni koji su glasali na beogradskim izborima.

Nismo mi, gospodine predsedavajući, krivi što njih narod neće. Nismo mi krivi što su oni sami sebe doveli u stečaj. Znači, nismo mi krivi što su oni postali „Rasulović kompani“.

(Radoslav Milojević: Kriminalci.)

Nismo njih udružili sa „Boškom Levoručicom“, nismo mi...

PREDSEDAVAJUĆI: Gospodine Milojeviću, izričem vam opomenu.

(Radoslav Milojević: Zbog čega?)

Zato što ste kolege prekoputa nazvali kriminalcima.

(Radoslav Milojević: Nisam ja nazvao njega.)

Kolege prekoputa, ne znam na koga se odnosilo.

(Radoslav Milojević: Nisam ja nazvao njega, nego one koji vređaju građane Srbije.)

Nastavite, kolega Rističeviću.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Nisam ja kriv što gospođa desnu ruku naziva levom, što levu ruku naziva desnom. Verujem da su se oni zbunili.

Gospodine predsedavajući, posle njihovog uvođenja samostečaja, ja predlažem da unesu onu gitaru da nam kolega Radulović nešto odsvira, a Boško može da zapeva. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Smatram da nisam povredio nijednu odredbu Poslovnika.

Svakako, najstrože kazne izriču građani na izborima. Prema tome, ja od toga strože da ih kaznim ne mogu. Ni blizu ne mogu kao građani.

Da li želite da se Skupština u danu za glasanje izjasni o povredi Poslovnika? (Ne.) Hvala.

Po Poslovniku, narodni poslanik Radoslav Milojević.

Izvolite.

RADOSLAV MILOJEVIĆ: Gospodine Arsiću, reklamiram član 108. i voleo bih da mi kažete zbog čega sam dobio opomenu.

Da li vi čujete šta pripadnici vladajuće većine, koji rade sve to što sam ja izgovorio, maltretiraju građane, tuku, hapse, plaćaju glasove po 15.000 dinara...?

PREDSEDAVAJUĆI: Izričem vam drugu opomenu.

RADOSLAV MILOJIČIĆ: Hvala. Zbog čega sam dobio opomenu?

PREDSEDAVAJUĆI: Optužili ste sve poslanike da tuku, hapse, plaćaju glasove.

RADOSLAV MILOJIČIĆ: Tačno. To se radi svuda u Srbiji. Predsednik Opštinskog odbora DS u Mionici, Milan Gavrilović, brutalno je pretučen, sa teškim telesnim povredama, od strane članova Srpske napredne stranke.

PREDSEDAVAJUĆI: Vi ste sudija.

RADOSLAV MILOJIČIĆ: Obidite malo po Srbiji pa vidite šta se radi. Ovo što se dešava u Nišu, to je odgovor građana koji ne mogu da trpe to što se radi već šest godina. To je samo jedna čaša, jedna kap u moru.

Hoćete li da mi kažete da vi ne znate za to da je Danilo Bobić u Vrbasu kidnapovan tokom izbornog procesa? Da su članovima DS-a u Smederevskoj Palanci pretili pištoljem? Postoji zapisnik, policijska istraga je sprovedena. Čak je u Mionici i predsednik SPS-a, ili potpredsednik, pretučen. Tu je bio i Đorđe Milićević kada je pretučen i naš Milan Gavrilović, nego su oni vlast pa ne smeju da reaguju. Mi hoćemo da reagujemo. Ne zbog DS-a, nego zbog građana.

Oduzmite mi, slobodno, vreme, pošto imam i vreme poslaničke grupe, nije nikakav problem.

PREDSEDAVAJUĆI: Nemate.

RADOSLAV MILOJIČIĆ: Imamo tri minuta.

PREDSEDAVAJUĆI: A tri minuta? Dobro.

RADOSLAV MILOJIČIĆ: Kako ste to baš pogrešili da mi nemamo vreme? Možete slobodno da mi oduzmete vreme.

U danu za glasanje, kad je ovde bio ministar Šarčević, ja sam rekao da je Zakon o elektronskim udžbenicima dobar ali nije kompatibilan sa finansijskim stanjem u kom se nalaze učenici i njihovi roditelji.

(Isključen mikrofoni.)

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Milojičiću.

(Radoslav Milojičić: Tri minuta nije prošlo; imam još tri minuta.)

Dobili ste po Poslovniku pravo da govorite, pa sam dužan da vam odgovorim na vaše reklamiranje da sam prekršio Poslovnik u jednom delu.

Znate, ja ne mogu da odgovaram ili da mislim nešto na osnovu nekih informacija, ali ono što znam je da ste, kada su bili izbori u Kostolcu, ceo dan bili u Kostolcu i da vas niko nije maltretirao i da vam niko nije pretio i da vam dlaka sa glave nije nedostajala.

Dobićete vreme, ne sekirajte se ništa.

Tada ste izgubili te izbore i pobedila je lista SNS i SPS sa 65%. Znači da nije bilo nikakve prisile da građani glasaju. Vi ste tome posvedočili, bili ste tu. Bio sam ja sa vama, ništa vam nije nedostajalo. Brinuo sam se za vas da vam se

nešto ne desi, jer znam da ste skloni provokacijama, da vređate ljude da bi vas napadali. Ništa vam se nije desilo. Izgubili ste te izbore sa 65%, toliko je dobila lista SNS.

(Neđo Jovanović: Replika, pomenuta je poslanička grupa.)

Samo prvo da vidim po kom osnovu.

(Radoslav Milojević: Ja sam na povredu Poslovnika.)

Ne može, kolega Neđo Jovanoviću.

(Neđo Jovanović: Bila je zloupotreba Poslovnika.)

Kolega Milojičić, tri minuta vremena od poslaničke grupe, po amandmanu.

Izvolite.

RADOSLAV MILOJIČIĆ: Hvala, gospodine Arsiću.

Prvo, radi istine, nismo bili za istim stolom, već smo bili u istom restoranu. S druge strane, tačno je da se meni ništa nije desilo u Kostolcu, kao što se lično meni ništa nije desilo ni u Smederevskoj Palanci, ni u Mionici, ni u Kovinu, ni na svim mestima gde sam kao predsednik izvršnog odbora boravio tokom izbornih kampanja. Pa još bi falilo da vi iz SNS maltretirate i poslanike. Do tog nivoa niste došli, a sa druge strane, mislim da znate da ja na te pretnje ne bih oćutao. Ja nisam toliki hrišćanin da, kada mi neko udari šamar, okrenem i drugi obraz; verovatno vi to znate, pa se tako ne ponašate. Ali ne možete...

Četrnaest izbora je održano u poslednjih godinu i po dana, od Negotina, Mionice, Arandelovca, Kostolca, Kovina, na svim drugim mestima, Vrbasa, svuda SNS maltretira sve zaposlene, ucenjuje svakog građanina, potkupljuje. Koliko ste socijalnih pomoći dali u svim opštinama dva dana pred izbore? Milione i milione dinara socijalne pomoći. I šta je tu legitimno, šta je tu demokratski?

Ne možete da kažete da se izborni procesi u Srbiji sprovode na fer i demokratski način. Sprovode se pod prisilom, pod maltretiranjem, pod pretnjama. Svaki radnik koji radi u javnom preduzeću...

PRESEDAVAJUĆI: Kolega Milojičiću, vratiću vam vreme, samo mi recite da li da ovo tumačim kao odgovor na moje obrazlaganje zašto Poslovník nije povređen, na šta nemate pravo. Možete da zatražite novu povredu Poslovnika ili da diskutujete o amandmanu. Osnov za dobijanje moram da znam da bi služba znala kako da vam opredeli to vreme.

(Radoslav Milojević: Osnov je vreme poslaničke grupe.)

Ne možete da odgovarate meni na moj odgovor na vašu povredu.

(Radoslav Milojević: Ja se obraćam građanima Srbije, koji takođe trpe...)

Povredu Poslovnika, narodni poslanik Neđo Jovanović.

Izvolite.

NEĐO JOVANOVIĆ: Zahvaljujem se, predsedavajući.

Povredili ste član 27. Odnosi se na rukovođenje raspravom u toku sednice, jer ste dozvolili klasičnu zloupotrebu Poslovnika od narodnog poslanika koji je pre mene govorio.

Mislim da je takva vrsta tolerancije prema načinu kojim se zloupotrebljava Poslovník nedopustiva. Tu morate imati nultu toleranciju, zbog toga što je umesto povrede Poslovnika govoreno o sasvim drugim temama i sasvim drugim stvarima. Pomenuta je SPS, nekakvo prebijanje itd., itd. Kakve to veze ima sa povredom Poslovnika i kakve to veze ima uopšte sa onim o čemu smo mi danas raspravljali?

Molim vas da ubuduće sankcionišete svako istupanje i svaki pokušaj zloupotrebe kako je to učinio gospodin Milojičić, naročito zbog toga što se radi o obmanjivanju građana, i o vređanju građana, a samim tim i vređanju ovog doma, ovog parlamenta, vređanju onog ogromnog broja građana koji su svoje demokratsko pravo, a to je pravo glasa, iskoristili na pravi način. Oni su to iskoristili, a vređanje ovog doma i tih naših građana koje mi predstavljamo sastoji se upravo u tome što se toliko veliki broj, u hiljadama, desetinama hiljada ili na stotine hiljada, kao što je slučaj u Beogradu, koji su svoje pravo glasa iskoristili onako kako su ga iskoristili, traži kao alibi za onaj minorni rezultat od 2.2 ili 1,4%. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Kolega Jovanoviću, ja sam, rizikujući i da mi budu izbušene gume na automobilu, gospodinu Milojičiću izrekao dve opomene, ali jednostavno, ostaju samo još dve sankcije – oduzimanje reči i isključenje iz daljeg rada.

Povreda Poslovnika, kolega Vladimir Orlić.

(Vladimir Orlić: To je replika. Ovo je bilo po amandmanu.)

A, to je po amandmanu. Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Koristim pravo na repliku.

Gospodine predsedavajući, prvo deset sekundi, pre svega, poruke za vas. Kad narodni poslanik poput ovog malopre sam izrazi želju da mu se oduzme vreme za raspravu, mislim da treba da izađemo u susret toj želji. Dakle, razmislite ako ponovi tu želju. Verujem da hoće, deluje mi ovako vrlo raspoložen, a deluje mi i da zna šta radi.

Zašto mi sve ovo slušamo, dame i gospodo? Najmanje su dva razloga u pitanju. Jedan se tiče izbora pomenutih malopre, samo ovog puta izbora u nepostojećim političkim organizacijama, a i u onim interesnim, koje pričaju da su političke a ispostavi se da nisu ni registrovane. To je prvi razlog. Drugi je svakako u neposrednoj vezi sa svim ovim izborima koji su organizovani, neko ih je malopre nabrojao 14, u poslednje vreme u Republici Srbiji na različitim nivoima.

E, vidite, kada neko na 14 uzastopnih izbora prođe kao bos po trnju a danas bude ispod linije cenzusa, on i može samo da nastupa ovako kako nastupa onaj čovek maločas, on može da pokušava da iskoristi situaciju da u sopstvenom,

potpuno devastiranom preduzeću, koje danas ništa ne vredi, sebi izbori neko mesto u ovakvim potpuno vanrednim okolnostima. Zbog tih, pre svega unutarstranačkih ili unutargrupačkih, kako da nazovem one tamo, izbora, mi sada ovde prisustvujemo svojevrsnim kampanjama.

Želeo bih da pozdravim intenciju da neki ljudi poput ovih koji se sada samoreklamiraju dođu na čelo svojih organizacija. Želim to da pozdravim jer, ukoliko bi oni došli na sami vrh i sada oni postali rukovodioci, direktori, šefovi, predsednici čega bilo, to bi sigurno zacementiralo sudbinu tih i takvih organizacija, organizacija koje se, evo vidim, stiglo je danas jedno aktuelno istraživanje, nalaze duboko ispod linije cenzusa.

Kada bismo danas imali parlamentarne izbore, samo bi SNS i SPS, naši koalicioni partneri, mogli da uđu u Narodnu skupštinu. Svi ostali mogli bi da gledaju prenose iz Skupštine od kuće. Ne bi mogli – i time završavam, gospodine predsedavajući – da imaju nikakvu veću korist za građane, za koje toliko brinu, od toga da koristeći trajnu legitimaciju svrate ponekad u skupštinski restoran, koji im je najvažniji na svetu. Hvala lepo.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Jelena Žarić Kovačević, povreda Poslovnika.

JELENA ŽARIĆ KOVAČEVIĆ: Zahvaljujem.

Reklamiram član 106. Dakle, kolega je, otkako je došao u salu pre jedno 15-ak minuta, pošto zadnja tri dana ovde nije bio, govoreći o svom amandmanu govorio o socijalnoj pomoći SNS, Mionici, Kovinu, aerodromu u Nišu, izbornom procesu, javnim preduzećima itd. Da li je moguće da se sve ove oblasti tiču njegovog amandmana i da li je moguće da smo mi ovde dužni da slušamo o čemu god ovde poslanik želi da priča?

Zarad istine, kako je i sam kazao, i zarad javnosti, a naročito zarad građana Niša, ja moram da kažem da se protivim u tom smislu pominjanja aerodroma u Nišu od strane dotičnog kolege, upravo zbog toga što znamo šta nam je demokratska vlast ostavila u Nišu, a to su dugovi, dugovi koje grad Niš do dana današnjeg nije mogao da isplati. I sve ovo što se dešava u Nišu, svi ovi protesti koji se dešavaju u Nišu dešavaju se zbog ugovora koji je zaključen 2010. godine od strane Miloša Simonovića, tadašnjeg gradonačelnika Niša, koji je bio iz DS.

Zbog toga što vi, naravno, ne možete, ja ne očekujem da unapred znate ko će o čemu pričati, ja neću tražiti da se Skupština izjašnjava o ovoj povredi Poslovnika. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Đorđe Komlenski, po amandmanu.

ĐORĐE KOMLENSKI: Zahvaljujem.

Ja se ne slažem sa kolegom Orličem da je kolega koji je govorio pre toga prošao kao bos po trnju, zato što prosto ne mogu da verujem da je 2.300.000 dinara opljačkanih iz budžeta opštine Smederevska Palanka potrošenih u

sportskoj radnji „Nale sport“ za nabavku patika uspeo za sve ovo vreme da pocepa ili da pogubi. Jedino ako su mu noge prerasle broj, pa onda ima neki drugi problem.

Što se tiče njegovih čuvenih umotvorina vezanih za raspravu po ovom amandmanu, verovatno još jedna od najlepših umotvorina i uspeha je bilo spajanje Katastra i zemljišnih knjiga u Smederevskoj Palanci, kada je gradsko zemljište od 2,7 hektara, državno, prepisano, od toga 1,7 hektara na privatno lice i njegovog pajtosa, na kojem je sad napravljena kafana, drugih 0,7 hektara na drugo fizičko lice, a nešto malo je ostalo i toj čuvenoj ustanovi izmišljotini, ustanovi koja se vodila kao Sportski klub „Jasenica 1911“. Koliko su dobro radili tamo, očigledno da bi mogli da očiste sve te njegove patike koje je uspeo da zaprlja i iskoristi za ovo vreme, morala su da rade četiri ekonomista i pet čuvara i šest upravnika stadiona, koji danas svaki od njih potražuje i tuži za po 850.000 dinara neisplaćenih plata. Tako da, ako je bos, verovatno su ovi uzeli i te patike da bi namirili svoja potraživanja. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Radoslav Milojević.

RADOSLAV MILOJEVIĆ: Hvala.

Pa, pre svega, mislim da je u ovom visokom domu dozvoljeno mnogo toga, ali baš da se ne zna da je prelazak iz zemljišnih knjiga u Katastar nadležnost Republike i da je to Republika uradila, da to nije nadležnost lokalne samouprave, toliko neznanje baš fascinira. No, dobro.

Moram da pohvalim govornika koji je govorio pre prethodnog. Biće on predsednik Skupštine. Čujemo da je borba u SNS za to uveliko. Ja bih želeo da gospodin Orlić bude predsednik Skupštine, jer kad god mi pomislimo da SNS ne može gore od nekog rešenja, oni postave ministra Vulina za ministra odbrane. Kad god pomislimo da ne može gore od toga što je radila u ovih šest godina, onda dobijemo Batu Gašića na čelu ozbiljne institucije kakva je BIA. Sada nam, dragi građani kojima je SNS smanjila plate, smanjila penzije, poskupela akcize na struju, poskupela cenu električne energije, samo fali da Srbiju kao predsednik Skupštine, treće najvažnije funkcije u državi, predstavlja gospodin Orlić. Ali, imajući u vidu da imamo Batu Gašića i gospodina Vulina, nemam nikakav problem.

Ja se trudim da uvek u životu, tako vaspitavam i svoju decu, a i u politici, to znaju ljudi koji sa mnom rade ovaj težak posao u ovom trenutku, govorim istinu. Pozivam prethodnog govornika iz Socijalističke partije Srbije, ako nije pripadnik SPS-a 2014. godine pretučen u Mionici, kao i Milan Gavrilović, ako nije pretučen, ja ću da podnesem ostavku. Ako jeste, da se prethodnik iz SPS-a, koji je rekao da sam ja ovde izneo neistine, obaveže da on podnese ostavku na poslanički mandat, a svedok je bio i Đorđe Milićević, potpredsednik Skupštine, s kojim sam ja stajao u hodniku, jer su nam stranačke prostorije na istom mestu.

Nije to tema u ovako važnom zakonu, ali ne možete non-stop da obmanjete sve građane Srbije.

(Predsedavajući: Privodite kraju.)

Ne možete da obmanjete kako se u Srbiji sjajno živi, a 50.000 dece, što je vezano sa ovim amandmanom, nam je gladno, 50.000 dece nema za užinu... (Isključen mikrofon.)

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Milojeviću.

Samo vas molim, nemojte vi još da smenjujete funkcionere.

(Radoslav Milojević: Ne spominje niko narod.)

Vidim, već ste postavili novog predsednika Skupštine.

(Radoslav Milojević: Orlić se bori za to, ja ga podržavam.)

Prvo, pravo na repliku, narodni poslanik Vladimir Orlić.

VLADIMIR ORLIĆ: Čisto da se zahvalim na lepim željama.

Ako mene neko slučajno pita šta bih ja najviše voleo, ja bih najviše voleo da što duže imam priliku da najboljima od najboljih, političkim genijima, objašnjavam zašto su toliko uspešni koliko jesu. Dakle, ovo što upravo sada radimo.

Kada govorimo o strankama, da pohvalim vanrednu hrabrost „žutog preduzeća“ da formira radnu grupu koja treba da ispita kako su došli do toga da budu, u pravu je kolega Komlenski, ne ko bosu po trnju, nego mnogo gore od toga danas.

Kad neko formira radnu grupu koja u svoj zaključak stavi, citiram, da su oni sami, za vreme dok su žarili i palili Srbijom, nameštali konkurse, nameštali tendere, da su se ugrađivali za procenat, kad sami sebe nazovu žutim lopovima u svom stranačkom dokumentu, ja mislim da to zaslužuje samo da bude istaknuto kao izvanredan primer. To su njihove reči. To nije nešto što je rekao bilo ko sa ove strane, niti to sad smišljam ja. Ja samo ponavljam njihove reči u njihovom sopstvenom, stranačkom dokumentu. Dokumentu koji ne samo da nisu osporili, nego dojučerašnji direktor „žutog preduzeća“, ponosni vlasnik vračarskih pašnjaka, trenutno u ostavci, kaže onog momenta kada je sa suzama u očima podnosio ostavku – oni naši, misli na njihove, koji su taj dokument objavili i dali ga novinarima, oni su mi pucali u obe noge za vreme prethodne kampanje, oni su mi pogodili arteriju i oni su upucali našu stranku. Dakle, čovek potvrđuje autentičnost tih reči, autentičnost tih nalaza i on potvrđuje da su time sami sebi napravili štetu, što su se pokazali iskrenijim nego što su očigledno u stanju da podnesu.

Što se tiče podnošenja ostavke, mogu oni svi komplet da podnesu ostavke, a mogu i da postanu predsednici tog njihovog interesnog udruženja. Nema apsolutno nikakve razlike između jednog i drugog. Kako god da se nazivaju, bili nešto formalno ili ne, svejedno će biti u poziciji – evo vam jedno veliko ništa, prezaduženo, koje Dragan Đilas odlično kamati, koje ni cenzus ne može da vidi i čuvajte ga dobro.

Mislim da to dovoljno govori o njihovoj sudbini i ozbiljnosti ponuda koje ovde iznose. Hvala lepo.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Pravo na repliku, narodni poslanik Neđo Jovanović.

Izvolite.

NEĐO JOVANOVIĆ: Zahvaljujem se, predsedavajući.

Zbog građana Srbije, zanimljiva je fascinacija Socijalističkom partijom Srbije od pojedinih stranaka – kažem pojedinih stranaka – iz opozicije; ovaj put i danas naročito od gospodina Milojevića.

S obzirom na to da sve vreme obmanjuje građane, moram da ponovim još jednom. Ni jednog jedinog trenutka, a što se može videti i po transkriptima diskusija koje su vođene danas, nisam pomenuo bilo kakvo batinanje i bilo kakvo prebijanje. Govorio sam o sasvim nečem drugom. Ko me nije slušao, njegov je problem. Zaista njegov problem. Ali ono što je daleko veći problem onih koji to imputiraju Socijalističkoj partiji Srbije i fasciniraju se Socijalističkom partijom Srbije, jeste njihova sudbina. Neka se gospodin Milojević ne brine za Socijalističku partiju Srbije, treba da se zabrine za sudbinu Demokratske stranke, treba da se zabrine šta će biti sa budućnošću Demokratske stranke.

Ja zaista nemam nameru da to komentarišem. To je njihov problem i nadam se da će taj problem konačno videti, pošto ga još uvek očigledno ne vide na pravi način, a mi smo, hvala, dobro, što se tiče Socijalističke partije Srbije i naše koalicije. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Pravo na repliku, narodni poslanik Đorđe Komlenski.

Izvolite.

ĐORĐE KOMLENSKI: Zahvaljujem, predsedavajući.

Zaista, kada neko protiv koga se vodi krivični postupak pred javnim tužilaštvom u Smederevu, pod brojem 780/2017, zbog zloupotreba prilikom kupovine i prodaje zemljišta i objekata bivšeg Doma JNA u Smederevskoj Palanci sebi daje za pravo da govori o Aleksandru Vulinu, to je zaista jedan čin koji potpuno gubi svaki smisao. Glupo je odgovarati na ovakve komentare koji dolaze iz te populacije, ali koliko Aleksandar Vulin dobro radi svoj posao rekao je i gospodin Sergej Šojgu, i o stepenu saradnje između Srbije i Rusije. To govori više nego dovoljno o svemu tome.

Koliko istine govori gospodin koji ovde danas, ne znamo šta ga je probudilo pa je došao ovako kasno, govori i poruka gospodina Danila Bobića iz Vrbasa, koji me je zamolio da ovde pred građanima Srbije kažem da je tražio i insistirao od gospodina Milojevića da više njegovo ime ne uzima u usta i da ga ne bruka.

Moram da se složim sa gospodinom Pajićem, nažalost, koji je jednom prilikom izjavio da je iza njega ostao u partiji u kojoj se nalazi gospodin Milojević brod ludaka. S obzirom na sve to i da taj brod nema kapetana, čujem da je najbolji kandidat za kapetana koji će taj brod definitivno da rasturi o sve hridi upravo gospodin koji je govorio malopre. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Pravo na repliku, zbog spominjanja imena.

Izvolite, kolega Milojičiću.

RADOSLAV MILOJIČIĆ: Gospodine Arsiću, vama kada poslanik izgovori „brod ludaka“ ne deluje ništa čudno i ne deluje da bi trebalo da opomenete prethodnog govornika, koji je upravo govorio o svojoj minornoj partiji u kojoj se nalazi? Oni tako sebe oslovljavaju.

I, s obzirom na to da su slali topove na studente 90-ih godina taj njihov predsednik i oni, mislim da bi mnogo bolje bilo za građane Srbije da se prethodni govornik, koji je u stranci Aleksandra Vulina, obazre na to što nam se, nažalost, prošle nedelje još jedan pripadnik Vojske Srbije ubio – u Nišu, zbog nemaštine. Mislim da je to tragična situacija u kojoj se nalaze pripadnici Ministarstva odbrane.

Mislim da je još tragičnija situacija ta da je tokom 2017. godine 72% pripadnika Vojske Srbije koji su napustili Vojsku to uradilo na lični zahtev. Vojska je nekada bila institucija sa najvećim poverenjem građana, naravno, dok na njeno čelo nije došao Aleksandar Vulin. Sada je Vojska institucija iz koje se beži. Vi biste uspeli kliker da pokvarite, što bi rekao naš narod. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Kolega Milojičiću, nemojte tako. Vi ste bili tad jako mali, po vašim rečima, imali ste pet-šest godina, ali ste bili dovoljno odrasli 2008. godine, kada je vaš režim ubio Ranka Panića.

(Radoslav Milojičić: Naš režim? O čemu vi pričate?)

Da.

Reč ima narodni poslanik Đorđe Komlenski, pravo na repliku.

ĐORĐE KOMLENSKI: U stvari, tek sada shvatam zašto je bivši kapetan ovog broda, koji je pobjegao glavom bez obzira posle zadnjih beogradskih izbora, uništavao kompletne jedinice, tenkovske i sve ostale. To su, izgleda, neke traume iz detinjstva koje su ostale, a ja sam sve vreme bio ubeđen da su oni to činili da bi kupili vračarske pašnjake i zidali zgrade na vračarskim pašnjacima i zato što su škole o tome kako vojsku treba uništiti izučavali na Zapadu i nikakve lepe reči i lepog odnosa sa tradicionalnim srpskim prijateljima, Rusijom, nisu imali. Ne možemo očekivati od onih koji bi verovatno i nakovanj pokvarili da se brinu da li će izgubiti ijednu dlaku s glave gde odu. Oni ne treba da se boje. Ja, nažalost, imam više dlaka na glavi nego neki koji o tome pričaju.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 21. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Zoran Živković, Marinika Tepić, Jovan Jovanović, Sonja Pavlović i Aleksandra Čabraja.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 21. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Nenad Čanak, Olena Papuga i Nada Lazić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 21. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Vjerica Radeta i Aleksandra Belačić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 21. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe DS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 22. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe DS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 22. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Zoran Živković, Marinika Tepić, Jovan Jovanović, Sonja Pavlović i Aleksandra Čabraja.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 22. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Vjerica Radeta i Dubravko Bojić.

Samo da proverim...

Po Poslovniku, koleginica Radeta.

Izvolite.

VJERICA RADETA: Gospodine Arsiću, ja vas molim, radi javnosti, da kada prozivate narodne poslanike ne kažete da se niko ne javlja za reč.

Vi znate da je vreme za raspravu o amandmanima ograničeno, da smo mi srpski radikali maksimalno koristili vreme koje nam stoji na raspolaganju, da bismo naravno to radili i dalje, ali pošto mi nemamo Poslovnik, već se koristi privremeni poslovnik – to je, znate, onaj iz vremena DOS-a, koji ste vi jako kritikovali kada se na vas primenjivao – ja vas molim, nađite neku formulaciju drugu. To je prosto dezinformacija javnosti da vi kažete – narodni poslanik Vjerica Radeta podnela amandman, da li se neko javlja?, ne, hvala. To, jednostavno, nije tačno.

Ja bih vrlo rado govorila o amandmanu, kao i svi mi srpski radikali, ali, nažalost, Poslovnik ne dozvoljava, odnosno nemamo više vremena na raspolaganju i ja vam preporučujem, jeste da vam to uzima malo više vremena, ali tu ste gde ste, morate da radite taj posao, pa vas molim lepo da kažete da narodni poslanik Vjerica Radeta, Nataša Jovanović, Sreto Perić, ko god je podneo amandman na taj i taj član, s obzirom na to da više nemaju vremena na raspolaganju, prelazimo na sledeći amandman. Evo, lepo sam vas podučila kako da kažete. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Od vas sam naučio dosta dobrih stvari, ali moram da vam kažem da sada niste u pravu, zato što postoje narodni poslanici koji imaju pravo da diskutuju o vašem amandmanu. Moram da pitam svaki put da li neko od njih želi da diskutuje o vašem amandmanu. Tako da nisam ni u jednoj formulaciji pogrešio. Izvinjavam se, ali tako je.

(Vjerica Radeta: Ko ima vremena?)

Ima i poslanička grupa Socijalističke partije Srbije, Dveri, ima Socijaldemokratska partija, Pokret socijalista ima vremena.

(Vjerica Radeta: Po Poslovniku.)

Po Poslovniku opet? Izvolite.

VJERICA RADETA: Po Poslovniku, opet, član 27, ali stav 2. Sad malo još da vas podučim.

Vi znate po Poslovniku da prioritet za reč po amandmanu ima podnosilac amandmana, pa sad morate onda malo više da govorite, da kažete, recimo, opet – amandman na član taj i taj podnela je narodni poslanik Vjerica Radeta; s obzirom na to da podnosilac amandmana po Poslovniku više nema vremena da govori, da li se neko drugi javlja po amandmanu? Trebalo bi da radite tako. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Žao mi je, koleginice Radeta, ali pravila su pravila; nisam ih ja izmislio, radi se već godinama tako.

Evo, ja ću da pročitam lepo kako piše ovde nama u pripremi sednice, na član 22. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Vjerica Radeta i Dubravko Bojić, i dalje piše – da li neko želi reč? i ima opis amandmana.

(Vjerica Radeta: Kakve veze ima šta piše tu? Postoji Poslovnik.)

Znate šta, nigde ne piše da moram prvo da pitam da li predlagač želi da govori. Ne. Moram prvo da mu dam reč ako hoće da diskutuje.

Po Poslovniku, Nataša Jovanović.

NATAŠA Sp. JOVANOVIĆ: Gospodine Arsiću, vi ste čovek koji vrlo dobro zna da tok sednice ne zavisi od toga, to ste demonstrirali više puta, šta je tu napisano. Jer vi niste samo običan spiker, vi ste političar i potpredsednik Skupštine, i sa širokim shvatanjem dešavanja u Skupštini morate da vodite sednicu u nastavku tako da se javnost ne dovodi u zabludu.

Hipotetički, možda gospodin Orlić kada bude... Kažu neki da ćete vi, gospodine Orliću, da budete novi predsednik Skupštine. Možda vam uopšte ne bude bio potreban ovaj, što bi rekao Bečić, sinopsis. Možda ćete vi iz glave da znate koji su sve amandmani na dnevnom redu i da krenete lepo da čitate, ili iz e-parlamenta, ne piše vam ništa da/ne nego vi slobodnom svojom interpretacijom, kao što se to dešava u Parlamentarnoj skupštini Saveta Evrope, u nekim drugim parlamentima gde ima lista govornika pa predsedavajući na svoj način interpretira kako hoće, proziva nekoga itd.

Vama piše to da/ne, znam jer sam bila u dva navrata potpredsednik Skupštine pa smo dobijali svi te sinopsise. Ako to piše, to službe urade, ali vi sada, da biste, kao što je rekla koleginica Radeta, bili korektni prema SRS, prema svakome od nas pojedinačno, prema javnosti, ona vam je to lepo objasnila, treba samo da kažete da podnosilac nema više vremena, da li neko drugi želi reč. Mi smo samo to hteli da interвениšemo da ne bi neko pomislio... Jer nemoguće je da bilo ko u Srbiji pomisli, kad se čita ime Vjerica Radeta, Sreto Perić, Nemanja Šarović, Miljan Damjanović, Aleksandar Šešelj, Nataša Jovanović, da mi ne želimo reč. To bi bio presedan stvarno i čudio bi se narod da je to moguće.

PRESEDAVAJUĆI: Koleginice Jovanović, kolega Marinković, dok je predsedavao, obavestio je srpsku javnost da su nastupile okolnosti iz člana 158. stav 5. Poslovnika o radu Narodne skupštine.

Ja ću da ga citiram pa ću s vremena na vreme da podsetim da svaki podnosilac amandmana ima pravo da obrazloži svoj amandman u trajanju do dva minuta, s tim da ukupno trajanje pretresa u pojedinostima po ovom osnovu ne može biti duže od 10 časova, odnosno šeststo minuta.

Kažem da je nastupila ta okolnost još pre nekih 150 amandmana i ne očekujte da svaki put spominjem tako nešto.

(Nataša Sp. Jovanović: Šta da je neko sada došao sa posla i uključio da gleda Skupštinu?)

Rekao sam da ću s vremena na vreme to da kažem. Citiraću ceo član.

Izvolite, koleginice Radeta.

VJERICA RADETA: Na osnovu člana 32. kao kolega potpredsedniku zaista sam u obavezi da pomognem. Poslovnik me obavezuje.

Molim vas, to što ste sad rekli apsolutno nema smisla. Da li vi mislite, kao što je neko od vaših poslanika danas rekao – podsećam gledaoce ili podsećam publiku, da smo mi u pozorištu, da je neko kupio kartu i sedi ispred televizora i gleda dok se ne završi sednica? Ovo je sednica otvorena za javnost. Razni ljudi, građani Srbije dolaze sa posla, odlaze na posao, idu tamo, idu onamo, nalaze vremena, volje i želje da gledaju Skupštinu u nekom periodu, u nekom periodu to ne mogu i to što je rekao kolega Marinković, vi ili bilo ko pre dva sata je video ili čuo jedan broj ljudi. Posle toga ljudi slušaju kako vi prozivate – Vjerica Radeta ne javlja se po amandmanu.

To je apsolutno nedopustivo za bilo kog od nas iz SRS. Ako vi prozivate nekoga i on stvarno nije tu, mi znamo zašto nije tu, iz opravdanih razloga, nije ni važno, ali ako sedimo ovde da vi ne kažete... Vi ste, na kraju krajeva, to u obavezi da kažete – amandman na član 6. podnela je narodni poslanik Vjerica Radeta; s obzirom da podnosilac amandmana nema po Poslovniku više vremena da obrazlaže amandman, pitam ostale poslanike, koji imaju to vreme, da li se neko javlja za reč. To je vrlo jednostavno. Uzima vam vreme, ali znate, kada ste i vi pisali onolike amandmane, trebalo je da znate da ćete biti u obavezi da malo duže čitate, da malo više tu sedite, da se malo duže glasa itd. Sami ste to izabrali, tako da morate to da trpите.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, koleginice Radeta.

Smatram da nema nikakvog kršenja Poslovnika, pogotovo u delu da se na sednici gde se ne raspravlja čak, ne vodi se nikakva....

(Vjerica Radeta: Želim da se Skupština izjasni o svim ovim povredama koje sam navela dosad.)

Izjasniće se Skupština o svim vašim povredama.

Na član 23. amandman, sa ispravkom, su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Nenad Konstantinović, Goran Bogdanović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 23. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 23. amandman su zajedno podneli Zoran Živković, Marinika Tepić, Jovan Jovanović, Sonja Pavlović i Aleksandra Čabraja.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 23. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Vjerica Radeta i Aleksandar Šešelj.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 23. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Ivan Bauer, Predrag Jelenković, Jasmina Karanac.

Da li neko želi reč?

Koleginica Karanac ima reč.

Izvolite.

JASMINA KARANAC: Hvala, predsedavajući.

Poštovani ministre Ružiću, poštovani saradnici ministara lokalne samouprave i prosvete, kolege narodni poslanici, poštovani građani Republike Srbije, naš amandman odnosi se na član 23, tačnije, tačku 8) Predloga zakona o Nacionalnom okviru kvalifikacija.

Da bih bila jasnija, ja ću vam pročitati nekoliko tačaka ovog člana i doći ćemo na spornu tačku 8).

U izvornom obliku ovaj član glasi: „Ministarstvo nadležno za poslove obrazovanja: 1) prati primenu ovog zakona; 2) donosi metodologiju za razvoj standarda kvalifikacija, na predlog Agencije; 3) povezuje NOKS sa EOK; 4) usvaja standard kvalifikacije; 5) donosi standarde za samovrednovanje i spoljašnju proveru kvaliteta JPOA; 6) promovise NOKS i različite mogućnosti za učenje i dostizanje standarda kvalifikacija; 7) obavlja poslove Nacionalne koordinacione tačke“ i, kada smo došli do tačke 8), kaže: „i druge poslove u skladu sa ovim zakonom“, što bi moglo da se prevede – Ministarstvo nadležno za poslove obrazovanja i druge poslove u skladu sa ovim zakonom.

Mi smo predložili da se ispred rečenice u tački 8) doda: „obavlja“ i druge poslove u skladu sa ovim zakonom.

Naš amandman ne menja suštinu ovog člana, ali ga preciznije formuliše, te vam stoga sugerišem da još jednom razmislite i prihvatite ovaj amandman. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Da li još neko želi reč? (Ne.)

Na član 23. amandman je podnela narodni poslanik Branka Stamenković.

Vlada i Odbor za obrazovanje, nauku, tehnološki razvoj i informatičko društvo prihvatili su amandman. Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo

smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije. Konstatujem da je amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 24. amandman su zajedno podneli Zoran Živković, Marinika Tepić, Jovan Jovanović, Sonja Pavlović i Aleksandra Čabraja.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 24. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Vjerica Radeta i Miljan Damjanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 24. amandman, sa ispravkom, zajedno su podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Nenad Konstantinović, Goran Bogdanović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 25. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 25. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Vjerica Radeta i Božidar Delić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 25. amandman su zajedno podneli Zoran Živković, Marinika Tepić, Jovan Jovanović, Sonja Pavlović i Aleksandra Čabraja.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 26. amandman, sa ispravkom, zajedno su podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Nenad Konstantinović, Goran Bogdanović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 26. amandman su zajedno podneli Zoran Živković, Marinika Tepić, Jovan Jovanović, Sonja Pavlović i Aleksandra Čabraja.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 26. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 26. amandman, sa ispravkom, zajedno su podneli narodni poslanici Vjerica Radeta i Tomislav Ljubenić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 26. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Nataša Jovanović i Ljiljana Mihajlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 26. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Ružica Nikolić i Vesna Nikolić Vukajlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 26. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Sreto Perić i Marina Ristić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 27. amandman, sa ispravkom, zajedno su podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Nenad Konstantinović, Goran Bogdanović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 27. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Vjerica Radeta i Nikola Savić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 27. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 27. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Nenad Čanak, Olena Papuga i Nada Lazić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 27. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Zoran Živković, Marinika Tepić, Jovan Jovanović, Sonja Pavlović i Aleksandra Čabraja.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 28. amandman, sa ispravkom, zajedno su podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Nenad Konstantinović, Goran Bogdanović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 28. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 28. amandman su zajedno podneli Zoran Živković, Marinika Tepić, Jovan Jovanović, Sonja Pavlović i Aleksandra Čabraja.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 28. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Vjerica Radeta i Filip Stojanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 29. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 29. amandman, sa ispravkom, zajedno su podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Nenad Konstantinović, Goran Bogdanović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 29. amandman su zajedno podneli Zoran Živković, Marinika Tepić, Jovan Jovanović, Sonja Pavlović i Aleksandra Čabraja.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 29. amandman je podnela narodni poslanik Branka Stamenković.

Vlada i Odbor za obrazovanje, nauku, tehnološki razvoj i informatičko društvo prihvatili su amandman. Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije. Konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 29. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Vjerica Radeta i Nemanja Šarović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 30. amandman, sa ispravkom, zajedno su podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Nenad Konstantinović, Goran Bogdanović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 30. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Vjerica Radeta i Milorad Mirčić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 30. amandman su zajedno podneli Zoran Živković, Marinika Tepić, Jovan Jovanović, Sonja Pavlović i Aleksandra Čabraja.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 30. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 31. amandman, sa ispravkom, zajedno su podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Nenad Konstantinović, Goran Bogdanović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 31. amandman su zajedno podneli Zoran Živković, Marinika Tepić, Jovan Jovanović, Sonja Pavlović i Aleksandra Čabraja.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 31. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Vjerica Radeta i Aleksandra Belačić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 32. amandman, sa ispravkom, zajedno su podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Nenad Konstantinović, Goran Bogdanović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 32. amandman su zajedno podneli Zoran Živković, Marinika Tepić, Jovan Jovanović, Sonja Pavlović i Aleksandra Čabraja.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 32. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Vjerica Radeta i Aleksandar Šešelj.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 33. amandman je podnela narodni poslanik Branka Stamenković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 33. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Vjerica Radeta i Dubravko Bojić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 33. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Zoran Živković, Marinika Tepić, Jovan Jovanović, Sonja Pavlović i Aleksandra Čabraja.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 34. amandman je podnela narodni poslanik Branka Stamenković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 34. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Vjerica Radeta i Miljan Damjanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 34. amandman, sa ispravkom, zajedno su podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Nenad Konstantinović, Goran Bogdanović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 34. amandman su zajedno podneli Zoran Živković, Marinika Tepić, Jovan Jovanović, Sonja Pavlović i Aleksandra Čabraja.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 35. amandman, sa ispravkom, zajedno su podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Nenad Konstantinović, Goran Bogdanović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 35. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Zoran Živković, Marinika Tepić, Jovan Jovanović, Sonja Pavlović i Aleksandra Čabraja.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 35. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Vjerica Radeta i Božidar Delić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 35. amandman je podnela narodni poslanik Branka Stamenković.

Vlada i Odbor za obrazovanje, nauku, tehnološki razvoj i informatičko društvo prihvatili su amandman. Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije. Konstatujem da je amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 36. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Zoran Živković, Marinika Tepić, Jovan Jovanović, Sonja Pavlović i Aleksandra Čabraja.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 36. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Vjerica Radeta i Nataša Jovanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 37. amandman, sa ispravkom, zajedno su podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Nenad Konstantinović, Goran Bogdanović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 37. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Zoran Živković, Marinika Tepić, Jovan Jovanović, Sonja Pavlović i Aleksandra Čabraja.

Vlada i Odbor za obrazovanje, nauku, tehnološki razvoj i informatičko društvo prihvatili su amandman. Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije. Konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 37. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Vjerica Radeta i Petar Jojić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 38. amandman, sa ispravkom, zajedno su podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Nenad Konstantinović, Goran Bogdanović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 38. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Vjerica Radeta i Tomislav Ljubenić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 38. amandman su zajedno podneli Zoran Živković, Marinika Tepić, Jovan Jovanović, Sonja Pavlović i Aleksandra Čabraja.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 38. amandman je podnela narodni poslanik Branka Stamenković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 39. amandman je podnela narodni poslanik Branka Stamenković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 39. amandman su zajedno podneli Zoran Živković, Marinika Tepić, Jovan Jovanović, Sonja Pavlović i Aleksandra Čabraja.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 39. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 39. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Vjerica Radeta i Momčilo Mandić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 40. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 40. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Aleksandar Marković, Jelena Žarić Kovačević, Studenka Kovačević i Aleksandra Majkić.

Vlada i Odbor za obrazovanje, nauku, tehnološki razvoj i informatičko društvo prihvatili su amandman, a Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije, pa konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 40. amandman je podnela narodni poslanik Branka Stamenković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 40. amandman su zajedno podneli Zoran Živković, Marinika Tepić, Jovan Jovanović, Sonja Pavlović i Aleksandra Čabraja.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 40. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Vjerica Radeta i Milorad Mirčić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 41. amandman su zajedno podneli Zoran Živković, Marinika Tepić, Jovan Jovanović, Sonja Pavlović i Aleksandra Čabraja.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 41. amandman su zajedno podnele narodni poslanici Vjerica Radeta i Ljiljana Mihajlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 41. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Aleksandar Marković, Jelena Žarić Kovačević, Studenka Kovačević i Aleksandra Majkić.

Vlada i Odbor za obrazovanje, nauku, tehnološki razvoj i informatičko društvo prihvatili su amandman, a Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije, pa konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 42. amandman, sa ispravkom, zajedno su podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Nenad Konstantinović, Goran Bogdanović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 42. amandman su zajedno podnele narodni poslanici Vjerica Radeta i Nataša Jovanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 42. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe DS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 42. amandman su zajedno podneli Zoran Živković, Marinika Tepić, Jovan Jovanović, Sonja Pavlović i Aleksandra Čabraja.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 43. amandman su zajedno podnele narodni poslanici Vjerica Radeta i Vesna Nikolić Vukajlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 43. amandman, sa ispravkom, zajedno su podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Nenad Konstantinović, Goran Bogdanović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 43. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno narodni poslanici Zoran Živković, Marinika Tepić, Jovan Jovanović, Sonja Pavlović i Aleksandra Čabraja i zajedno narodni poslanici poslaničke grupe DS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 44. amandman su zajedno podneli Zoran Živković, Marinika Tepić, Jovan Jovanović, Sonja Pavlović i Aleksandra Čabraja.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 45. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno narodni poslanici Zoran Živković, Marinika Tepić, Jovan Jovanović, Sonja Pavlović i Aleksandra Čabraja i zajedno narodni poslanici poslaničke grupe DS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 45. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Vjerica Radeta i Sreto Perić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 45. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Nenad Čanak, Olena Papuga i Nada Lazić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 46. amandman su zajedno podneli Zoran Živković, Marinika Tepić, Jovan Jovanović, Sonja Pavlović i Aleksandra Čabraja.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 46. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe DS.

Da li neko želi reč ? (Ne.)

Na član 46. amandman, sa ispravkom, zajedno su podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Nenad Konstantinović, Goran Bogdanović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč ? (Ne.)

Na član 46. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Vjerica Radeta i Nikola Savić.

Da li neko želi reč ? (Ne.)

Na član 47. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno narodni poslanici Vjerica Radeta i Filip Stojanović i zajedno narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Nenad Konstantinović, Goran Bogdanović i Zdravko Stanković, sa ispravkom.

Da li neko želi reč ? (Ne.)

Na član 47. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno narodni poslanici Zoran Živković, Marinika Tepić, Jovan Jovanović, Sonja Pavlović i Aleksandra Čabraja i zajedno narodni poslanici poslaničke grupe DS.

Da li neko želi reč ? (Ne.)

Na član 47. amandman je podnela narodni poslanik Branka Stamenković.

Vlada i Odbor za obrazovanje, nauku, tehnološki razvoj i informatičko društvo prihvatili su amandman, a Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije, pa konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 48. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Zoran Živković, Marinika Tepić, Jovan Jovanović, Sonja Pavlović i Aleksandra Čabraja.

Da li neko želi reč ? (Ne.)

Na član 48. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe DS.

Da li neko želi reč ? (Ne.)

Na član 48. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Vjerica Radeta i Nemanja Šarović.

Da li neko želi reč ? (Ne.)

Na član 49. amandman je podnela narodni poslanik Branka Stamenković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 49. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe DS.

Da li neko želi reč ? (Ne.)

Na član 49. amandman su zajedno podneli Zoran Živković, Marinika Tepić, Jovan Jovanović, Sonja Pavlović i Aleksandra Čabraja.

Da li neko želi reč ? (Ne.)

Na član 50. amandman, sa ispravkom, zajedno su podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Nenad Konstantinović, Goran Bogdanović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč ? (Ne.)

Na član 50. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Vjerica Radeta i Milorad Mirčić.

Da li neko želi reč ? (Ne.)

Na član 50. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Nataša Jovanović i Miljan Damjanović.

Da li neko želi reč ? (Ne.)

Na član 50. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno narodni poslanici Zoran Živković, Marinika Tepić, Jovan Jovanović, Sonja Pavlović i Aleksandra Čabraja i zajedno narodni poslanici poslaničke grupe DS.

Da li neko želi reč ? (Ne.)

Na član 51. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Vjerica Radeta i Aleksandra Belačić.

Da li neko želi reč ? (Ne.)

Na član 51. amandman, sa ispravkom, zajedno su podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Nenad Konstantinović, Goran Bogdanović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč ? (Ne.)

Na član 51. amandman su zajedno podneli Zoran Živković, Marinika Tepić, Jovan Jovanović, Sonja Pavlović i Aleksandra Čabraja.

Da li neko želi reč ? (Ne.)

Na član 52. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničkog Kluba samostalnih poslanika.

Da li neko želi reč ? (Ne.)

Na član 52. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Vjerica Radeta i Dubravko Bojić.

Da li neko želi reč ? (Ne.)

Na član 52 amandmane, u istovetnom tekstu, zajedno su podneli narodni poslanici Ružica Nikolić i Aleksandar Šešelj i zajedno narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Nenad Konstantinović, Goran Bogdanović i Zdravko Stanković, sa ispravkom.

Da li neko želi reč ? (Ne.)

Na član 52. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Nataša Jovanović i Sreto Perić.

Da li neko želi reč ? (Ne.)

Na član 53. amandman, sa ispravkom, zajedno su podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Nenad Konstantinović, Goran Bogdanović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč ? (Ne.)

Pošto smo završili pretres o amandmanima, zaključujem pretres Predloga zakona u pojedinostima.

Pošto smo obavili pretres Predloga zakona u načelu i u pojedinostima, Narodna skupština će u danu za glasanje odlučivati o Predlogu zakona u načelu, pojedinostima i u celini.

Prelazimo na 2. tačku dnevnog reda – PREDLOG ZAKONA O UDŽBENICIMA (u pojedinostima).

Primili ste amandmane koje su na Predlog zakona podneli narodni poslanici.

Primili ste izveštaje Odbora za obrazovanje, nauku, tehnološki razvoj i informatičko društvo, Odbora za ustavna pitanja i zakonodavstvo, kao i mišljenje Vlade o podnetim amandmanima.

Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo, na osnovu člana 163. stav 2. Poslovnika Narodne skupštine, odbacio je kao nepotpune amandmane narodnih poslanika: Marinike Tepić, Sonje Pavlović, Aleksandre Čabraja, Jovana Jovanovića i Zorana Živkovića na članove 22, 24. i 26. Odbačeni amandmani ne mogu biti predmet rasprave i o njima se ne glasa.

Pošto je Narodna skupština obavila načelni pretres, saglasno članu 157. stav 3. Poslovnika Narodne skupštine, otvaram pretres Predloga zakona u pojedinostima.

Na član 1. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Kluba samostalnih poslanika.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe DS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Vjerica Radeta.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Aleksandra Belačić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Nikola Savić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Ružica Nikolić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Dubravko Bojić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Nataša Jovanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Sreto Perić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo poslanik Miljan Damjanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Petar Jojić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo poslanik Tomislav Ljubenović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo poslanik Aleksandar Šešelj.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Kluba samostalnih poslanika.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe DS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Vjerica Radeta.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Ružica Nikolić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Sreto Perić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Nikola Savić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Dubravko Bojić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Nataša Jovanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Petar Jojić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Branka Stamenković.

Vlada i Odbor za obrazovanje, nauku, tehnološki razvoj i informatičko društvo prihvatili su amandman, a Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije, pa konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Kluba samostalnih poslanika.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe DS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Ružica Nikolić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Nikola Savić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Vjerica Radeta.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Dubravko Bojić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov iznad člana i član 4. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marinika Tepić, Sonja Pavlović, Aleksandra Čabraja, Jovan Jovanović i Zoran Živković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Nenad Konstantinović, Goran Bogdanović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Vjerica Radeta i Nikola Savić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe Klub samostalnih poslanika.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe Dveri.

Da li neko želi reč? (Da.)

Kolega Vesoviću, izvolite.

DRAGAN VESOVIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući.

Evo, mi smo ono vreme što imamo kao ovlašćeni i vreme poslaničke grupe čuvali da progovorimo nešto o ovim amandmanima i o Zakonu o udžbenicima.

Odmah na početku ću da izrazim žaljenje što nema ministra prosvete, gospodina Šarčevića, jer je on određen ispred Vlade za predstavnika u Narodnoj skupštini i ja sam voleo da sa njim porazgovaram o ovim amandmanima. Mi koji volimo gusle kažemo: „Voleo sam danas biti baš sa njime baš u reči, ali se plašim ode nije, valjda ima poso preči“, tako da on nije ovde.

Član koji predlažemo da se promeni jeste 5. član, i da se u tom 5. članu tačka 4) obriše. Naime, radi se o udžbenicima na jeziku i pismu nacionalnih manjina.

Mi u Srpskom pokretu Dveri nemamo problem sa članovima 1, 2 i 3, gde u članu 1 kaže da to može da bude udžbenik na jeziku i pismu nacionalne manjine koji je izdat na teritoriji Republike Srbije, u čl. 2 da je to udžbenik na jeziku i pismu nacionalne manjine koji je prevod udžbenika odobrenog na srpskom jeziku, u članu 3 da je to dodatak uz udžbenik koji se koristi za realizaciju predviđenog dela programa nastave i učenja na predmetu od značaja za nacionalnu manjinu, ali svakako imamo veliki problem sa članom 4, koji kaže da je to udžbenik na jeziku i pismu nacionalne manjine izdat u stranoj državi, koji je izabran u skladu sa ovim zakonom.

Ovo što je izabran u skladu sa ovim zakonom malo blaži ovu prvu priču da je to udžbenik koji je izdat u stranoj državi. Ja gospodu iz Ministarstva za prosvetu koja su ovde prisutna pitam da li su imali priliku da gledaju kako izgledaju udžbenici izdati u okolnim državama koje su nastale raspadom one prve, pa potom ove druge države.

Družeći se sa mojim prijateljima Srbima iz Crne Gore imao sam prilike da gledam kako izgledaju udžbenici za njihovu decu, za istoriju ili geografiju. Mi smo u Srbiji dobili, između ostalog, i crnogorsku manjinu, dali smo i njima pravo na jezik, a da li znate šta piše u tom udžbeniku? Da li znate da, na primer, u tom udžbeniku piše da je Srbija okupirala Crnu Goru 1918. godine? I kako je moguće da mi kao država koja vodi računa o svom nacionalnom interesu dozvolimo da tako nešto možda uđe u nastavni program za nacionalne manjine u državi Srbiji?

Neću da pričam o udžbenicima koji su izdati u susednim državama ili se koriste na teritoriji samoproglašene, tzv. države Kosovo a koji će moći da koriste pripadnici nacionalnih manjina u tzv. preševskoj dolini.

Apsolutno je neodrživo da ovaj četvrti stav ovog petog člana ostane u Predlogu zakona, jer može da otvori mnoga pitanja koja mogu imati najrazličitije konsekvence u vremenu koje dolazi.

Zato mi je zaista krivo, i zato sam citirao gusle, što nema gospodina Šarčevića, jer on je jedan od ministara koji je uvek spreman da uđe u polemiku i u „raspravu“ sa narodnim poslanicima, ali, na moju veliku žalost, a čini mi se, nije sporno što je to moja žalost, nego na štetu građana, ovo će ostati u zakonu, a ovaj amandman je odbijen.

Gospodin Ružić, uz dužno poštovanje, nije čovek koji se ovom problematikom bavi i to nije pitanje njegovog ministarstva, te zato smatram da ne može da bude kompetentan da mi pruži odgovor. Nažalost, ostaće ovako kako jeste, a to nije dobro. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Da li još neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 6. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marinika Tepić, Sonja Pavlović, Aleksandra Čabraja, Jovan Jovanović i Zoran Živković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 6. amandman su zajedno podneli Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Nenad Konstantinović, Goran Bogdanović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 6. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Vjerica Radeta i Dubravko Bojić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 6. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe DS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 7. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe Klub samostalnih poslanika.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 7. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Gordana Čomić, Goran Ćirić, Nataša Vučković, Balša Božović, Radoslav Milojičić, Maja Videnović, Dejan Nikolić, Vesna Marjanović, Goran Ješić, Veroljub Stevanović i Tomislav Žigmanov.

Vlada i Odbor za obrazovanje, nauku, tehnološki razvoj i informatičko društvo prihvatili su amandman. Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije. Konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov iznad člana i član 8. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marinika Tepić, Sonja Pavlović, Aleksandra Čabraja, Jovan Jovanović i Zoran Živković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 8. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe DS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 8. amandman je podnela narodni poslanik Branka Stamenković.

Vlada i Odbor za obrazovanje, nauku, tehnološki razvoj i informatičko društvo prihvatili su amandman. Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije. Konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 9. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe Klub samostalnih poslanika.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 9. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe DS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 10. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe Klub samostalnih poslanika.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naziv iznad člana i član 10. amandman je podnela narodni poslanik Branka Stamenković.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Branka Stamenković.

Izvolite.

BRANKA STAMENKOVIĆ: Hvala.

Član 10. Zakona o udžbenicima propisuje da Vlada može, a iz toga sledi da ne mora, svake godine da donese odluku o tome da u budžetu Republike Srbije odvoji ili ne odvoji neka sredstva, veća ili manja, za nabavku neke količine udžbenika za neku decu u Republici Srbiji.

Amandman koji sam podnela u ime poslaničke grupe Dosta je bilo išao je u pravcu izmene tog člana tako da u njemu jasno piše da Vlada Republike Srbije svake godine u budžetu Republike Srbije sigurno odvajava dovoljno sredstva za nabavku svih udžbenika za svu decu koja pohađaju školu u Republici Srbiji.

Razlog za to je jednostavan. Naš Ustav propisuje da je osnovnoškolsko obrazovanje obavezno i besplatno, i to je sasvim logično, jer ako je nešto obavezno, onda roditelji ne mogu imati skrivene troškove da bi tu svoju obavezu ispunili.

Ukoliko dete ne pohađa školu, on krši odredbu Ustava koja kaže da je obrazovanje obavezno i snosi određene konsekvence, ali ako je školovanje obavezno, apsolutno svi troškovi tog obrazovanja moraju biti pokriveni iz budžeta države koja očekuje od roditelja da obavezno šalju decu u školu.

Udžbenici predstavljaju jedan od većih troškova vezanih za obrazovanje naše dece koji padaju na teret roditeljskog džepa, ali nisu jedini. Tu postoje razni drugi skriveni troškovi: ekskurzija, onda ishrana te dece – jer ako pošaljete dete u školu, ono mora nešto i da ruča – troškovi nabavke svezaka, olovaka, pribora za fizičko, tehničko, likovno.

Svako ko ima dete u osnovnoj školi zna da to osnovnoškolsko obrazovanje nikako nije besplatno i da velika količina troškova pada na teret roditelja. Mi smatramo da sva deca koja obavezno moraju da idu u školu moraju da imaju plaćene sve troškove iz budžeta Republike Srbije. To je jedino odgovorno što država može da učini, a da vam ne pričam da u ovoj situaciji u kojoj su svi građani osiromašeni, u kojoj srednje klase skoro i nema i svi su na ivici preživljavanja, jedva sastavljaju kraj s krajem, udžbenici odnose između 15 i 17 hiljada dinara po detetu svakog septembra iz porodičnog džepa.

Mi se žalimo da kao nacija nestajemo. Smišljamo nekakvu populacionu politiku koja to treba da reši, a pri tome propuštamo da vidimo da je najbolja populaciona politika da država na sebe preuzme obavezu koju inače po Ustavu ima ali u praksi ne sprovodi, a to je da obezbedi roditeljima koji žele da imaju više dece da tu decu mogu da školuju potpuno o trošku države, kao što to Ustav i propisuje. Time ćemo mi kao država, svi učiniti nešto na sistemskom nivou, ne kao ad hoc rešenje, naredne tri godine ćemo da radimo ovo ili narednih pet godina ćemo da radimo ono, nego ćemo u zakonu propisati da to tako mora da bude.

Pošto smo o ovome raspravljali i jesenas, kada smo imali drugi set obrazovnih zakona, i tada je tu bio prisutan ministar prosvete Šarčević, koji je uvek raspoložen da vodi konstruktivnu diskusiju kada je prisutan u ovom parlamentu, izneti su neki stavovi da za ovo nema novca u budžetu Republike Srbije. Decidirano se ne slažem sa takvim zaključkom. Novca ima. Novac iz budžeta Republike Srbije odliva se na mnogo nevažnije stvari, preliva se čak, u određenoj meri, u neke vrlo nevidljive tokove, a onda se kaže da novca za besplatne udžbenike nema. To, jednostavno, nije tačno.

Molim predlagača zakona, koji nije ovde ali možda gleda negde prenos, ili molim ministra Ružića, ministra za državnu upravu i lokalnu samoupravu, koji nema baš mnogo veze sa resorom obrazovanja ali koji je na sebe preuzeo da ovde bude ovlašćeni predlagač zakona u odsustvu ministra prosvete, Šarčevića, da još jednom razmisli o ovom amandmanu.

Ovaj amandman o besplatnim udžbenicima je suštinski amandman za budućnost obrazovanja dece u Republici Srbiji, a onda ima kolateralnu dobrobit i u mnogim drugim oblastima. Znači, podstaci će i ovu populacionu politiku, za koju ne sporimo da smo u situaciji u kojoj više nas umire nego što se rađa i da treba nešto tim povodom učiniti.

Znači, apelujemo da se još jednom razmisli o prihvatanju ovog amandmana. Kada se ovaj amandman prihvati, onda će se naći i ta novčana sredstva u budžetu Republike Srbije, tačnije, preraspoređiće se sa nekih drugih, mnogo manje važnih stvari na ono što je suštinski važno svakom roditelju ili onome ko tek treba da postane roditelj a brine hoće li moći finansijski da izdrži troškove podizanja, izdržavanja i obrazovanja prvog deteta, a kasnije i ostale dece. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima ministar Branko Ružić.

Izvolite.

BRANKO RUŽIĆ: Zahvaljujem.

Pre svega, naravno, uz rezervu da ste u pravu da ne dolazim iz resora prosvete, ipak, što se tiče člana 10, morao bih da konstatujem da je u odnosu na prethodnu zakonsku odredbu ovde napravljena unapređena formulacija te odredbe, koja kaže da Vlada donosi odluku, a ne da može. Tako da, prosto, niste u pravu kada kažete da se ostavlja ta dilema da li će ili neće doneti.

Naravno da kada sprovedite fiskalnu konsolidaciju, kada vodite računa o svemu onome što je vezano za javne finansije, vodite računa i o tome kolika su finansijska sredstva i koliko finansijskih sredstava je potrebno da bi se ostvarila jedna ovakva ideja koju ste vi promovisali. Ona može biti legitimna, može biti podvedena i pod populizam, to je već stvar onih koji slušaju ovaj prenos, a to su građanke i građani, ali svakako je važno da se konstatuje da je sama odredba praktično definisala obavezu Vlade Republike Srbije da donese odluku i naravno da se ta odluka o besplatnim udžbenicima naročito odnosi na one najranjivije grupe. Dakle, naročito, to je po meni sasvim realistično i prirodno, bez obzira što bismo verovatno svi voleli da akonto budžeta države imamo školovanje.

Što se tiče, kako ste vi rekli, rekao bih možda nesmotreno ili pejorativno, neke populacione ili pronatalitetne politike koju Vlada Republike Srbije prvi put na jedan ozbiljan način vodi, mislim da je važno da napravimo tu jednu digresiju ili razliku u skladu sa onim šta je starije, kokoška ili jaje. Mislim da je mnogo važnije da smo upravo ovim zakonom i pronatalitetnim merama omogućili da se prvo ta deca rađaju, valjda je to suštinski najvažnije, a nakon toga definisali ovim zakonom mogućnost da u skladu sa finansijskim mogućnostima i potencijalom omogućimo i besplatne udžbenike onima kojima su najpotrebniji. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Saša Radulović.

Izvolite.

SAŠA RADULOVIĆ: Hvala.

Ova priča Vlade Republike Srbije kako nema novca, i sad ju je upravo ponovio ministar Ružić, jednostavno, ne stoji. Da bi se nabavili udžbenici za svu decu, u svim osnovnim i u svim srednjim školama u Srbiji, to je negde otprilike 0,23% budžeta Republike Srbije. Znači, jedna četvrtina jednog procenta. Tako da ova priča, jednostavno, ne stoji. Imamo pojedinačne subvencije koje se daju koje su mnogo veće nego novac koji je potreban da se nabave udžbenici.

A sad da malo popričamo i o tome gde to u svetu postoje besplatni udžbenici za svu decu. Pošto smo čuli neka tumačenja kao – to je samo za socijalizam i takve nekakve priče, pa, veliki broj naših ljudi koji je u dijaspori, veliki broj naših mladih ljudi koji je pobjegao iz Srbije zato što ovde ne može sebi i svojoj porodici da obezbedi pristojan život, koji je pobjegao iz zemlje, školuje svoju decu u inostranstvu, tako da jako dobro znaju ovo što ću sada kazati.

Recimo, u SAD, a to je najkapitalističkija zemlja na zemlji, sva deca dobijaju besplatne udžbenike. To vam, dragi roditelji u Srbiji, izgleda ovako. Povedete svoje dete u školu na početku školske godine, dete ode tamo i dobije sve udžbenike; i to ne samo udžbenike, dobije i sveske, i olovke i sav pribor koji je detetu potreban. Sad, da ne bi bilo da pričamo samo o SAD, isto ovako vam je i u Kanadi, isto ovako vam je u Rusiji, u zemljama EU, takođe i u Bocvani.

Priča o tome kako ovo ne može da se plati jednostavno nije tačna. Ako smo zaista kao država zainteresovani, a Vladi su puna usta priče, i mi bismo je podržali u ovakvom jednom nastojanju, o tome kako nam je nizak natalitet, kako imamo visok mortalitet, kako gubimo godišnje jedno mesto veličine 30.000 u Srbiji kroz ovo što imamo u Srbiji, kroz loš život koji ljudi imaju, zaboravljamo da mnogi naši ljudi, u stvari, beže iz zemlje i deca nam se rađaju negde u inostranstvu, u dijaspori.

Znači, najbolja politika koja će pomoći roditeljstvo je da troškove odgajanja deteta preuzme na sebe država i, kao što sam objasnio, država ima dovoljno sredstava da na sebe preuzme takve troškove i ovo vam je ozbiljna politika koja se bavi porodicama, koja se bavi decom.

Prosečna plata u Srbiji je negde oko 58-59 hiljada dinara za porodicu – ne pojedinačna plata, nego porodična primanja – po anketi Republičkog zavoda za statistiku. Znači, negde oko 58-59 hiljada dinara. Porodica je tročlana u proseku, sad već nešto manje od toga. Znači, za taj novac morate da prehranite celu porodicu, a kompleti udžbenika, to roditelji jako dobro znaju, koštaju negde od 10, 12, do 17 hiljada dinara, a onda pored toga, kao što je moja koleginica Branka Stamenković govorila, imate i dodatne troškove koje roditelji moraju da plate tokom godine. Ovo je za veliki broj porodica u Srbiji nepremostiva enigma, kako da reše da ovo plate.

Znači, država Srbija ima dovoljno novca u budžetu. Radi se o jednoj četvrtini jednog procenta budžeta Republike Srbije. To je negde sto puta manje nego koliko trošimo, recimo, na raznorazne subvencije i svakojaka čuda koja imamo u budžetu a od kojih nikakve koristi nemamo. Ovo je jedna politika koja postoji u celom uređenom svetu, tako da bi, mislim, bilo u redu da Vlada konačno shvati da je to mesto gde treba da vodi populacionu politiku, da treba da kaže obrazovanje je pravo deteta a ne teret roditelja, pa da obezbedi i besplatne vrtiće i besplatne udžbenike za svu decu u osnovnim školama i za svu decu u srednjim školama i da dovede naše mališane koji odrastaju u Srbiji na isti nivo kao što su naši mališani kod roditelja koji su pobjegli iz Srbije pa su rođeni po belom svetu. Tamo im te države omogućavaju besplatne udžbenike. Znači, da predemo sa reči na dela; dosta nam je praznih priča.

Evo jedne prilike i nečega što mislim da je nesporno. Očigledno je to moguće platiti. Ovo bi bio, recimo, jedan dobar primer da zajedno sa Vladom i vladajućom većinom uradimo nešto što je u interesu svih građana Srbije. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Vladimir Orlić, pravo na repliku.

VLADIMIR ORLIĆ: Opet se, svakako, izjašnjavam po samom amandmanu, gospodine predsedavajući.

Dakle, pozivam da se ne usvoji, jer, s jedne strane, smatram dobrim obrazloženjem mišljenja koja smo dobili od strane Vlade. S druge strane, smatram nedovoljno kvalitetnim obrazloženje koje smo i dobili napismeno od strane predlagača i koje smo čuli. Pre svega zato što nigde nema apsolutne vrednosti, a ja otvoreno sumnjam da je potpuno pogrešna za predviđeni trošak. Drugo, kada bi je bilo, verovatno bi bilo neophodno da dobijemo i neku strukturu, da vidimo šta u tu računicu ulazi.

Pošto smo čuli da se upućuje na neko obrazloženje iz rasprave koju smo imali u ovoj sali jesenas, tek to nije adekvatan razlog, jer to obrazloženje onomad i po strukturi i po sadržaju bilo je, tad smo to još pokazali, apsolutno pogrešno. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Marijan Rističević.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Zahvaljujem.

Dame i gospodo narodni poslanici, vrlo rado bih podržao prethodnog kolegu koji se zalagao za besplatne udžbenike, vrlo rado, ali moramo biti odgovorni ljudi, moramo trošiti koliko zaradimo a ne koliko opljačkamo. Da su stečajni upravnici u zajedničkom zločinačkom poduhvatu, zajedno sa strankom bivšeg režima, manje krali, da nisu otpustili 400.000 ljudi, od toga 300.000 iz proizvodnje, 100.000 iz usluga, znači 400.000 najproduktivnijih, a da pri tome nisu javni sektor uvećali na 781.000 ljudi, vrlo rado bih podržao takvo nastojanje.

Emitovati prava bez zarađenog novca, koji mora da se zaradi... Ne možemo živeti od magle, ne možemo živeti od stečaja. Emitovana prava neko mora da plati. I, ova vlada mora da bude finansijski odgovorna. Kad uposlimo ljude koje su u zajedničkom zločinačkom poduhvatu otpustili ovi prazni ljudi puni sebe, onda će i udžbenici biti besplatni. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Saša Radulović, po amandmanu.

SAŠA RADULOVIĆ: Hvala.

Nikakvi pokušaji omalovažavanja, vređanja neće nas skrenuti sa onoga o čemu govorimo danas.

Ponoviću, vrlo je jednostavno – da bi se platili besplatni udžbenici za svu decu u osnovnim i srednjim školama u Srbiji, za svu decu, to je negde oko četvrtine jednog procenta budžeta Republike Srbije.

Da vam kažem, na subvencije se godišnje baca milijardu evra. Stotine miliona evra idu na subvencije raznoraznih stranim investitorima koji dobijaju po deset i više hiljada evra po radnom mestu, gde onda radnike plaćaju 200 evra. To je ekonomska politika koju imamo u Srbiji danas. Za to ima novca, a novca za besplatne udžbenike nema.

Ponoviću još jednom. Naši mališani koji su sa svojim roditeljima pobjegli iz zemlje jer u Srbiji njihovi roditelji ne mogu da im priušte normalan život, koji žive rasuti po svetu, u svim tim zemljama imaju besplatne udžbenike, jer je to pravo deteta. Tako su ustrojene te zemlje. Srbija treba da uradi istu stvar. To ne košta mnogo. Ponoviću još jednom – jedna četvrtina 1% budžeta Republike Srbije. Da se ukine jedna velika subvencija koja se daje ni za šta, praktično za radna mesta za jeftinu radnu snagu, to je dovoljno novca da pokrijemo ovaj trošak. Da ne pričam dalje, mesta u budžetu je jako mnogo. Kada smo raspravljali o budžetu, bilo je preko 300 miliona evra u aktiviranim garancijama za nesposobne direktore javnih preduzeća koji su tamo partijski zaposleni i serija drugih takvih mesta u budžetu.

Budimo odgovorni, jako je važno da usmerimo novac tamo gde nam je svima potrebno. Obrazovanje je pravo deteta i treba podržati to ovim zakonom. Jesenas smo razgovarali o ovome u okviru Zakona o osnovama obrazovanja i ostalim zakonima, davali sve obračune, razgovarali sa ministrom. Tada je ministar kazao... Nažalost, nije danas ovde kada konačno razgovaramo o nečemu što ima zaista veze sa zakonom, za razliku od ovih 300 amandmana koje je podnela vladajuća većina a nijedan nije imao veze sa zakonom na koji su ga podneli. Znači, ministra nema tu. Tada je govorio da ćemo tu materiju, kada smo predlagali besplatne udžbenike, rešiti ovim drugim zakonom. I sada vidimo da to nije tačno nego da se samo ostavlja mogućnost da Vlada nekim selektivnim grupama da taj novac.

Govoriti o tome da treba pomoći samo tobože socijalno ugrožene, da vam kažem, sa prosečnim primanjima porodice u Srbiji, koja su negde između 58 i 59 hiljada dinara mesečno, ogromna većina porodica je socijalno ugrožena i na ivici egzistencije. Ako imaju jedno, drugo dete, treće dete, oni jednostavno ne mogu da plate ovaj trošak. Zbog toga ovo treba preuzeti na teret Vlade Republike Srbije, odnosno na teret budžeta Republike Srbije, pa da imamo istu situaciju koja je dostupna i u EU, i u SAD, i u Rusiji, i u Bocvani i mnogim drugim zemljama u svetu.

Znači, ne postoji način da pobegnute od ove teme. Novca ima. Očigledno imate pogrešan prioritet. Molimo vas da još jednom razmotrite ovaj amandman. Sigurni smo da ima ogromnu podršku svih roditelja u Srbiji. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Vladimir Orlić, pravo na repliku.

VLADIMIR ORLIĆ: Moraću, dame i gospodo, da ostanem pri svom predlogu od maločas, a to je da se ne usvoji, iz razloga koje sam već izneo. Mi u dodatnim obrazloženjima ovde ne dobismo odgovore na koje smo ukazali, krajnje ljubazno, da su neophodni ukoliko neko želi našu podršku.

Nismo ni sada čuli kakva je planirana struktura... Uostalom i koliko je to u apsolutnom iznosu. Da li su to neki milioni? Da li su to neke milijarde? Čega? U kojoj valuti? Nemamo pojma kakvu strukturu ima na umu predlagač, a opet,

vraćamo se na onu raspravu od jesenas, ako ima na umu istu strukturu kao onda, to je, pokazali smo, bilo potpuno pogrešno. Jer po toj, tada prikazanoj strukturi ispostavilo se da su personalni računari za svu decu Srbije, da ne kažem sveta, potpuno besplatni. Dakle, to je bilo sve samo ne ozbiljno. Ja se iskreno nadam da će, ako ne danas, neki naredni put biti ozbiljnije.

Nema nikakve potrebe da se vraćamo na temu da oni koji su podržavali subvencije danas, izgleda, više ne razumeju šta su podržavali i da ono što im je nekad bilo dobro i korisno danas više nije i da nam ne daju ni jedan jedini razlog zašto su svoje mišljenje promenili. Ali to nije važno. Važno je da mi dobijemo konkretan odgovor na konkretna pitanja. Ako onaj ko predlaže ove stvari nije u stanju da pruži odgovore, ne treba da se ljuti što su naše reakcije ovakve kakve jesu. Mada, da ne očekujem previše, onaj ko nije u stanju da zadrži na okupu ni jednu malobrojnu poslaničku grupu, ne može da bude u stanju ni za ove odgovore. Hvala lepo.

PREDSEDAVAJUĆI: Po amandmanu, narodni poslanik Marijan Rističević.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Zahvaljujem.

Dame i gospodo narodni poslanici, žao mi je što gospodin, čiji amandman bih podržao da nije bilo zajedničkog zločinačkog poduhvata u pljačkanju građana Srbije, otpuštanju radnika, nije dovoljno razumeo. Nije bio pre podne tu. On je čas tu čas nije. I ja razumem njegove brige, on ima pravo na svoju bol za izgubljenim izborima.

Međutim, to ne treba da remeti odgovornost ove skupštine. Dakle, žao mi je što nije bio pre podne, kada sam govorio o tome da, ako želite da jedete ukusan hleb, morate prvo pšenicu da zasejete; ukoliko želite da jedete ukusnu voćku, morate prvo zasaditi stablo. On bi odmah da bere. On bi odmah da žanje. I to je bio problem bivšeg režima i zajedničkog zločinačkog poduhvata u kome su učestvovali stečajni upravnici. Ono što bivši režim nije uspeo da učutka, da otpusti, ono su dovršili stečajni upravnici. On koji je bio, za koga smo mi glasali zato što je bio za podsticaj u proizvodnji, za subvencije 2013. i početkom 2014. godine, zaboravio je da se i on zalagao za to da se novac prvo zaradi pa da se deli. Od preraspodele manjka nema koristi niko – ni mi, ni roditelji, ni učenici. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Saša Radulović.

Izvolite.

SAŠA RADULOVIĆ: Hvala.

Nastavak bežanja od teme. Kad kažete – jedna četvrtina jednog procenta budžeta Republike Srbije, to vam je egzaktno broj, tako da svaki kolega može to da proveriti. Obrazloženje je jednostavno dato, i sa brojem učenika u osnovnim školama i sa brojem učenika u srednjim školama i sa prosečnim ocenama učenika to vam iznosi jednu četvrtinu jednog procenta.

Što se subvencija tiče, ja sam bio uvek protiv subvencija. U ovoj skupštini je moj predlog zakona o budžetu koji je ukinuo sve subvencije, izglasala Skupština 2013. godine. I to možete da proverite na sajtu Skupštine, odete i pročitate. Imate taj predlog zakona o budžetu i deo koji se odnosi na Ministarstvo privrede – sve subvencije su ukinute, zato što je utvrđeno da su izuzetno štetne i ne doprinose bilo kakvom privrednom rastu.

Da ponovim još jednom priču o besplatnim udžbenicima. Sva naša deca koja su, nažalost, pobešla iz zemlje zbog neimaštine i žive rasuta po svetu imaju te besplatne udžbenike u svim uređenim zemljama u svetu – u Americi, Kanadi, Evropskoj uniji, Rusiji, pa čak i Bocvani. Ima dovoljno novca u budžetu, četvrtina jednog procenta. Ko god ne zna koliko je to od budžeta Republike Srbije, može da pogleda zakon, da подели i dobije jasan broj. Znači, obračun je jednostavan, primenjuje se množenje i deljenje. Novca ima dovoljno. Očigledno da ne postoji želja Vlade Republike Srbije, koja nam je neobjašnjiva, da pomogne deci, da pomogne natalitet, jer je to daleko najbolji način da se to uradi. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Po amandmanu, narodni poslanik Marijan Rističević.

Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, ne znam koliko se vidi – „Blic“, 12.9.2013. godine, tadašnji ministar, ja bih rekao protiv privrede ali je bio ministar privrede: „Ne ukidamo subvencije investitorima. Sigurno da u ovoj 2014. godini nećemo ići na ukidanje subvencija za investitore koji otvaraju nova radna mesta“. Otkriva za „Blic“ njegova malenkost.

(Predsedavajući: Privedite kraju.)

Toliko o istinama. Jedno mišljenje ima kad ima fotelju, a sasvim drugo mišljenje ima kad ostane bez fotelje. Sad, pošto je ostao i bez stranke i bez udruženja građana, možemo očekivati i treće mišljenje. Hvala.

(Marijan Rističević: Imam vreme ovlašćenog.)

PREDSEDAVAJUĆI: Imate. Izvinite, greška je bila u očitavanju.

Po amandmanu, narodni poslanik Vladimir Orlić.

Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Mislim da sam razumeo u čemu je problem i moram da vam priznam, dame i gospodo narodni poslanici, još je dublji i drastičniji nego što mi se učinilo maločas.

Problem nije samo u tome da se neko ne seća sopstvenih stavova i mišljenja o subvencijama i ovih izjava na koje je sada podsetio gospodin Rističević, problem je da se neko ne seća ni sadržaja budžeta koji je sam pravio i koji je izglasan. To su već stvari oko kojih ja ne bih dalje trošio vreme, ima načina da se ljudi podsete. Kako stvari stoje, neće to biti na ovoj sednici nego nekom narednom prilikom.

Do tada ne bi bilo loše da, kad se neko ovde pojavi sa određenim predlogom, zna o čemu priča, pa kad ga pitamo da kaže koliko nešto iznosi, da ume da pruži odgovor, a ne da odgovori – pa to može da se izračuna. Mi hoćemo da vidimo rezultate njegovih računa. Očigledno je da ovde odgovora apsolutno nema, ne znaju ni jedan jedini.

Mogu samo da zaključim da je bila jedna ispravna stvar u čitavoj ovoj raspravi od strane predlagača amandmana. Onog momenta kada je u prvom izlaganju izloženo da ovde ne treba praznih priča, bio je apsolutno u pravu ko god da je to izrekao i apsolutno bi moglo da se primeni baš na sve ovo što smo čuli, odnosno što ništa čuli nismo u međuvremenu. Hvala lepo.

PREDSEDAVAJUĆI: Pravo na repliku, narodni poslanik Saša Radulović.

Izvolite.

SAŠA RADULOVIĆ: Hvala.

Što se tiče tog članka u „Blicu“ koji pominje, to je bilo pet dana nakon što sam postao ministar, gde je praktično rečeno da trenutne subvencije koje su dodeljene neće biti ukidane jer bi to bilo neozbiljno za državu. Nakon toga, nakon što sam postao ministar, kad smo ušli u suštinu subvencija i planirali za 2014. godinu, utvrdili smo koliko su beskorisne i koliko se radi o bacanju para i u stvari uzimanju partijskog reketa – oni su, inače, Dinkićeva izmišljotina u Srbiji: po radnom mestu 10.000 evra – i onda su sve ukinute.

Znači, zakon o budžetu koji je, ja mislim, prošao u Skupštini Republike Srbije 2013. godine, bio je novembar ili decembar, ja sam predlagao taj budžet za Ministarstvo privrede, nema ni jedne jedine subvencije. Sve ostalo je pokušaj obmane građana Republike Srbije. Neodgovorno bi bilo kada dođete u Ministarstvo da ukinete sve ono što je bilo pre vas, morate da zadržite potpisane ugovore, pa smo onda proveravali, gledali kako se oni primenjuju, da li se zaista zapošljava taj broj ljudi i, ako se građani sećaju, tada se govorilo da je zaposleno 50-60 hiljada ljudi a na kraju smo utvrdili da je zaposleno manje od osam hiljada. A ogroman novac je tada potrošen na te subvencije, koje je Dinkić u stvari i uveo u Srbiju.

Tako da je ovo ovde pokušaj da se pobegne od suštine o kojoj govorimo danas, a suština je vrlo jednostavna. Ima dovoljno novca u budžetu za besplatne udžbenike za svu decu u osnovnim i srednjim školama. Dovoljna je jedna četvrtina jednog procenta budžeta Republike Srbije. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Pravo na repliku, narodni poslanik Marijan Rističević.

Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Zahvaljujem.

Dame i gospodo narodni poslanici, sada smo čuli da se čovek ipak vratio. Malo je bio otišao pa je uspeo da se vrati i prizna da je izjavu o tome da neće ukidati subvencije doneo pet dana pošto je postao ministar. Time je potvrdio ovo

što sam rekao, da je jedno mišljenje imao dok je imao fotelju, a sasvim drugo kada je bez fotelje ostao.

Možda bi bilo para za besplatne udžbenike da ih uvedemo odmah, ali da se on dosledno borio protiv partijsko-parazitskog sistema, kako i sam kaže, ono – borba protiv parazitskog stranačkog sistema, partijskog itd. Kako se on borio? Tako što je, kad je postao ministar, pet dana bio za podsticaje, pa kada je prestao da bude ministar zaboravio, ali dok je bio ministar trošio je novac ne za besplatne udžbenike nego na profesore.

Recimo, profesor Dušan Pavlović je imao jedno sto hiljada ovako, da bude neki savetnik ili nešto u ministarstvu, sve i svoje, ja znam da ljudi naprave partiju pa uđu u Vladu, ali da čovek uđe u Vladu, postane ministar pa pravi u ministarstvu partiju, e to baš nisam razumeo. Pravi parazitski partijski sistem.

Recimo, stavi Stevanovića, kuma koji ga je sada nešto napustio – nesta para, nesta prijatelja – dakle, njega je zaposlio isto na debelu platu. Seća li se neko Miroslave Milenović, nesuđenog kandidata za predsednika? I nju je onako parazitski uposlio. Nije mu stalo do besplatnih udžbenika, nije mu stalo da zaradi novac, bio je ministar za privedu, već je gledao kako novac da potroši na svoje partijske prijatelje – ako je to uopšte partija, ja to zovem „Rasulovićeви svedoci“. Pa onda imate Ninića, čuvenog advokata, koji je takođe bio na državnim jaslama...

(Predsedavajući: Privodite kraju Rističeviću.)

... E tako se naš vajni bivši ministar protiv privrede zalagao protiv partijskog, parazitskog sistema u korist jadnih i napaćenih udžbenika. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Polako, kolega Raduloviću, dobićete pravo na repliku.

Sada ima pravo na repliku narodni poslanik Vladimir Orlić.

Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Sa ambicijom da bude najkraće danas, dva konstruktivna predloga sa moje strane.

Oni koji su pravili računicu za onu raspravu jesenas, da je pronađu i proslede svojim predstavnicima u ostavci preko „Vocap“ aplikacije da je pogledaju dobro. Druga stvar, da im pronađu tekst, sadržaj budžeta koji su pripremali svojevremeno, da pogledaju tamo na onoj stranici koja se odnosi baš na Ministarstvo privrede koliko iznose subvencije u apsolutnim brojevima, koje očigledno ne poznajemo, može isto preko „Vocap“ aplikacije. Mislim da neke stvari kod nekih funkcionišu samo tako.

PRESEDAVAJUĆI: Pravo na repliku, narodni poslanik Saša Radulović.

Izvolite.

SAŠA RADULOVIĆ: Hvala.

Ja mislim da građani Srbije treba malo da obrate pažnju na ovu diskusiju, jer kada god krenemo da pričamo o suštini, recimo u ovom slučaju o besplatnim

udžbenicima, koji su u interesu svih roditelja i sve dece u Srbiji, od toga pređemo na vredanje, na podmetanje, na izmišljanje, na stvari koje jednostavno nisu istina. Sve ovo služi da bi se diskusija odvela sa prave i jedine teme, a to je zbog čega nemamo u budžetu od strane same Vlade predlog za besplatne udžbenike.

Znači, računice su jednostavne. One su izvedene, podnesene, zna se tačno i koliki je trošak, to nije neka teška matematika, potrebno je množenje i deljenje. Ti udžbenici za svu decu u osnovnim i srednjim školama koštaju oko četvrtine jednog procenta budžeta Republike Srbije.

Nikakve uvrede, nikakvo iskretanje, podmetanje neće pomoći u tome da se pobegne od ove teme. Mi to, jednostavno, nećemo dozvoliti. Ja se neću vraćati na ove optužbe koje ne pripadaju ovom domu, razgovaramo o amandmanu na zakon. Govorimo o amandmanu. Nisam ja tema, nije Dosta je bilo tema, tema su besplatni udžbenici.

Roditelji trebaju da znaju da ova skupština ima mogućnost, ima to ovlašćenje, ima tu snagu da donese jedan takav zakon da sva deca dobiju besplatne udžbenike u Srbiji i da znaju da ima dovoljno novca u budžetu za to, zato što iznos koji je odvojen za subvencije stranim investitorima preko deset puta prevazilazi novac koji je potreban za besplatne udžbenike.

Prema tome, novca ima, samo je pitanje političke volje, koja očigledno, nažalost, ne postoji. Jesenas smo pokušali sa ovim, nije išlo, pokušavamo ponovo. Ovaj zakon je moguće doneti, moguće je imati besplatne udžbenike. Zašto to Vlada ne želi, zaista ne razumemo. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Pravo na repliku, narodni poslanik Vladimir Orlić.

Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Kako odmiče ova rasprava, gospodine predsedavajući, ja se trudim da replike budu sve kraće i kraće i da bude što je moguće konstruktivnija, ali neki izgleda ne daju.

Imam još jedan potpuno nov konstruktivan predlog, da se napravi jedan mali pomak u smislu podrške u vidu besplatnih udžbenika. Pošto neki očigledno ne znaju kojim redovima veličine barataju, ne znaju šta koliko košta, evo, nije ni važno, sve ono što se ima na raspolaganju kod nekih nek se iskoristi, nek daju dobar svetli primer tako što će sami da obezbede i besplatne kompjutere i besplatne tablete i udžbenike itd.

Na primer, od onih 37 miliona, čini mi se, ako ne grešim, u vrednosti kampanjskog novca koji su rasporedili svojim poslanicima na njihove firme, da te novce vrate na jednu gomilu i da ih potroše na besplatne udžbenike, laptopove, tablete, šta god žele, pa da nas onda izveste koliko su dece uspeali da usreće i koliko je to sve zajedno koštalo. Hvala.

(Saša Radulović: Replika.)

PRESEDAVAJUĆI: Nemate pravo na repliku, gospodine Raduloviću.

Po amandmanu, narodni poslanik Marijan Rističević.

Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Zahvaljujem.

Dame i gospodo narodni poslanici, uzalud se mi poljoprivrednici trudimo da bivšem ministru za privredu, ja ću reći ministru protiv privrede, objasnimo da se novac prvo zarađuje a onda može da se troši.

On bi da jednu rupu zatvara drugom. On bi da emituje prava, a ne zna ko će to da plati. On se bori protiv parazitskog sistema, a nijednu činjenicu koju sam izneo nije oborio. Da li je svoje partijske prijatelje priveo na državnu kasu i onako ih debelo plaćao dok je bio ministar protiv privrede? Dakle, to je činio i to je radio.

Da li je novac koji je dobio od države, po meni nepravilno, iz prostog razloga što nema političke stranke, što udruženje građana ne mora da bude pod kontrolom Agencije za borbu korupciju i što novac može da troši kako hoće, da nije taj novac zloupotrebio i da ga nije uplaćivao, što je gospodin Orlić rekao, svojim poslanicima na račune privatnih firmi za tzv. kliktanje?

Pazite, ministar protiv privrede je plaćao novac, iz državne kase je delio novac. To je novac iz državne kase; ako se ne potroši, vraća se u državnu kasu. Da ga ne bi vratio u državnu kasu, da se kupe besplatni udžbenici i vežbanke, sveske i pribor, on je taj novac prebacivao privatnim firmama svojih poslanika za tzv. kliktanje. Hvala.

(Saša Radulović: Replika.)

PREDSEDAVAJUĆI: Nemate pravo na repliku, kolega Raduloviću.

(Saša Radulović: Onda po amandmanu.)

Po amandmanu, još 30 sekundi.

Izvolite.

SAŠA RADULOVIĆ: Hvala.

Zaista je neverovatno da nemam pravo na repliku posle ovolikih uvreda. Neću se obazirati na ovo. Građani Srbije samo trebaju da znaju, kada razgovaramo o ozbiljnim temama, kada razgovaramo o tome da sva deca u Srbiji dobiju besplatne udžbenike, jedini odgovor koji dobijemo od vladajuće većine su uvrede, podmetanja, stvari koje su potpuno izmišljene, konstrukcije, i ovo je manir koji imamo u ovoj narodnoj skupštini.

Mi nećemo nasedati na to. Govorim o jako važnim stvarima, građani treba da znaju da novca za besplatne udžbenike ima. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Pravo na repliku, narodni poslanik Vladimir Orlić.

Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Čisto da ne ostanemo nedorečeni.

Dame i gospodo narodni poslanici, da ne pomisli slučajno neko ko prenos gleda da se ovde neke neistine izgovaraju i neke uvrede saopštavaju. Ljudi koji upravo napuštaju salu nek provere ko je među njima rekao – dakle to su njihove reči, ne moje – da je primio na ime svoje firme uplate na način o kom

mi pričamo sada. Od kampanjskog novca na ime firme. Ko je rekao da na to ima pravo, jer je na taj način dobio svoj honorar.

Nemojte molim vas, ozbiljni smo ljudi. Sve to postoji na internetu, može da se pročita. Neki su se tim stvarima kitili i hvalili. Između ostalog i onim rezultatima poput fenomenalno skrojenog budžeta, kog se, izgleda, više ne sećaju.

Dakle, ako hoćemo nešto da radimo, hajmo ozbiljno. A da dođemo ovde da pričamo o nečemu a ne znamo ni koliko vredi, koliko je para i na šta se uopšte odnosi, to je sve samo ne ozbiljno. To je sve samo ne, kako beše, linija cenzusa ili bolje od 1.41. Hvala lepo.

(Saša Radulović: Replika.)

PREDSEDAVAJUĆI: Nemate pravo na repliku, kolega. Na osnovu čega?

(Saša Radulović: Vređanje.)

Kako vas je vređao? Nije vas uopšte spomenuo. Ni u jednom trenutku vas nije spomenuo.

Reč ima narodni poslanik Marijan Rističević.

Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, postoji izreka u narodu – uvek mu je malo bilo.

Odoše stečajni svedoci.

Dakle, u 14 stečajeva. A zamislite sad, gospodine predsedavajući, da predsedavate u istom trenutku u 14 parlamenata. Da li je to moguće?

Gospodine ministre, da li biste mogli da budete sad ministar u 14 drugih skupština?

Gospodine Martinoviću...

Gospodine predsedavajući, pitajte gospodina Martinovića da li bi on mogao da bude šef poslaničke grupe u istom trenutku u 14 poslaničkih grupa u 14 parlamenata.

To je nemoguće. Ali kako je moguće da stečajni upravnik vuče prinadležnosti i da bude stečajni upravnik, znači direktor, da se stara o imovini firme, u isto vreme u 14 firmi? I to onako tovnih firmi. Dakle, nisu to neke firme tašna-mašna, već tamo gde je bila debela stečajna masa.

Umesto da se starao o tome da se imovinom namire poverioci, da se firma oporavi, on se starao samo da se namiri on, njegova uža rodbina i prijatelji, njegovo knjigovodstvo. Sam sa sobom je sklopio ugovor da iz stečajne mase isplaćuje sebi knjigovodstvene usluge, iako je imao 14 prihoda zato što je bio 14 puta stečajni upravnik u isto vreme u 14 firmi. Da toga nije bilo, odavno bi udžbenici bili besplatni. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 10. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe Dveri.

Da li neko želi reč?

Kolega Vesoviću, izvolite.

DRAGAN VESOVIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući.

Evo, i mi smo podneli amandman na član 10, koji govori o finansiranju udžbenika sredstvima budžeta Republike Srbije.

Mislim da svi u ovom zdanju znaju da ja nisam onaj koji sebi daje ekskluzivna prava da mi je do nečega više stalo nego onima koji su pripadnici pozicije te, shodno, i ne mislim da ja više volim učenike osnovnih škola nego oni koji su u vlasti, ali ovde postoji jedna razlika. Razlika je u tome što oni koji su u vlasti mogu da donesu svojom većinom ovo što mi predlažemo, a ponekad je, čini mi se, jedina kočnica to što predlog dolazi sa ove strane.

U članu koji predlaže Vlada kaže se da će se, u skladu sa raspoloživim sredstvima, omogućiti finansiranje udžbenika, i to samo nekim kategorijama; misli se na materijalno i socijalno ugrožene ili one koji imaju neki stepen invaliditeta ili neku smetnju u razvoju.

U amandmanu koji smo mi napisali predlažemo da Vlada ne u skladu sa mogućnostima, mi kažemo da Vlada sredstvima iz budžeta Republike Srbije, u cilju omogućavanja jednake dostupnosti obrazovanja i vaspitanja, finansira pripremu i/ili nabavku i dodelu udžbenika za sve učenike.

Zašto za sve? Reče malopre cenjeni gospodin ministar da neko može, kada sluša izlaganje ovog tipa, da u tome oseti izvesnu količinu populizma.

Nema ovde, gospodine ministre, populizma. Ako ima populizma, ja molim vlast da sprovede ovo u delo i neka sve političke poene i svu popularnost koja će se na taj način steći i sticati preuzme sebi.

Mi smo u 2. stavu u ovom amandmanu predložili da ono što Vlada predlaže za osnovno obrazovanje bude za srednje obrazovanje. Zašto? Zato što smo, slušajući rasprave, eto opet izražavam žaljenje što nema gospodina ministra, njegova izlaganja u sklopu čitave serije zakona koji je išao ispred Ministarstva prosvete, čuli da je lično rekao da se radi na tome da i srednje obrazovanje bude obavezno. Ako je obavezno osnovno obrazovanje, hajde da ova država, u jednom momentu kada vlast radi nešto što i mi predstavnici opozicije podržavamo, radi ozbiljno na merama jačanja populacione politike.

Mada, napraviću digresiju, ne mogu nikako da se složim sa vašom partijskom kolegunicom, gospodine ministre, gospođom Dejanović, koja je danas izbacila neki podatak da Svetska zdravstvena organizacija, zaboga, preporučuje rađanje do četvoro dece, jer je to normalno i poželjno za ženu, pa i zdravo, a preko toga nije. Imamo i one koje imaju više dece, pa pravimo diskriminaciju prema majkama i roditeljima koji imaju petoro i više dece.

Kolege narodni poslanici iz vlasti znaju da ja, kada nastupam sa ove govornice, uvek kažem da sam narodni poslanik jer iznosim primere iz života naroda. Moj drug Đorđe, komšija u Kraljevu, ima šestoro dece. Četvoro je u osnovnoj školi, a dvoje u srednjoj. Sad zamislite kada je već na samom startu

diskriminisan, jer su ta deca već velika, i zamislite neki prvi septembar kada njih četvoro polazi u srednju školu, dvoje je od petog do osmog razreda, gde je komplet udžbenika za osmi razred oko 18.000 dinara, od petog do osmog u sličnoj ceni, a od prvog do četvrtog do 10.000 dinara su udžbenici. Zamislite koji je to udar na budžet. U septembru imamo i zimnicu, a priznaćemo i želju svih nas da su ta deca išla negde na godišnji odmor pa je budžet, koji je tanak, poprilično potrošen.

Nemamo mi ovde jasno izražene socijalne slučajeve, nego je svaka višedetna porodica ona porodica kojoj treba pomoći, a svaka koja ima manje dece jeste ona porodica gde bi ovakvom merom tim roditeljima dali, da se slikovito izrazim, vetar u leđa da rade na onome što treba da bude prioritet ove države. Evo, ja ću javno to da kažem, ja nemam problem, ima vlast i vladajuća koalicija u merama populacione politike podršku i Srpskog pokreta Dveri. Bogu hvala, setili ste se posle vremena, sačekali smo možda da se steknu mogućnosti.

Zato smo mi u ovom amandmanu predložili da se ova „neophodna sredstva“ iz stava 1. i stava 2. planiraju zakonom o budžetu za svaku narednu godinu, počevši od školske 2019/2020. godine. Nismo hteli da sada nešto radimo, nego da kao ozbiljni i odgovorni ljudi kojima je populaciona politika na prvom mestu, razmislimo kada budemo formirali budžet, nađemo budžetske linije odakle ćemo moći da omogućimo ova sredstva i da uradimo nešto što je dobro za celu državu.

Dakle, nema, verujte, siguran sam, sa strane Srpskog pokreta Dveri nikakve ovde želje za populacionom pričom. Ovde je nešto što treba da uradimo da nam svima bude bolje. Na taj način ćemo omogućiti da nam i mlada deca budu bolje obrazovana, a posle ću da opet pričam o nekim stvarima koje bi trebalo da ispravimo. Nažalost, mislim da neke kočnice, samo zato što je ova ideja, zaboga, prva potekla od nekog iz opozicije, stoje. Treba da razmislimo o ovome da nam svima bude bolje. Hvala vam.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Vladimir Orlić.

Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Nije pitanje zasluga prethodno pomenutih, dame i gospodo, već upravo ozbiljnosti i odgovornosti takođe prethodno pomenutih. Dok ne čujemo koliki je apsolutan iznos predviđenog troška i kakva je precizna struktura tog troška, stvarno nema smisla da pričamo dalje, nemoguće je pričati dalje.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 10. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Nenad Konstantinović, Goran Bogdanović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 10. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe DS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 11. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe Klub samostalnih poslanika.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 11. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Nenad Konstantinović, Goran Bogdanović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 11. amandman je podnela narodni poslanik Dubravka Filipovski.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 11. amandman je podnela narodni poslanik Branka Stamenković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe DS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 12. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe Klub samostalnih poslanika.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naziv iznad člana 12. i član 12. amandman je podnela narodni poslanik Branka Stamenković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 13. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe Klub samostalnih poslanika.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 14. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe Klub samostalnih poslanika.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 14. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe DS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 14. amandman je podneo narodni poslanik Đorđe Vukadinović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 15. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe Klub samostalnih poslanika.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 16. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe Klub samostalnih poslanika.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 16. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Nenad Konstantinović, Goran Bogdanović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 16. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe DS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 17. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe Klub samostalnih poslanika.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 17. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Nenad Konstantinović, Goran Bogdanović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 18. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe Klub samostalnih poslanika.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 18. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Nenad Konstantinović, Goran Bogdanović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 18. amandman je podnela narodni poslanik Branka Stamenković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 19. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe Klub samostalnih poslanika.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 19. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe DS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 19. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Nenad Konstantinović, Goran Bogdanović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 20. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe Klub samostalnih poslanika.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 20. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Nenad Konstantinović, Goran Bogdanović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 21. amandman je podnela narodni poslanik Branka Stamenković.

Vlada i Odbor za obrazovanje, nauku, tehnološki razvoj i informatičko društvo prihvatili su amandman. Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije. Konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 21. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe Klub samostalnih poslanika.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 21. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Nenad Konstantinović, Goran Bogdanović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 22. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe DS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 22. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Nenad Konstantinović, Goran Bogdanović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 22. amandman je podnela narodni poslanik Branka Stamenković.

Vlada i Odbor za obrazovanje, nauku, tehnološki razvoj i informatičko društvo prihvatili su amandman. Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije. Konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 23. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe DS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 23. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Nenad Konstantinović, Goran Bogdanović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 23. amandman su zajedno podneli narodni poslanici dr Dijana Vukomanović i Đorđe Vukadinović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 23. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe Klub samostalnih poslanika.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 23. amandman je podnela narodni poslanik Branka Stamenković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 23. amandman je podneo narodni poslanik Miletić Mihajlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 24. amandman su zajedno podneli Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Nenad Konstantinović, Goran Bogdanović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 24. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe DS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 25. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Nenad Konstantinović, Goran Bogdanović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 25. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe DS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 25. amandman su zajedno podneli narodni poslanici dr Dijana Vukomanović i Đorđe Vukadinović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 25. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici Branka Stamenković i zajedno narodni poslanici poslaničke grupe Klub samostalnih poslanika.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naziv iznad člana i član 26. amandman je podnela narodni poslanik Branka Stamenković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 26. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe DS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 26. amandman su zajedno podneli Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Nenad Konstantinović, Goran Bogdanović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 27. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Nenad Konstantinović, Goran Bogdanović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 27. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe DS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 27. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe Klub samostalnih poslanika.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 27. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke Dveri.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Dragan Vesović.

DRAGAN VESOVIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući.

Član 27. govori o sukobu interesa i mi smo amandmanom u Predlog zakona nakon stava 2. dodali stav 3, koji glasi: „Odgovorno lice u Zavodu koje formira komisiju za stručno mišljenje iz reda zaposlenih ne može biti angažovano niti poslovno povezano, niti imati neposrednu ili posrednu korist, odnosno pogodnost kod izdavača ili odgovornog lica izdavača.“

Dobili smo odgovor od Vlade da nam je amandman odbijen.

Reći ću da je to što nam je amandman odbijen potpuno pogrešno, iz prostog razloga što član govori o sukobu interesa, a mi smo u ovom momentu u velikom sukobu interesa u Zavodu za udžbenike.

Da li znate da trenutni direktor Zavoda za unapređivanje obrazovanja i vaspitanja Republike Srbije jeste koautor čitanki od petog do osmog razreda za srpski jezik, kao i priručnika za dramsku sekciju privatnog izdavača sa stranim kapitalom „Klet“? Da li treba da kažem ime direktora beogradske osnovne škole koji je koautor napred pomenutih čitanki? I kako vi meni hoćete da objasnite da je 27. član ovog zakona o sukobu interesa kada vam ja iznosim ovakav podatak a Vlada ne nalazi za shodno da to obrazloženje kao takvo prihvati i da jednom rečenicom, jednim dodatnim stavom predupredimo i sprečimo u svakom narednom vremenu situaciju koja već postoji, odnosno da se ta situacija ne desi?

Neću da pričam o tome da su se „Klet“ i „Logos“ pojavili kao izdavači i da kažu da su vlasnici tih izdavačkih kuća bračni par iz inostranstva. Neću da pričam da su zamaglili stvar pa su se registrovali u Beogradu i da rade udžbenike

po nemačkom sistemu. Neću da pričam da su takve aktivnosti – a aktivnosti sam gledao na terenu u mom gradu Kraljevu, kako su prosvetnim radnicima koji rade u osnovnim školama delili tablete da bi promovisali njihove udžbenike – dovele do toga da npr. „Kreativni centar“, jedan domaći izdavač sa divnim udžbenicima, ili „Naučna knjiga“ ili knjige koje smo izdavali mi, da te izdavačke kuće budu ugašene. I sada mi pričamo ovde o sukobu interesa, a imamo da čovek koji je koautor direktno odgovorna osoba za to ko će biti izdavač udžbenika.

Zaista ne mogu da shvatim... To je obrazloženje dato u pet-šest redova. Zar je moguće da u Ministarstvu prosvete...?

Ovo je tačka zbog koje mi je najžalije što gospodin Šarčević nije tu. Ne mogu da pitam vas koji radite u Ministarstvu – vi ne možete ni po Poslovniku da mi date odgovor – jer vi to ne znate ili niste hteli ovo da pročitate, ili smatrate da ovo što je opšti interes, da eliminišemo mogućnost... Neću da ulazim u to da li je čovek svesno ili nesvesno u sukobu interesa... Da to tako lako odbijete?

Nažalost, ostaćemo bez odgovora, a nažalost imaćemo situaciju koja u jednom vrlo ozbiljnom zakonu... I nije slučajno što je Srpski pokret Dveri sve raspoloživo vreme koje je imao ostavio da priča o ovom zakonu, jer je ovo jedno pitanje koje je ozbiljno, koje je potrebno, jedan dobar zakon koji pravi neke iskorake, koji ide napred. Ali mi ne možemo, nažalost, da dobijemo odgovor i dolazimo u situaciju da, jednostavno, možemo da smatramo da ovo što piše iznad člana 27, a piše – sukob interesa, ja sam to zaokružio, stoji kao mrtvo slovo na papiru. Jer ja sam vam dao direktan dokaz da je u ovom slučaju sukob interesa, jedino što nisam hteo, zbog nečega što smatram vaspitanjem, da spominjem i ime osobe koja se nalazi u direktnom sukobu interesa.

I da nam se to nikada ne bi desilo, dodavanjem jedne rečenice ili jednog stava mi to možemo da ispravimo, ali nažalost ne želimo. I to nam nije u skladu sa onim što je proklamovana politika vladajuće koalicije, za koju ja mislim da oni zaista u mnogim segmentima pokazuju želju da u tom smeru rade.

Nadao sam se da će gospodin ministar Šarčević biti ovde i da će sa moći koju on ima pritisnuti dugme i reći – prihvata se amandman. Ja bih voleo da gospodin Ružić to uradi ili da mi se objasni zašto je ovo što smo mi predložili nelogično. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Vladimir Orlić.

Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Odgovorio je ministar prosvete na ovu opasku. Doduše, ne mogu da se zakunem da li baš kolegi koji je sad to pitanje postavio ili nekom drugom, ali da je odgovorio, jeste. Šteta je što se to ili nije čulo ili se zaboravilo, nije tako davno bilo.

U odgovoru Vlade lepo stoji-- lice koje formira komisiju nije lice koje daje mišljenje. Važno je da nema sukoba interesa kod onoga od koga zavisi odluka. Zavisi od onoga koji mišljenje daje. A u članu 27. predviđeno je da u sukoba interesa ne sme da bude. Ovo je potpuno jasna stvar.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 27. amandman je podnela narodni poslanik Vjerica Radeta.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 28. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 28. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe Klub samostalnih poslanika.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 28. amandman je podneo narodni poslanik Milan Lapčević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 29. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 30. amandman sa ispravkom su zajedno podneli poslanici poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 31. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 32. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 33. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 34. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe Klub samostalnih poslanika.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 34. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 34. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Dijana Vukomanović i Đorđe Vukadinović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 34. amandman je podnela narodni poslanik Branka Stamenković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naziv iznad člana i član 35. amandman je podnela narodni poslanik Branka Stamenković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 35. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 36. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Nenad Konstantinović, Goran Bogdanović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 36. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 37. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 37. amandman je podnela narodni poslanik Branka Stamenković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 37. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Nenad Konstantinović, Goran Bogdanović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 38. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 38. amandman sa ispravkom zajedno su podneli narodni poslanici poslaničke grupe Dveri.

Da li neko želi reč? (Da.)

Kolega Vesoviću, izvolite.

DRAGAN VESOVIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući.

Odlično ste rekli, amandman sa ispravkom. Naša želja je ovde bila da jednu nelogičnost koja je nastala u članu 38. izbegnemo – dakle reč „Ministarstvu“ da zamenimo rečju „Zavodu“.

Članom 38. propisuje se da će izdavači kao garanciju sredstava naplate iznosa u visini od 2% od neto prihoda dostavljati Ministarstvu. Mi smatramo da je logično da se dostavlja Zavodu. Jer, šta će da se desi ako se neki niskobudžetni udžbenici ne prodaju, kako će tu štetu Zavod da nadoknadi? Zašto novac ide od Ministarstva ka Zavodu umesto da direktno ide Zavodu? Jedno čisto tehničko pitanje. Obrazloženje je dato u četiri-pet rečenica. Mislili smo da je to logično. Nažalost, očito nije logično, ili je želja da se na neki način sav taj eventualni protok novca, tih sredstava koja treba da budu uplaćena i upućena zadrže u nadležnom ministarstvu.

Ne znam da li ću dobiti objašnjenje zašto je to tako. Nama to u Srpskom pokretu Dveri nije logično.

Slična je situacija sa još jednim članom, gde je isto tehnička ispravka. On će doći za nekoliko članova ovog zakona.

To samo govori da smo zaista brižljivo proučavali zakon. Ali, eto, nažalost, nema sluha s druge strane. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima ministar gospodin Branko Ružić.

BRANKO RUŽIĆ: Pre svega, ovde je intencija i prosto je tačno da novac ide direktno Zavodu, a da Ministarstvu ide menica kao sredstvo obezbeđenja. I to je, mislim, moj kolega Šarčević objasnio u više navrata, i u raspravi u načelu, šta je intencija, šta su motivi i šta je poenta da sredstvo garancije ide ka Ministarstvu.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 40. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe DS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 41. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe DS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 43. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe DS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 43. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe KSP.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 43. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe Dveri.

Da li neko želi reč? (Da.)

Kolega Vesoviću, izvolite.

DRAGAN VESOVIĆ: Hvala.

Neću da upadam u polemiku, ali obrazloženje što sam dobio od gospodina ministra Ružića je potpuno meni nelogično. Sredstva idu Zavodu. Pa zašto garancije idu Ministarstvu, zašto ne i garancije Zavodu? Potpuno je nelogično.

Nisam bio jedan dan, zaista, bio sam sprečen privatnim obavezama, tako da nisam čuo objašnjenje gospodina ministra prosvete, ukoliko ga je davao. Želeo sam da ga sada čujem, ali je objašnjenje da je on objasnio.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 44. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe DS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 45. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe DS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 46. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe DS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 47. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe DS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Pošto smo završili pretres o svim amandmanima, zaključujem pretres Predloga zakona u pojedinostima.

Pošto smo obavili pretres Predloga zakona u načelu i u pojedinostima, Narodna skupština će u danu za glasanje odlučivati o Predlogu zakona u načelu, pojedinostima i u celini.

Prelazimo na 3. tačku dnevnog reda – PREDLOG ZAKONA O PROSVETNOJ INSPEKCIJI (pojedinosti).

Primili ste amandmane koji su na Predlog zakona podneli narodni poslanici.

Primili ste izveštaje Odbora za ustavna pitanja i zakonodavstvo i Odbora za obrazovanje, nauku, tehnološki razvoj i informatičko društvo, kao i mišljenje Vlade o podnetim amandmanima.

Pošto je Narodna skupština obavila načelni pretres, saglasno članu 157. stav 3. Poslovnika Narodne skupštine, otvaram pretres Predloga zakona u pojedinostima.

Na član 1. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe Klub samostalnih poslanika.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Aleksandra Belačić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Nikola Savić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Dubravko Bojić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Vjerica Radeta.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe KSP.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Nataša Jovanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman kojim se posle člana 2. dodaje naziv iznad novog člana i novi član 2a zajedno su podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Nenad Konstantinović, Goran Bogdanović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marinika Tepić, Sonja Pavlović, Aleksandra Čabraja, Jovan Jovanović i Zoran Živković.

Vlada i Odbor za obrazovanje, nauku, tehnološki razvoj i informatičko društvo prihvatili su amandman. Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije. Konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe KSP.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Vjerica Radeta i Nikola Savić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Vjerica Radeta i Tomislav Ljubenović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman je podnela narodni poslanik Ružica Nikolić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 6. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Nenad Konstantinović, Goran Bogdanović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 6. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe DS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 6. amandman je podneo narodni poslanik Petar Jojić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 7. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Vjerica Radeta i Marina Ristić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 7. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Nataša Jovanović i Filip Stojanović.

Vlada i Odbor za obrazovanje, nauku, tehnološki razvoj i informatičko društvo prihvatili su amandman. Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije. Konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 7. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Sreto Perić i Nikola Savić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 7. amandman je podneo narodni poslanik Goran Čabradi.

Vlada i Odbor za obrazovanje, nauku, tehnološki razvoj i informatičko društvo prihvatili su amandman. Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije. Konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 7. amandman je podnela narodni poslanik Ružica Nikolić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 7. amandman su podneli zajedno narodni poslanik Miljan Damjanović i Aleksandra Belačić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 7. amandman, sa ispravkom, podneo je narodni poslanik Petar Jojić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 8. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe KSP.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov iznad člana i član 12. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Dijana Vukomanović i Đorđe Vukadinović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 14. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Dijana Vukomanović i Đorđe Vukadinović.

Vlada i Odbor za obrazovanje, nauku, tehnološki razvoj i informatičko društvo prihvatili su amandman. Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije. Konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 15. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Nenad Konstantinović, Goran Bogdanović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 15. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe KSP.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 15. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe DS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 16. amandman je podnela narodni poslanik Ružica Nikolić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 17. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Gordana Čomić, Goran Ćirić, Nataša Vučković, Balša Božović, Radoslav Milojičić, Maja Videnović, Dejan Nikolić, Vesna Marjanović, Goran Ješić, Veroljub Stevanović i Tomislav Žigmanov.

Vlada i Odbor za obrazovanje, nauku, tehnološki razvoj i informatičko društvo prihvatili su amandman. Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije. Konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 17. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe KSP.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 22. amandman je podnela narodni poslanik Branka Stamenković.

Vlada i Odbor za obrazovanje, nauku, tehnološki razvoj i informatičko društvo prihvatili su amandman. Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije. Konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 22. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe KSP.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Pošto smo završili pretres o svim amandmanima, zaključujem pretres Predloga zakona u pojedinostima.

Pošto smo obavili pretres Predloga zakona u načelu i u pojedinostima, Narodna skupština će u danu za glasanje odlučivati o Predlogu zakona u načelu, pojedinostima i u celini.

Prelazimo na 4. tačku dnevnog reda – PREDLOG ZAKONA O ELEKTRONSKOJ UPRAVI (pojediniosti).

Primili ste amandmane koje su na Predlog zakona podneli narodni poslanici.

Primili ste izveštaje Odbora za pravosuđe, državnu upravu i lokalnu samoupravu i Odbora za ustavna pitanja i zakonodavstvo, kao i mišljenje Vlade o podnetim amandmanima.

Pošto je Narodna skupština obavila načelni pretres, saglasno članu 157. stav 3. Poslovnika Narodne skupštine, otvaram pretres Predloga zakona u pojedinostima.

Na član 1. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe KSP.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Vjerica Radeta i Aleksandra Belačić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman su zajedno podneli Zoran Živković, Marinika Tepić, Jovan Jovanović, Sonja Pavlović i Aleksandra Čabraja.

Vlada i Odbor za pravosuđe, državnu upravu i lokalnu samoupravu prihvatili su amandman. Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije. Konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe DS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Vjerica Radeta i Nataša Jovanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Vjerica Radeta i Sreto Perić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman su podneli zajedno narodni poslanici poslaničke grupe KSP.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Nenad Konstantinović, Goran Bogdanović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Miljan Damjanović i Vjerica Radeta.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Zoran Živković, Marinika Tepić, Jovan Jovanović, Sonja Pavlović i Aleksandra Čabraja.

Vlada i Odbor za pravosuđe, državnu upravu i lokalnu samoupravu prihvatili su amandman. Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je

amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije. Konstatujem da je amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Aleksandar Marković, Jelena Žarić Kovačević, Studenka Kovačević i Aleksandra Majkić.

Vlada i Odbor za pravosuđe, državnu upravu i lokalnu samoupravu prihvatili su amandman. Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije. Konstatujem da je amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Milisav Petronijević i Snežana Paunović.

Vlada i Odbor za pravosuđe, državnu upravu i lokalnu samoupravu prihvatili su amandman. Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije. Konstatujem da je amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Narodni poslanici Nenad Čanak, Olena Papuga i Nada Lazić jednim amandmanom predložili su izmene u čl. 4, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 33, 34, 37, 39, 42, 47. i 53.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe KSP.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe DS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 6. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe KSP.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 6. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe DS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 7. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe KSP.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe DS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 8. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Zoran Živković, Marinika Tepić, Jovan Jovanović, Sonja Pavlović i Aleksandra Čabraja.

Vlada i Odbor za pravosuđe, državnu upravu i lokalnu samoupravu prihvatili su amandman. Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije. Konstatujem da je amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 8. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe DS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 9. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe DS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 9. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Nenad Čanak, Olena Papuga i Nada Lazić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 9. amandman su zajedno podneli Zoran Živković, Marinika Tepić, Jovan Jovanović, Sonja Pavlović i Aleksandra Čabraja.

Vlada i Odbor za pravosuđe, državnu upravu i lokalnu samoupravu prihvatili su amandman. Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije. Konstatujem da je amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naziv člana i član 10. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Nenad Čanak, Olena Papuga i Nada Lazić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 10. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe KSP.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 10. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Vjerica Radeta i Ružica Nikolić.

Vlada i Odbor za pravosuđe, državnu upravu i lokalnu samoupravu prihvatili su amandman. Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije. Konstatujem da je amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 11. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe KSP.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 11. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno narodni poslanici Đorđe Vukadinović i zajedno Goran Ćirić, Goran Ješić, Balša Božović, Radoslav Milojičić, Maja Videnović, Nataša Vučković, Tomislav Žigmanov, Vesna Marjanović, Veroljub Stevanović, Dejan Nikolić i Gordana Čomić.

Vlada i Odbor za pravosuđe, državnu upravu i lokalnu samoupravu prihvatili su amandman. Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije. Konstatujem da je amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 11. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Aleksandar Marković, Jelena Žarić Kovačević, Studenka Kovačević i Aleksandra Majkić.

Vlada i Odbor za pravosuđe, državnu upravu i lokalnu samoupravu prihvatili su amandman. Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije. Konstatujem da je amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 11. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Vjerica Radeta i Nataša Jovanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 11. amandman je podnela narodni poslanik Dijana Vukomanović.

Vlada i Odbor za pravosuđe, državnu upravu i lokalnu samoupravu prihvatili su amandman. Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije. Konstatujem da je amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 12. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe DS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 12. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Nenad Konstantinović, Goran Bogdanović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 12. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe KSP.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 12. amandman je podnela narodni poslanik Dijana Vukomanović.

Vlada i Odbor za pravosuđe, državnu upravu i lokalnu samoupravu prihvatili su amandman. Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije. Konstatujem da je amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 12. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Vjerica Radeta i Petar Jojić

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 12. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Nenad Čanak, Olena Papuga i Nada Lazić.

Vlada i Odbor za pravosuđe, državnu upravu i lokalnu samoupravu prihvatili su amandman. Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije. Konstatujem da je amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 13. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Zoran Živković, Marinika Tepić, Jovan Jovanović, Sonja Pavlović i Aleksandra Čabraja.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 13. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Nenad Konstantinović, Goran Bogdanović i Zdravko Stanković.

Vlada i Odbor za pravosuđe, državnu upravu i lokalnu samoupravu prihvatili su ovaj amandman, a Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije, pa konstatujem da je amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 13. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 14. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Zoran Živković, Marinika Tepić, Jovan Jovanović, Sonja Pavlović i Aleksandra Čabraja.

Vlada i Odbor za pravosuđe, državnu upravu i lokalnu samoupravu prihvatili su ovaj amandman, a Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije, pa konstatujem da je amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 14. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 15. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe Klub samostalnih poslanika.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 15. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Goran Ćirić, Goran Ješić, Balša Božović, Radoslav Milojičić, Maja Videnović, Nataša Vučković, Tomislav Žigmanov, Vesna Marjanović, Veroljub Stevanović, Dejan Nikolić i Gordana Čomić.

Vlada i Odbor za pravosuđe, državnu upravu i lokalnu samoupravu prihvatili su ovaj amandman, a Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije, pa konstatujem da je amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 15. amandman su zajedno podneli Aleksandar Marković, Jelena Žarić Kovačević, Studenka Kovačević i Aleksandra Majkić.

Vlada i Odbor za pravosuđe, državnu upravu i lokalnu samoupravu prihvatili su ovaj amandman, a Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije, pa konstatujem da je amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 15. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Dijana Vukomanović i Đorđe Vukadinović.

Vlada i Odbor za pravosuđe, državnu upravu i lokalnu samoupravu prihvatili su ovaj amandman, a Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije, pa konstatujem da je amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 16. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe Klub samostalnih poslanika.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 16. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 17. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 17. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe Klub samostalnih poslanika.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 17. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Aleksandar Marković, Jelena Žarić Kovačević, Studenka Kovačević i Aleksandra Majkić.

Vlada i Odbor za pravosuđe, državnu upravu i lokalnu samoupravu prihvatili su ovaj amandman, a Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije pa konstatujem da je amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 17. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Dijana Vukomanović i Đorđe Vukadinović.

Vlada i Odbor za pravosuđe, državnu upravu i lokalnu samoupravu prihvatili su ovaj amandman, a Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije pa konstatujem da je amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 18. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe Klub samostalnih poslanika.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 19. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Zoran Živković, Marinika Tepić, Jovan Jovanović, Sonja Pavlović i Aleksandra Čabraja.

Vlada i Odbor za pravosuđe, državnu upravu i lokalnu samoupravu prihvatili su ovaj amandman, a Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije pa konstatujem da je amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 19. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Aleksandar Marković, Jelena Žarić Kovačević, Studenka Kovačević i Aleksandra Majkić.

Vlada i Odbor za pravosuđe, državnu upravu i lokalnu samoupravu prihvatili su ovaj amandman, a Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije pa konstatujem da je amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 20. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe Klub samostalnih poslanika.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 21. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Zoran Živković, Marinika Tepić, Jovan Jovanović, Sonja Pavlović i Aleksandra Čabraja.

Vlada i Odbor za pravosuđe, državnu upravu i lokalnu samoupravu prihvatili su ovaj amandman, a Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije pa konstatujem da je amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 22. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe Klub samostalnih poslanika.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 22. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Miletić Mihajlović i Danijela Stojadinović.

Vlada i Odbor za pravosuđe, državnu upravu i lokalnu samoupravu prihvatili su ovaj amandman, a Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije pa konstatujem da je amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 22. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Dijana Vukomanović i Đorđe Vukadinović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 22. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 23. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslanike grupe Klub samostalnih poslanika.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 24. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe Klub samostalnih poslanika.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 25. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe Klub samostalnih poslanika.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 25. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Milisav Petronijević, Neđo Jovanović i Snežana Paunović.

Vlada i Odbor za pravosuđe, državnu upravu i lokalnu samoupravu prihvatili su ovaj amandman, a Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije pa konstatujem da je amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 25. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Aleksandar Marković, Jelena Žarić Kovačević, Studenka Kovačević i Aleksandra Majkić.

Vlada i Odbor za pravosuđe, državnu upravu i lokalnu samoupravu prihvatili su ovaj amandman, a Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije pa konstatujem da je amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 25. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Vjerica Radeta i Marina Ristić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 26. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe Klub samostalnih poslanika.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 27. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe Klub samostalnih poslanika.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 27. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 28. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Zoran Živković, Marinika Tepić, Jovan Jovanović, Sonja Pavlović i Aleksandra Čabraja.

Vlada i Odbor za pravosuđe, državnu upravu i lokalnu samoupravu prihvatili su ovaj amandman, a Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije pa konstatujem da je amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 28. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Dijana Vukomanović i Đorđe Vukadinović.

Vlada i Odbor za pravosuđe, državnu upravu i lokalnu samoupravu prihvatili su ovaj amandman, a Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije pa konstatujem da je amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 28. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 29. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Zoran Živković, Marinika Tepić, Jovan Jovanović, Sonja Pavlović i Aleksandra Čabraja.

Vlada i Odbor za pravosuđe, državnu upravu i lokalnu samoupravu prihvatili su ovaj amandman, a Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije pa konstatujem da je amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 29. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslanička grupa Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 30. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Zoran Živković, Marinika Tepić, Jovan Jovanović, Sonja Pavlović i Aleksandra Čabraja.

Vlada i Odbor za pravosuđe, državnu upravu i lokalnu samoupravu prihvatili su ovaj amandman, a Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije pa konstatujem da je amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 31. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe Klub samostalnih poslanika.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 32. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 32. amandman su zajedno podneli Zoran Živković, Marinika Tepić, Jovan Jovanović, Sonja Pavlović i Aleksandra Čabraja.

Vlada i Odbor za pravosuđe, državnu upravu i lokalnu samoupravu prihvatili su ovaj amandman, a Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije pa konstatujem da je amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 33. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslanička grupa Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 34. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslanička grupa Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 34. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslanička grupa Klub samostalnih poslanika.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 35. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslanička grupa Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 35. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Zoran Živković, Marinika Tepić, Jovan Jovanović, Sonja Pavlović i Aleksandra Čabraja.

Vlada i Odbor za pravosuđe, državnu upravu i lokalnu samoupravu prihvatili su ovaj amandman, a Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije pa konstatujem da je amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 36. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Milisav Petronijević i Snežana Paunović.

Vlada i Odbor za pravosuđe, državnu upravu i lokalnu samoupravu prihvatili su ovaj amandman, a Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije pa konstatujem da je amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 36. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslanička grupa Klub samostalnih poslanika.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 36. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 37. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Poslaničke grupe Klub samostalnih poslanika.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 38. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Zoran Živković, Marinika Tepić, Jovan Jovanović, Sonja Pavlović i Aleksandra Čabraja.

Vlada i Odbor za pravosuđe, državnu upravu i lokalnu samoupravu prihvatili su amandman, a Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je

amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije. Konstatujem da je amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 38. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Nenad Konstantinović, Goran Bogdanović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 39. amandman, sa ispravkom, zajedno su podneli narodni poslanici Snežana Paunović i Neđo Jovanović.

Vlada je prihvatila amandman u osnovnom tekstu, a o ispravci se nije izjasnila. Odbor za pravosuđe, državnu upravu i lokalnu samoupravu prihvatio je amandman sa ispravkom. Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije.

Molim predstavnika predlagača da se izjasni o amandmanu sa ispravkom.

Ministre Ružiću, izvolite.

BRANKO RUŽIĆ: Prihvata se amandman sa ispravkom.

PREDSEDAVAJUĆI: Pošto je predstavnik predlagača prihvatio amandman sa ispravkom, konstatujem da je amandman sa ispravkom postao sastavni deo Predloga zakona.

Na član 39. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Poslaničke grupe Klub samostalnih poslanika.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 39. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 40. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Poslaničke grupe Klub samostalnih poslanika.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 41. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Zoran Živković, Marinika Tepić, Jovan Jovanović, Sonja Pavlović i Aleksandra Čabraja.

Vlada i Odbor za pravosuđe, državnu upravu i lokalnu samoupravu prihvatili su amandman, a Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije. Konstatujem da je amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 41. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 41. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Nenad Konstantinović, Goran Bogdanović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 42. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Zoran Živković, Marinika Tepić, Jovan Jovanović, Sonja Pavlović i Aleksandra Čabraja.

Vlada i Odbor za pravosuđe, državnu upravu i lokalnu samoupravu prihvatili su amandman, a Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije. Konstatujem da je amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 43. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Nenad Konstantinović, Goran Bogdanović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 43. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Poslaničke grupe Klub samostalnih poslanika.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 44. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 44. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Zoran Živković, Marinika Tepić, Jovan Jovanović, Sonja Pavlović i Aleksandra Čabraja.

Vlada i Odbor za pravosuđe, državnu upravu i lokalnu samoupravu prihvatili su amandman, a Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije. Konstatujem da je amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 45. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Poslaničke grupe Klub samostalnih poslanika.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 45. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 46. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 46. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Vjerica Radeta i Sreto Perić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 46. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Zoran Živković, Marinika Tepić, Jovan Jovanović, Sonja Pavlović i Aleksandra Čabraja.

Vlada i Odbor za pravosuđe, državnu upravu i lokalnu samoupravu prihvatili su amandman, a Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije. Konstatujem da je amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 47. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 47. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Petar Jojić i Vjerica Radeta.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 47. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Poslaničke grupe Klub samostalnih poslanika.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 48. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Poslaničke grupe Klub samostalnih poslanika.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 48. amandman u istovetnom tekstu podneli su narodni poslanici zajedno Vjerica Radeta i Nemanja Šarović i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 49. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Zoran Živković, Marinika Tepić, Jovan Jovanović, Sonja Pavlović i Aleksandra Čabraja.

Vlada i Odbor za pravosuđe, državnu upravu i lokalnu samoupravu prihvatili su amandman, a Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije. Konstatujem da je amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 49. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 49. amandman su zajedno podneli Aleksandar Šešelj i Vjerica Radeta.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 50. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Poslaničke grupe Klub samostalnih poslanika.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 50. amandman su zajedno podneli Vjerica Radeta i Nataša Jovanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 50. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 51. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Zoran Živković, Marinika Tepić, Jovan Jovanović, Sonja Pavlović i Aleksandra Čabraja.

Vlada i Odbor za pravosuđe, državnu upravu i lokalnu samoupravu prihvatili su amandman, a Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije. Konstatujem da je amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 52. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 52. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Poslaničke grupe Klub samostalnih poslanika.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 52. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marjana Maras, Miletić Mihajlović i Danijela Stojadinović.

Vlada i Odbor za pravosuđe, državnu upravu i lokalnu samoupravu prihvatili su amandman, a Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije. Konstatujem da je amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 52. amandman su zajedno podneli Nataša Jovanović i Vjerica Radeta.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 52. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 53. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Poslaničke grupe Klub samostalnih poslanika.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 53. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici zajedno Vjerica Radeta i Ružica Nikolić i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 54. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Poslaničke grupe Klub samostalnih poslanika.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 54. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 55. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Poslaničke grupe Klub samostalnih poslanika.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Pošto smo završili pretres o amandmanima, zaključujem Pretres predloga zakona u pojedinostima.

Pošto smo obavili pretres Predloga zakona u načelu i u pojedinostima, Narodna skupština će u danu za glasanje odlučivati o Predlogu zakona u načelu, pojedinostima i u celini.

Prelazimo na 5. tačku dnevnog reda – PREDLOG ZAKONA O NACIONALNOJ INFRASTRUKTURI GEOPROSTORNIH PODATAKA (pojedinosti).

Primili ste amandmane koje su na Predlog zakona o nacionalnoj infrastrukturi geoprostornih podataka podneli narodni poslanici.

Primili ste izveštaje Odbora za ustavna pitanja i zakonodavstvo i Odbora za prostorno planiranje, saobraćaj, infrastrukturu i telekomunikacije, kao i mišljenje Vlade o podnetim amandmanima.

Pošto je Narodna skupština obavila načelni pretres, saglasno članu 157. stav 3. Poslovnika Narodne skupštine, otvaram pretres Predloga zakona u pojedinostima.

Na naslov iznad člana i član 1. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Vjerica Radeta, Aleksandra Belačić i Zoran Krasić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Poslaničke grupe Klub samostalnih poslanika.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman su zajedno podneli Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Dubravko Bojić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman su zajedno podneli Nenad Čanak, Olena Papuga i Nada Lazić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman su zajedno podneli Aleksandar Šešelj, Zoran Krasić i Vjerica Radeta.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Poslaničke grupe Klub samostalnih poslanika.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov iznad člana i član 4. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Vjerica Radeta, Miljan Damjanović i Zoran Krasić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman su zajedno podneli Vjerica Radeta, Zoran Krasić i Božidar Delić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Poslaničke grupe Klub samostalnih poslanika.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman, sa ispravkom, podneo je Odbor za prostorno planiranje, saobraćaj, infrastrukturu i telekomunikacije.

Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman sa ispravkom u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije.

Molim predstavnika predlagača da se izjasni o ovom amandmanu.

Ministre Ružiću, izvolite.

BRANKO RUŽIĆ: Prihvatam amandman sa ispravkom.

PRESEDAVAJUĆI: Pošto je predstavnik predlagača prihvatio amandman sa ispravkom, konstatujem da je amandman sa ispravkom postao sastavni deo Predloga zakona.

Na član 6. amandman su zajedno podneli Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Nataša Jovanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 7. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Vjerica Radeta, Petar Jojić i Zoran Krasić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 8. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Zoran Krasić, Tomislav Ljubenović i Vjerica Radeta.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 9. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Zoran Krasić, Momčilo Mandić i Vjerica Radeta.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 9. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe Klub samostalnih poslanika.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov iznad člana i član 10. amandman su zajedno podneli poslanici Milorad Mirčić, Vjerica Radeta i Zoran Krasić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 10. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe Klub samostalnih poslanika.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 11. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Ljiljana Mihajlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov iznad člana i član 12. amandman su zajedno podneli poslanici Ružica Nikolić, Vjerica Radeta i Zoran Krasić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 13. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Vjerica Radeta, Vesna Nikolić Vukajlović i Zoran Krasić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 14. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Vjerica Radeta, Sreto Perić i Zoran Krasić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov iznad člana i član 15. amandman su zajedno podneli poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Marina Ristić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 15. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe Klub samostalnih poslanika.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov iznad člana i član 16. amandman su zajedno podneli poslanici Vjerica Radeta, Nikola Savić i Zoran Krasić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 17. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Vjerica Radeta, Miroslava Stanković Đuričić i Zoran Krasić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov iznad člana i član 18. amandman su zajedno podneli poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Filip Stojanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 19. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Nemanja Šarović, Zoran Krasić i Vjerica Radeta.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov iznad člana i član 20. amandman su zajedno podneli poslanici Vjerica Radeta, Aleksandra Belačić i Zoran Krasić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 21. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Dubravko Bojić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 21. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Sonja Pavlović, Marinika Tepić, Aleksandra Čabraja, Zoran Živković i Jovan Jovanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 22. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Vjerica Radeta, Zoran Krasić i Aleksandar Šešelj.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 23. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Vjerica Radeta, Zoran Krasić i Miljan Damjanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov iznad člana i član 24. amandman su zajedno podneli poslanici Zoran Krasić, Božidar Delić i Vjerica Radeta.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 25. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Zoran Krasić, Nataša Jovanović i Vjerica Radeta.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 26. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Petar Jojić, Vjerica Radeta i Zoran Krasić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 27. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Tomislav Ljubenić, Vjerica Radeta i Zoran Krasić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 28. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Momčilo Mandić, Vjerica Radeta i Zoran Krasić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 29. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Vjerica Radeta, Milorad Mirčić i Zoran Krasić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov iznad člana i član 30. amandman su zajedno podneli poslanici Vjerica Radeta, Ljiljana Mihajlović i Zoran Krasić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 31. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Ružica Nikolić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 32. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Vesna Nikolić Vukajlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov iznad člana i član 33. amandman su zajedno podneli poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Sreto Perić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 34. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Marina Ristić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 34. amandman su zajedno podneli Sonja Pavlović, Marinika Tepić, Aleksandra Čabraja, Zoran Živković i Jovan Jovanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov iznad člana i član 35. amandman su zajedno podneli poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Nikola Savić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 36. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Miroslava Stanković Đuričić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 36. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe DS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 37. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Filip Stojanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 38. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Nemanja Šarović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 38. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe Klub samostalnih poslanika.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Pošto smo završili pretres o amandmanima, zaključujem pretres Predloga zakona u pojedinostima.

Pošto smo obavili pretres Predloga zakona u načelu i u pojedinostima, Narodna skupština će u danu za glasanje odlučivati o Predlogu zakona u načelu, pojedinostima i u celini.

Ovim bismo završili sa današnjim radom.

Nastavljamo sutra u 10.00 časova.

(Sednica je prekinuta u 18.10 časova.)